

28404 LLEI 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988. («BOE» 307, de 24-12-1987.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigued: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL:

Els pressupostos generals de l'Estat per a 1988, d'acord amb el mandat que conté l'article 134 del text constitucional, inclouen la totalitat de les despeses i els ingressos del sector públic estatal a través de l'ampliació i d'una definició més acurada de l'àmbit de la mateixa Llei de pressupostos. D'aquesta manera, es preveu dins el concepte de societat estatal, la distinció entre societats mercantils i entitats de dret públic, i s'inclou, per primera vegada, en l'àmbit de la llei aquelles d'aquestes entitats que no perceben subvencions d'exploració o capital amb càrrec als pressupostos de l'Estat.

Com a novetat sistemàtica important de la Llei, desapareix la distinció que feien les anteriors lleis de pressupostos entre l'articulat de la llei, que s'entenia dotat de vigència anual, i el conjunt de les disposicions addicionals al qual, llevat que específicament s'indiqués una vigència anual, se li presumia una vigència indefinida amb la conseqüència immediata de la inflació de les disposicions addicionals a mesura que s'ampliava l'àmbit de la llei a l'empara de la doctrina que anava dictant el Tribunal Constitucional.

Es precisament aquesta doctrina, concretada a la Sentència de 21 de maig de 1987, segons la qual la Llei de pressupostos pot contenir totes les matèries que estan directament relacionades «o bé amb les previsions d'ingressos i habilitacions de despesa, o bé amb els criteris de política general en què les previsions pressupostàries se sustenten», la qual es troba en l'origen de la idea que els articles de la Llei en els quals es regulin aquestes matèries tenen vocació de permanència. Per això, i partint de la consideració de la Llei de pressupostos com una disposició legal ordinària, s'entén que tots els articles de la Llei en els quals no s'inclouí, per la seva naturalesa, una menció expressa sobre el caràcter anual de la seva vigència, estan dotats de vigència indefinida.

Seguint aquesta pauta, s'han convertit en disposicions de vigència indefinida les disposicions que, amb vigència anual, es reiteraven en les lleis de pressupostos precedents.

Des de la perspectiva del contingut de la Llei, es poden destacar algunes novetats.

En matèria de modificació de crèdits pressupostaris, es fa una nova redacció de la Llei general pressupostària 11/1977, de 4 de gener, a fi de flexibilitzar els procediments d'execució pressupostària i d'adequar-los a les necessitats canviants del desenvolupament de l'activitat administrativa sense que minvi l'eficàcia del control que respecte a aquests procediments s'ha de seguir.

En aquest mateix àmbit de gestió pressupostària s'ha de destacar la desaparició del pressupost d'accions conjuntes Espanya-Comunitats Europees, l'existència del qual estava fonamentada en raons conjunturals que han desaparegut, de manera que s'han integrat als

pressupostos cofinançats amb els fons procedents de la Comunitat Econòmica Europea en els pressupostos de l'Estat, amb l'excepció del marc definit per al Fons Europeu d'Orientació i Garantia Agrícola (FEOGA), per bé que es preveuen normes especials de gestió per a aquests.

Respecte a les despeses de personal actiu i en la línia d'anteriors lleis de pressupostos, es preveuen increments retributius per damunt de la taxa d'inflació prevista, de forma que s'augmenta la capacitat adquisitiva dels empleats del sector públic de manera que constitueixin un incentiu per a una major dedicació i esforç d'aquest col·lectiu.

En matèria de pensions públiques, s'amplia el concepte en un intent que la totalitat de les pensions que s'abonen amb càrrec a l'erari públic estiguin subjectes als mecanismes correctors inspirats en els principis d'igualtat, solidaritat i justícia distributiva que, establerts en anteriors lleis de pressupostos, subsisteixen, corregits i millorats, en aquesta llei. Alhora, es premia la fidelitat en el servei a l'Administració pública estenent la base de còmput al cent per cent de l'haver regulador.

En el marc de les operacions financeres, es modifica la Llei general pressupostària en matèria de deute i Tresor Públic, a fi d'ajustar-la a les importants innovacions que en el camp del finançament públic s'han produït en els últims anys.

En l'àmbit tributari, i com a conseqüència dels resultats en l'aplicació del programa econòmic del Govern, s'avança la reducció de tipus en la tarifa de l'impost sobre la renda de les persones físiques amb un doble objectiu: específic, d'afavorir les unitats familiars amb un nivell de renda més baix en la mesura que són aquestes les que reben amb més força l'impacte de la reducció, i general, d'afavorir la inversió privada en alliberar una part de les rendes anteriorment gravades per l'impost, perquè aquella pugui continuar desenvolupant el seu paper de coadjuvant de la inversió pública com a motor de la reactivació econòmica.

Alhora, continua la reordenació del règim de deduccions tant en l'àmbit de persones físiques com en el de societats, i del control del frau fiscal a través de la implantació de l'obligatorietat d'identificació fiscal de les operacions en establiment de crèdit.

Finalment, en l'àmbit dels ens territorials s'estableix, després de liquidar aquesta participació per a 1987, la fórmula definitiva reguladora durant el quinquenni 1987/1991 de la participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat, de manera que es tanca l'esquema de finançament dissenyat a la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes 8/1980, de 22 de setembre.

TÍTOL PRIMER

Dels crèdits i les seves modificacions

CAPÍTOL PRIMER

Crèdits inicials i finançament d'aquests crèdits

Article 1. De l'aprovació i l'àmbit dels pressupostos generals de l'Estat.

Per aquesta Llei s'aproven els pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici de 1988 integrats per:

- El pressupost de l'Estat.
- Els pressupostos dels organismes autònoms de l'Estat de caràcter administratiu.

c) Els pressupostos dels organismes autònoms de l'Estat de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg.

d) El pressupost de la Seguretat Social.

e) Els pressupostos de les societats mercantils, amb majoria de capital públic, que reben subvencions d'exploració o capital, amb càrrec a qualsevol dels pressupostos dels altres ens a què es refereix aquest article.

f) Els pressupostos de les entitats de dret públic, amb personalitat jurídica, que per llei ajustin la seva activitat a l'ordenament jurídic privat.

Article 2. Dels estats de despeses i ingressos dels pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

U. En els capítols I a VII dels estats de naturalesa no financera dels diferents ens anteriorment esmentats, es concedeixen crèdits pels imports que es detallen expressats en pessetes:

Estat	8.624.604.145.000
Organismes autònoms de caràcter administratiu	1.377.277.132.000
Organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg	919.092.907.000
Seguretat Social	4.822.054.382.000
Consell de Seguretat Nuclear	5.029.938.000
Consell d'Administració del Patrimoni Nacional	5.969.101.000
Institut Espanyol de Comerç Exterior.	16.659.000.000

Dos. En els capítols I a VII dels estats d'ingressos de naturalesa no financera dels diferents ens anteriorment esmentats, es recullen les estimacions dels drets econòmics que es preveuen liquidar durant l'exercici pressupostari en les quanties que s'expressen, en pessetes.

Estat	7.295.848.638.000
Organismes autònoms de caràcter administratiu	1.374.822.088.000
Organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg	747.891.920.000
Seguretat Social	4.833.001.023.000
Consell de Seguretat Nuclear	2.382.055.000
Consell d'Administració del Patrimoni Nacional	5.963.601.000
Institut Espanyol de Comerç Exterior.	16.269.000.000

Tres. En el capítol VIII, variació d'actius financers, dels estats de despeses dels ens esmentats, es concedeixen crèdits pels imports que es detallen, en pessetes:

Estat	78.658.948.000
Organismes autònoms de caràcter administratiu	20.316.462.000
Organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg	50.955.264.000
Seguretat Social	30.049.583.000
Consell de Seguretat Nuclear	20.000.000
Consell d'Administració del Patrimoni Nacional	2.000.000
Institut Espanyol de Comerç Exterior.	-

Quatre. En el capítol VIII dels estats d'ingressos dels esmentats ens, es recullen les estimacions dels drets econòmics que es preveu liquidar durant l'exercici pressupostari en les quanties que s'expressen, en pessetes:

Estat	10.760.000.000
Organismes autònoms de caràcter administratiu	45.020.007.000
Organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg	45.003.516.000
Seguretat Social	538.836.000
Consell de Seguretat Nuclear	538.836.000
Consell d'Administració del Patrimoni Nacional	10.000.000
Institut Espanyol de Comerç Exterior.	390.000.000

Cinc. En el pressupost de l'ens públic Ràdio Televisió Espanyola es concedeixen les dotacions necessàries per atendre el desenvolupament de les seves activitats, per un import total de 45.345.996.000 pessetes, i s'estimen els seus recursos en la mateixa quantia.

S'aproven els pressupostos de les societats estatals per a la gestió dels serveis públics de radiodifusió i televisió a què es refereix la Llei 4/1980, de 10 de gener, amb el detall següent:

- Televisión Española, Sociedad Anónima, per un import total de despeses de 75.334.445.000 pessetes, i els recursos pugen a la mateixa quantia.

- Radio Nacional de España, Sociedad Anónima, per un import total de despeses de 12.844.996.000 pessetes, i els recursos pugen a la mateixa quantia.

- Radio Cadena Española, Sociedad Anónima, per un import total de despeses de 7.574.029.000 pessetes, i els recursos pugen a la mateixa quantia.

Sis. En els pressupostos de les societats mercantils, amb majoria de capital públic, que reben subvencions d'exploració i capital, amb càrrec a qualsevol dels pressupostos dels altres ens a què es refereix l'article u, s'inclouen les estimacions de despeses i previsions d'ingressos referides a aquestes i als seus estats financers, tenint en compte la peculiaritat de la seva activitat.

Set. En els pressupostos de les entitats de dret públic que a continuació s'especifiquen, s'hi inclouen les estimacions de despeses i previsions d'ingressos referides a aquestes i als seus estats financers, tenint en compte les peculiaritats de la seva activitat específica.

Centre per al Desenvolupament Tecnològic i Industrial (CDTI).

Ferrocarrils de Via Estreta (FEVE).

Institut Nacional d'Hidrocarburs (INH).

Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia (IDAE).

Port Autònom de Barcelona.

Port Autònom de Bilbao.

Port Autònom de Huelva.

Port Autònom de València.

Xarxa Nacional dels Ferrocarrils Espanyols (RENFE).

Societat Estatal de Promoció i Equipament del Sòl (SEPES).

Institut de Crèdit Oficial.

Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre.

Vuit. D'acord amb el que estableix la disposició addicional del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, que aprova el text refós de les disposicions legals en matèria de règim local, s'adjunta a aquesta Llei com a annex el pressupost resum de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

Article 3. Del finançament dels crèdits dels pressupostos de despeses de l'Estat i dels seus organismes autònoms per a 1988.

U. El pressupost de despeses de l'Estat es finança:

a) Amb els drets econòmics a liquidar durant l'exercici, que es detallen a l'estat d'ingressos.

b) Amb l'import de les operacions d'endeutament regulades en el capítol II del títol V d'aquesta Llei.

Dos. Els pressupostos de despeses dels organismes autònoms de l'Estat, tant de caràcter administratiu, com de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg, es financen:

a) Amb els drets econòmics a liquidar durant l'exercici que es detallen en els estats d'ingressos.

b) Amb l'import de les operacions d'endeutament a què es refereix l'annex II d'aquesta Llei.

Tres. Els beneficis fiscals que afecten els tributs de l'Estat s'estimen en 1.033.515.000.000 de pessetes.

Article 4. Distribució funcional dels crèdits dels pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Els crèdits inclosos en els capítols I a IX dels estats de despeses dels pressupostos de l'Estat, dels seus organismes autònoms i de la Seguretat Social, s'agrupen en programes en funció dels objectius a aconseguir. El seu import consolidat, que puja a 14.167.742.446.000 pessetes, es distribueix tenint en compte l'indole de les funcions a realitzar i per les quanties, expressades en milers de pessetes, que es detallen a continuació:

Alta Direcció de l'Estat i del Govern ...	20.032.295
Administració General	29.113.309
Relacions exteriors	61.057.822
Justícia	123.570.777
Defensa	729.586.062
Seguretat i protecció civil	359.930.436
Seguretat Social i protecció social	5.099.339.979
Promoció social	266.372.917
Sanitat	1.350.222.962
Educació	625.390.804
Habitatge i urbanisme	87.891.798
Benestar comunitari	15.783.196
Cultura	64.112.158
Altres serveis comunitaris i socials	26.426.156
Infraestructures bàsiques i transports	626.020.430
Comunicacions	114.637.338
Infraestructures agràries	100.064.708
Investigació científica, tècnica i aplicada	128.028.383
Informació bàsica i estadística	19.786.614
Regulació econòmica	191.592.582
Regulació comercial	28.156.261
Regulació financera	92.757.318
Agricultura, ramaderia i pesca	534.586.915
Indústria	440.498.279
Energia	23.430.545
Mineria	36.570.500
Turisme	16.932.417
Transferències a administracions públiques territorials	1.463.310.806
Relacions financeres i transferències a les Comunitats Europees	262.884.800
Deute públic	1.226.643.879

CAPÍTOL II

Normes de modificació de crèdits pressupostaris

Article 5. Principis generals.

Amb validesa exclusiva per a 1988 la modificació dels crèdits pressupostaris se subjecta a les regles següents:

Primera. Les modificacions dels crèdits pressupostaris, autoritzats en aquesta Llei, s'han d'ajustar al que disposen aquest article i concordants d'aquesta Llei, i al que a aquest efecte disposa la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, en els aspectes que no resultin modificats per aquests.

Segona. Qualsevol acord de modificació pressupostària ha d'indicar expressament el programa, servei o organisme autònom, article i concepte afectat per aquesta.

La corresponent proposta de modificació ha d'expressar la incidència en la consecució dels respectius objectius de despesa i les raons que la justifiquen.

Tercera. Quan les modificacions autoritzades afectin crèdits del capítol I, han de ser comunicades pel Ministeri d'Economia i Hisenda al Ministeri per a les Administracions Públiques perquè en tingui coneixement.

Quarta. Les limitacions que conté l'article 70 de l'esmentada Llei general pressupostària no són aplicables si les transferències de crèdit es produeixen com a conseqüència del traspàs de competències a les comunitats autònomes.

Article 6. Competències específiques en matèria de modificacions pressupostàries

U. Amb validesa exclusiva per a 1988, s'autoritzen les següents competències específiques en matèria de modificacions pressupostàries:

1. El ministre d'Economia i Hisenda a incorporar al pressupost de la secció 14, Ministeri de Defensa, per a 1988 els romanents de crèdit de l'exercici precedent, sigui quin sigui el capítol en què es produeixen, sempre que procedeixin de dotacions fixades en compliment de la Llei 44/1982, de 7 de juliol. D'aquestes incorporacions se n'ha de donar compte a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat.

2. El ministre d'Economia i Hisenda a autoritzar les transferències de crèdit que siguin procedents a favor de les comunitats autònomes, com a conseqüència dels respectius reials decrets de traspàs de serveis.

3. El ministre d'Economia i Hisenda, a incorporar el romanent de l'exercici de 1987, del crèdit de 50.000 milions de pessetes concedit pel Reial decret llei 1/1987, de 10 d'abril, destinat a fer efectiva la devolució de les quantitats ingressades en excés per les contribucions territorials rústica i pecuària i urbana.

Dos. Als efectes que preveu l'apartat d) de l'article 69 de la Llei general pressupostària, els titulars dels departaments ministerials poden autoritzar les ampliacions de crèdit previstes a l'annex I d'aquesta Llei, en els apartats primer, u, a), i segon, dos, quatre, quinze i trenta-tres.

Tres. S'autoritza el ministre d'Obres Públiques i Urbanisme a determinar les quantitats que ha de reflectir anualment cada entitat portuària en els seus pressupostos de despeses, en concepte de reemborsament del préstec que es concedeix a aquestes entitats per al pagament a la Seguretat Social d'una part del cost de la integració de les mutualitats de ports.

Article 7. Competències genèriques en matèria de modificacions pressupostàries.

Els articles 59, 60, 61, 63, 67, 68, 69, 70, 149 i 150 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, queden redactats de la manera següent:

«Article 59

U. Els crèdits per a despeses s'han de destinar exclusivament a la finalitat específica per a la qual han estat autoritzats per la Llei de pressupostos o per les modificacions aprovades de conformitat amb aquesta Llei.

Dos. Els crèdits autoritzats en els programes de despeses tenen caràcter limitatiu i vinculant a nivell de concepte. No obstant això, els crèdits destinats a despeses de personal, llevat dels que es refereixen a incentius al rendiment, despeses en béns corrents i serveis i inversions reals, tenen caràcter vinculant a nivell d'article.

Tres. En tot cas, tenen caràcter vinculant, amb el nivell de la desagregació econòmica amb què constin en els estats de despeses, els crèdits destinats a atencions protocol·làries i representatives, despeses reservades i les declarades ampliables de conformitat amb el que estableix l'article 66 d'aquesta Llei.»

«Article 60

No es poden adquirir compromisos de despesa per una quantia superior a l'import dels crèdits autoritzats en els estats de despeses, i són nuls de ple dret els actes administratius i les disposicions generals amb rang inferior a llei que infringeixin aquesta norma, sense perjudici de les responsabilitats que pertoquin.»

«Article 61

U. L'autorització o realització de les despeses de caràcter plurianual se subordina al crèdit que per a cada exercici autoritzin els respectius pressupostos generals de l'Estat.

Dos. Es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzi, sempre que la seva execució s'iniciï en el mateix exercici i que, a més, estigui en algun dels casos que s'esmenten a continuació:

- a) Inversions i transferències de capital.
- b) Contractes de subministrament, d'assistència tècnica i científica i d'arrendament d'equips que no puguin ser estipulats o resultin antieconòmics pel termini d'un any.
- c) Arrendaments de béns immobles a utilitzar per organismes de l'Estat, i
- d) Càrregues financeres dels deutes de l'Estat i dels seus organismes autònoms.

Tres. El nombre d'exercicis a què es puguin aplicar les despeses referides als apartats a) i b) de l'apartat dos no ha de ser superior a Quatre. Així mateix, la despesa que en aquests casos s'imputi a cadascun dels exercicis futurs autoritzats no pot excedir la quantitat que resulti d'aplicar al crèdit corresponent de l'any en què l'operació es va comprometre els percentatges següents: en l'exercici immediatament següent, el 70 per 100; en el segon exercici, el 60 per 100, i en els exercicis tercer i quart, el 50 per 100.

Quatre. Amb independència del que estableixen els apartats anteriors, per als programes i projectes d'inversió que taxativament s'especifiquin a les lleis de pressupostos, es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis futurs fins a l'import que per a cada una de les anualitats es determini.

A aquests efectes, quan en els crèdits pressupostaris hi estiguin inclosos projectes de les característiques assenyalades anteriorment, els percentatges a què es refereix l'apartat tres d'aquest article s'apliquen sobre els crèdits

esmentats, una vegada deduïda l'anualitat corresponent a aquests projectes.

Cinc. El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, pot modificar els percentatges assenyalats a l'apartat tres d'aquest article, i els imports que es fixin de conformitat amb el que disposa l'apartat quatre, així com modificar el nombre d'anualitats en casos especialment justificats, a petició del corresponent departament ministerial i amb els informes previs que es considerin oportuns, i, en tot cas, el de la Direcció General de Pressupostos.

Sis. L'aplicació dels percentatges assenyalats a l'apartat tres d'aquest article, quan es tracti de l'execució per anualitats d'obres que siguin competència de les confederacions hidrogràfiques, o de les juntes i comissions administratives de ports, s'ha de fer sobre la base del conjunt dels crèdits globals consignats per als esmentats organismes en cada exercici en els corresponents capítols d'inversions reals, tant si el seu finançament prové dels crèdits que figuren en el capítol VII dels pressupostos generals de l'Estat, com si deriva dels fons propis dels esmentats organismes inclosos en els seus pressupostos.

Set. Així mateix, els percentatges i el nombre d'exercicis assenyalats a l'apartat tres d'aquest article, quan es tracti de programes de modernització de les Forces Armades, són els establerts a la Llei de dotacions pressupostàries per a inversions i sosteniment de les Forces Armades.

Vuit. Els compromisos a què es refereixen els apartats dos, quatre i sis del present article han de ser objecte d'una comptabilització adequada i independent.»

«Article 63

U. Amb càrrec als crèdits de l'estat de despeses de cada pressupost, només es poden contraure obligacions derivades d'adquisicions, obres, serveis i altres prestacions o despeses en general que es realitzin durant l'any natural del mateix exercici pressupostari.

Dos. No obstant el que disposa l'apartat anterior, s'han d'aplicar als crèdits del pressupost vigent, en el moment d'expedició de les ordres de pagament, les obligacions següents:

- a) Les que resultin de la liquidació d'endarreriments a favor del personal que percebi les seves retribucions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.
- b) Les derivades de compromisos de despesa degudament adquirits en exercicis anteriors.

En els casos en què no hi hagi crèdit adequat en l'exercici corrent, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot determinar, a iniciativa del departament ministerial corresponent, els crèdits als quals s'ha d'imputar el pagament d'aquestes obligacions.

Tres. També pot ser diferit el pagament del preu de compra de béns immobles adquirits directament l'import dels quals excedeixi els 1.000 milions de pessetes, sense que en cap cas el desemborsament inicial a la signatura de l'escriptura pugui ser inferior al 50 per 100 del preu, i es pot distribuir lliurement la resta fins en quatre anualitats successives als respectius venciments dins de les limitacions temporals i percentuals contingudes a l'article 61, tres, anterior.»

«Article 67

U. Correspon al Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i a iniciativa dels departaments ministerials afectats:

- a) Autoritzar transferències de crèdits entre un o diversos programes, inclosos a la mateixa funció, corresponents a serveis o organismes autònoms de diferents departaments ministerials.

b) Autoritzar les transferències de crèdits entre programes, inclosos en diferents funcions, corresponents a serveis o organismes autònoms de diferents departaments ministerials, sempre que es tracti de reorganitzacions administratives o que es produeixin com a conseqüència de l'aplicació dels recursos procedents del Fons Europeu de Desenvolupament Regional o del Fons Social Europeu.

Dos. El Consell de Ministres, a proposta del d'Economia i Hisenda, pot autoritzar transferències de crèdits de les dotacions no utilitzades en els programes de les diferents seccions del pressupost, als diferents conceptes del programa d'imprevistos i funcions no classificades, habilitant a aquest efecte els crèdits que siguin necessaris, per a la seva ulterior reassignació.»

«Article 68

Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a més de les competències genèriques atribuïdes als titulars dels departaments ministerials:

a) Resoldre els expedients de modificacions pressupostàries, en els supòsits en què aquests estiguin atribuïts als titulars dels departaments ministerials i hi hagi discrepància del ministeri respecte amb l'informe de la Intervenció Delegada.

b) Autoritzar les següents modificacions pressupostàries:

1. Transferències de crèdits en els supòsits d'exclusió de la competència dels titulars dels departaments ministerials que preveu la lletra a) de l'article 69 d'aquesta Llei.

2. Transferències de crèdits entre programes inclosos a la mateixa funció o a una funció diferent, corresponents a serveis o organismes autònoms d'un mateix departament ministerial.

3. Transferències mitjançant creació de nous conceptes, sense les limitacions de l'article 69, apartat cinc d'aquesta Llei.

4. Transferències de crèdit des del programa d'imprevistos i funcions no classificades als conceptes i articles dels altres programes de despesa, sigui quina sigui la funció o secció a què correspongui.

El departament ministerial o organisme autònom que sol·liciti la transferència ha de justificar la impossibilitat de finançar-la mitjançant el reajustament dels seus crèdits; a aquest efecte s'ha de procedir a un examen conjunt de revisió dels oportuns programes de la despesa, indicant les desviacions que l'execució del pressupost pugui revelar en la consecució dels corresponents objectius.

5. Les generacions de crèdit en els supòsits que preveu l'article 71, apartats b), c) i e) d'aquesta Llei.

6. Les incorporacions de crèdit, en els supòsits que preveu l'article 73, apartats a), c) i e) d'aquesta Llei.

7. Les ampliacions de crèdit incloses en les lleis de pressupostos, excepte aquelles la competència de les quals s'atribueixi expressament als titulars dels departaments ministerials.»

«Article 69

U. Els titulars dels departaments ministerials poden autoritzar, amb l'informe favorable previ de la Intervenció Delegada competent a cada departament o organisme, les modificacions pressupostàries següents:

a) Transferències entre crèdits d'un mateix programa corresponents a un mateix o diferent servei o organisme autònom del departament, sigui quin sigui el capítol en què estiguin inclosos els crèdits, sempre que no afectin crèdits de personal, atencions protocol·làries i representatives, despeses reservades o subvencions nominatives, ni suposin desviacions en la consecució dels objectius del programa respectiu.

El ministre de Defensa pot autoritzar, a més, transferències entre crèdits de diversos programes d'una mateixa funció, corresponent a un mateix o diferent servei o organisme autònom del seu departament, quan es refereixin a despeses en béns corrents i serveis i inversions reals.

b) Generacions de crèdits en els supòsits que preveu l'article 71, apartats a) i d), i a l'article 72 d'aquesta Llei.

c) Incorporacions de crèdits en els supòsits que preveu l'article 73, apartats b) i d), d'aquesta Llei.

d) Ampliacions de crèdits en els supòsits en què es determini en les respectives lleis de pressupostos.

Dos. En cas de discrepància de l'informe de la Intervenció Delegada amb la proposta de modificació pressupostària, s'ha de procedir d'acord amb el que estableix l'article 68, a), d'aquesta Llei.

Tres. Els presidents dels alts òrgans constitucionals de l'Estat tenen les mateixes competències establertes a l'apartat u d'aquest article, en relació amb les modificacions pressupostàries, del pressupost de despeses respectiu, sense perjudici del principi d'autonomia pressupostària de les Corts Generals.

Quatre. En tot cas, una vegada autoritzades les modificacions pressupostàries a què es refereixen els apartats u i tres d'aquest article, s'han de remetre al Ministeri d'Economia i Hisenda (Direcció General de Pressupostos), per instrumentar-ne l'execució.

Cinc. La competència prevista per autoritzar transferències dels apartats u i tres d'aquest article comporta la creació dels conceptes pertinents en els capítols on la vinculació dels crèdits s'estableixi a nivell d'article.»

«Article 70

U. Les transferències de crèdits de qualsevol classe estan subjectes a les limitacions següents:

a) No afecten els crèdits ampliables, ni els extraordinaris concedits durant l'exercici.

b) No es poden minorar els crèdits que hagin estat incrementats amb suplementos o transferències, excepte quan afectin crèdits de personal, ni crèdits incorporats com a conseqüència de romanents no compromesos procedents d'exercicis anteriors.

c) No incrementen crèdits que com a conseqüència d'altres transferències hagin estat objecte de minoració, llevat quan afectin crèdits de personal.

Dos. Les anteriors limitacions no afecten les transferències de crèdit que es refereixen al programa d'imprevistos i funcions no classificades, ni són aplicables quan es tracti de crèdits modificats com a conseqüència de reorganitzacions administratives.»

«Article 149

Es consideren ampliables en la quantia resultant de les obligacions que es reconeixin i liquidin, segons les disposicions aplicables en cada cas, els crèdits que, inclosos en els pressupostos de les entitats gestores i serveis comuns, es detallen a continuació:

a) Els destinats al pagament de pensions de tota mena, subsidis per incapacitat laboral transitòria o invalidesa provisional, subsidis de garantia d'ingressos mínims de mobilitat i per a ajuda de tercera persona, prestacions de protecció a la família, establertes per reglament, els lliuraments únics, els subsidis de recuperació, sempre que en aquests dos últims casos estiguin establerts per reglament i sigui obligatori i no gracieble el seu pagament per part de la Seguretat Social i la seva quantia estigui objectivament determinada.

b) Els que emparen la constitució de capitals renda per al pagament de pensions.

c) Els destinats al pagament de productes farmacèutics procedents de receptes mèdiques.

d) I els que s'especifiquin a les lleis anuals de pressupostos de cada exercici.»

«Article 150

U. En el pressupost de la Seguretat Social, la vinculació dels crèdits de la classificació per programes, establerta al número dos de l'article cinquanta-nou d'aquesta Llei, s'entén referida als seus grups de programes, atesos l'abast i el grau de detall de la seva estructura en l'esmentada classificació.

Dos. Les limitacions contingudes a les lletres b) i c) de l'article setanta d'aquesta Llei s'entenen referides als pressupostos totals de cada entitat gestora o servei comú, encara que aquests es desenvolupin de manera descentralitzada a través dels diferents centres de despeses.

Tres. El ministre de Treball i Seguretat Social pot acordar les transferències a comunitats autònomes dels crèdits corresponents a la gestió de les funcions i serveis que hagin estat transferits o es transfereixin a aquelles en matèria de Seguretat Social.

Quatre. Quan s'hagi de realitzar amb càrrec al pressupost de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social alguna despesa que no es pugui demorar fins a l'exercici següent i no existeixi en el crèdit, o sigui insuficient i no ampliable el consignat, i si el crèdit extraordinari o suplementari no ha de suposar un augment del pressupost de l'Estat, la concessió d'un o altre correspon al Govern, sempre que el seu import sigui superior al 2 per 100 del pressupost de despeses de la respectiva entitat gestora o servei comú, o al Ministeri de Treball i Seguretat Social, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, si l'import del crèdit extraordinari o suplementari no és superior a aquest percentatge, que es computa en la forma establerta a l'article 64 d'aquesta Llei.

Cinc. El ministre de Treball i Seguretat Social ha de determinar els crèdits de l'exercici corrent als quals es pot imputar el pagament d'obligacions reconegudes o generades en exercicis anteriors, a proposta de la corresponent entitat gestora o servei comú i amb l'informe previ de la Intervenció General de la Seguretat Social.

Les imputacions indicades han de comptar amb l'informe positiu previ del Ministeri d'Economia i Hisenda.

TÍTOL II

De la gestió pressupostària

CAPÍTOL PRIMER

De la gestió de despeses i de la contractació administrativa

Article 8. *Compromisos de despeses en matèria d'habitatge.*

Mitjançant acord del Consell de Ministres, es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzi quan es tracti d'adquisicions d'habitatges per a la seva qualificació de promoció pública, d'adquisició de terrenys per a la construcció d'habitatges de protecció oficial, així com de concessió de subvencions per a subsidiació d'interessos de préstecs per a promoció i rehabilitació d'habitatges de protecció oficial, ajudes econòmiques personals per a adquisició d'habitatges i suports financers a habitatges socials.

Així mateix, es poden adquirir compromisos de despeses que s'hagin d'estendre a exercicis posteriors a aquell en què s'autoritzi, dins els límits i percentatges establerts a la Llei general pressupostària 11/1977, de 4 de gener, quan

es tracti de concessió de préstecs per a la promoció i rehabilitació d'habitatges mitjançant convenis.

Aquestes actuacions tenen vigència exclusiva per a 1988 i no afecten, en cap cas, competències assumides o assumibles per les comunitats autònomes al llarg d'aquest mateix exercici.

Article 9. *Contractació directa d'inversions.*

El Consell de Ministres, a proposta dels departaments interessats, pot autoritzar la contractació directa de tots els projectes d'obres que es financin amb càrrec als pressupostos del ministeri respectiu i els seus organismes autònoms, sigui quin sigui l'origen dels fons, i el pressupost dels quals sigui inferior a 50 milions de pessetes, publicant prèviament en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el butlletí oficial de la província les condicions tècniques i financeres de l'obra a executar.

Semestralment, el Govern ha d'enviar a les comissions de Pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat una relació dels expedients tramitats en ús de l'autorització esmentada, amb indicació expressa de la destinació, l'import i l'adjudicatari.

Article 10. *Contractació en l'àmbit de la Seguretat Social.*

El règim de contractació de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social s'ha d'ajustar al que disposa el text articulat de la Llei de bases de contractes de l'Estat, de 8 d'abril de 1965, modificat per la Llei 5/1973, de 17 de març, i pel Reial decret legislatiu 931/1986, de 2 de maig, i el Reglament general de contractació de l'Estat, de 25 de novembre de 1975, modificat pel Reial decret 2528/1986, de 28 de novembre, i normes complementàries, amb les especialitats següents:

Primera. La facultat per subscriure contractes correspon als directors de les diferents entitats gestores i serveis comuns, però requereixen una autorització per als de quantia superior a 100 milions de pessetes; l'autorització l'han d'adoptar, a proposta de les esmentades entitats i serveis, els caps dels departaments ministerials als quals estiguin adscrits o el Consell de Ministres segons les competències definides a l'esmentada Llei de contractes de l'Estat.

Segona. Els directors de les entitats gestores i serveis comuns no poden delegar o desconcentrar la facultat de subscriure contractes sense l'autorització prèvia del cap del departament al qual estiguin adscrits.

Tercera. Els projectes d'obres que elaborin les entitats i serveis de la Seguretat Social han de ser supervisats per l'Oficina de Supervisió de Projectes del departament ministerial del qual depenguin, llevat que tinguin establertes oficines pròpies.

Quarta. Els informes jurídics o tècnics que preceptivament exigeix la legislació de l'Estat els poden emetre els òrgans competents en l'àmbit de la Seguretat Social o dels ministeris respectius.

Article 11. *Contractació en l'àmbit de l'Administració de l'Estat.*

U. Els articles 22, 23, 24, 45, 113 i 118 del text articulat de la Llei de bases de contractes de l'Estat, de 8 d'abril de 1965, modificat per la Llei 5/1973, de 17 de març, i el Reial decret legislatiu 931/1986, de 2 de maig, queden redactats de la manera següent:

«Article 22

Qualsevol projecte que es refereixi a obres de primer establiment, de reforma o de gran reparació ha d'incloure com a mínim.

A) Sigui quina sigui la seva quantia:

1. Una memòria, que ha de considerar les necessitats que s'han de satisfer i els factors de qualsevol tipus que s'han de tenir en compte.

2. Els plans de conjunt i de detall necessaris perquè l'obra quedi perfectament definida.

3. El plec de prescripcions tècniques particulars, on s'ha de fer la descripció de les obres i se n'ha de regular l'execució.

4. Un pressupost, integrat o no per diversos parcials, amb expressió dels preus unitaris descompostos, estats de cubicacions o mesuraments i els detalls precisos per a la seva valoració.

B) A més, quan la quantia sigui superior a 10.000.000 de pessetes:

1. Un programa del possible desenvolupament dels treballs en temps i cost òptims de caràcter indicatiu, així com la classificació que d'acord amb el registre ha de tenir l'empresari per executar-la.

2. Els documents que siguin necessaris per promoure les autoritzacions o concessions administratives prèvies a l'execució.

3. Quan les obres hagin de ser objecte d'explotació retribuïda, s'han d'acompanyar dels estudis econòmics i administratius sobre règim d'utilització i tarifes que s'hagin d'aplicar.

En els casos en què l'empresari hagi de presentar el projecte de l'obra, l'Administració, es pot limitar a redactar les bases tècniques a què aquesta s'ha de subjectar.»

«Article 23

Tots els departaments ministerials que tinguin al seu càrrec la realització d'obres han de procedir a la redacció d'instruccions per a l'elaboració de projectes, en les quals s'han de regular degudament les normes a què aquests s'han de subjectar.

Els departaments esmentats han d'establir oficines o seccions de supervisió dels projectes encarregades d'examinar detingudament els elaborats per les oficines de projecció i de vigilar el compliment de les normes reguladores de la matèria.

Queden exceptuats de l'examen esmentat en el paràgraf anterior els projectes d'obres de reparació, conservació i manteniment, d'una quantia no superior a 10.000.000 de pessetes, sempre que no afectin l'estabilitat ni estanquitat de l'edifici.»

«Article 24

Una vegada redactat el projecte, s'ha de procedir a efectuar el replantejament de l'obra, i una vegada realitzat, s'inicia l'expedient per acord de l'òrgan de contractació, i s'hi ha d'incorporar, en tot cas, el plec de clàusules administratives particulars que ha de regir en el contracte, el certificat d'existència de crèdit i els informes del Servei Jurídic de l'Estat i de la Intervenció Delegada.

L'expedient de contractació s'acaba mitjançant una resolució motivada de l'òrgan de contractació competent en què aprovi el projecte, el plec de clàusules administratives particulars i l'obertura del procediment d'adjudicació.

Llevat que les normes de desconcentració estableixin una altra cosa, i sense perjudici del que disposa l'article 8è d'aquesta Llei, la resolució d'aprovació de l'expedient de contractació també ha d'incloure l'aprovació de la despesa.

En les obres en què el finançament s'hagi de fer amb aportacions de diferents procedències, s'ha d'acreditar a l'expedient la plena disponibilitat de totes les aportacions i l'ordre d'abonament en la forma que es determini per reglament.»

«Article 45

El contractista està obligat a complir els terminis parcials fixats per a l'execució successiva del contracte i el general per a la seva realització total.

En cas de demora en els terminis parcials o en el termini final d'execució del contracte per una causa imputable al contractista, l'òrgan de contractació pot acordar la resolució del contracte, prèvia autorització del Consell de Ministres si aquest n'ha autoritzat la subscripció, sense cap altre tràmit que l'audiència de l'adjudicatari i, quan aquest hi formulí oposició, el dictamen del Consell d'Estat. En aquests casos, l'acord de resolució ha de contenir un pronunciament exprés sobre la procedència o no de la devolució de la fiança constituïda i del termini en què l'Administració i el contractista han de practicar contradictòriament els mesuraments i la presa de dades necessaris per a la liquidació del contracte. Acabat aquest termini, l'Administració pot disposar del contracte i assumir-ne directament l'execució o subscriure'l novament.

Si el retard es produeix per motius no imputables al contractista i aquest ofereix complir els compromisos donant-li una pròrroga del temps que se li havia designat, l'Administració li ha de concedir un termini que ha de ser, com a mínim, igual al temps perdut, si el contractista no en demana un altre d'inferior.

La constitució en mora del contractista no requereix la interpel·lació o intimació prèvia per part de l'Administració.»

«Article 113

Els adjudicataris dels contractes d'obres de l'Estat estan obligats a constituir una fiança definitiva de l'import del 4 per 100 del pressupost total de l'obra en metàl·lic, títols del deute públic o aval, sigui quina sigui la forma d'adjudicació del contracte.

En casos especials, els caps dels departaments ministerials poden establir, a més, una fiança complementària de fins a un 6 per 100 de l'esmentat pressupost i es poden constituir, igualment, en metàl·lic, títols del deute públic o aval.

A tots els efectes, aquest complement té la consideració de fiança definitiva.

Les fiances s'han de consignar a la Caixa General de Dipòsits o a les seves sucursals a disposició de l'autoritat administrativa corresponent.»

«Article 118

El contractista ha d'acreditar en el termini de quinze dies, comptats des que se li notifiqui l'adjudicació definitiva, la constitució de la fiança corresponent. Si no es compleix aquest requisit per causes imputables a aquest, l'Administració ha de declarar resolt el contracte.

En el mateix termini, comptat des de la data en què es facin efectives les penalitats i indemnitzacions a què es refereix l'article 115 d'aquesta Llei o es modifiqui el contracte, ha de reposar o ampliar la fiança en la quantia que correspongui; si no, incorre en causa de resolució.»

Dos. S'autoritza el Govern perquè pugui introduir en el text articulat de la Llei de contractes de l'Estat aprovat pel Decret 923/1965, de 8 d'abril, i modificat per la Llei 5/1973, de 17 de març, i pel Reial decret legislatiu 931/1986, de 2 de maig, les modificacions en les quanties i en els terminis establerts que siguin conseqüència de decisions adoptades per la Comunitat Econòmica Europea en matèria de contractes públics.

Tres. S'eleva a 1.000 milions de pessetes, la xifra per a la qual és necessària l'autorització del Consell de Ministres per contractar.

Quatre. S'autoritza els òrgans de contractació, amb caràcter general, a fer la tramitació urgent, que preveu

l'article 26 de la Llei de contractes de l'Estat, text articulat de 8 d'abril de 1965, modificat per la Llei 5/1973, de 17 de març, i el Reial decret legislatiu 931/1986, de 2 de maig, per a la contractació d'obres de fins a 1.000 milions de pessetes, tot i que el termini de presentació de proposicions no ha de ser inferior a quinze dies. Així mateix, s'han de respectar, en tot cas, els terminis previstos en el segon paràgraf de l'article 29 i apartat 1 de l'article 36 bis, per a l'enviament d'anuncis al «Diari Oficial de les Comunitats Europees».

Article 12. Normes d'alienació de béns del Patrimoni de l'Estat.

U. L'article 62 del text articulat de la Llei del Patrimoni de l'Estat, aprovat pel Decret 1022/1964, de 15 d'abril, queda redactat en els termes següents:

«Correspon a aquest departament acordar l'alienació quan el valor de l'immoble, segons taxació pericial, no excedeixi els 2.000 milions de pessetes, i al Govern quan, sobrepasant aquesta quantitat, no excedeixi els 4.000 milions de pessetes.

Els altres béns només poden ser alienats mitjançant una llei.»

Dos. El paràgraf segon de l'article 63 de l'esmentada Llei del Patrimoni de l'Estat queda redactat en els termes següents:

«Quan es tracti de béns d'un valor no superior a 1.000 milions de pessetes, l'alienació directa pot ser acordada pel ministre d'Economia i Hisenda.»

Tres. L'article 95 de l'esmentada Llei del Patrimoni de l'Estat, queda redactat de la manera següent:

«Article 95

L'alienació de béns mobles, propietat de l'Estat, té lloc mitjançant subhasta pública, amb el mateix procediment que els immobles quan sigui aplicable; però la competència per acordar l'alienació i la realització d'aquesta correspon al departament que els hagi utilitzat.

No obstant això, quan el valor dels béns a alienar no sigui superior a 500.000 pessetes, i es tracti de béns obsolets o deteriorats per l'ús, l'alienació es pot efectuar de forma directa.

En tot cas, l'acord d'alienació implica per si sol la baixa en inventari i, si s'escau, la desafectació dels béns de què es tracti.

La realització de les subhastes es pot demorar si la quantia dels béns a alienar no aconsella celebrar-les de manera immediata.

No obstant això, els béns mobles poden ser permutats per altres béns mobles o, una vegada declarada deserta la primera subhasta, venuts directament amb subjecció a les normes contingudes en els articles 63, 71 i 72 d'aquesta Llei. Els corresponents acords han de ser adoptats o elevats, si s'escau, al Consell de Ministres pels titulars dels departaments que els hagin utilitzat.»

Article 13. Regulació del patrimoni de la Seguretat Social.

U. L'adquisició a títol oneros de béns immobles de la Seguretat Social, per al compliment dels seus fins, l'ha de fer la Tresoreria General de la Seguretat Social, mitjançant concurs públic, llevat que, tenint en compte les peculiaritats de la necessitat a satisfer o la urgència de l'adquisició a efectuar, el ministre de Treball i Seguretat Social n'autoritzi l'adquisició directa.

Dos. Els arrendaments de béns immobles que hagi d'efectuar la Seguretat Social s'han de concertar mitjançant concurs públic, llevat dels casos en què, segons l'opi-

nió del Ministeri de Treball i Seguretat Social, sigui necessari o convenient concertar-los de manera directa.

Tres. L'alienació dels béns immobles integrats en el patrimoni de la Seguretat Social requereix l'autorització prèvia del Ministeri de Treball i Seguretat Social quan el seu valor, segons taxació pericial, no excedeixi els 2.000 milions de pessetes, o del Govern, quan, tot i sobrepasar aquesta quantia, no excedeixi els 4.000 milions de pessetes. L'alienació dels béns immobles valorats en més de 4.000 milions de pessetes ha de ser autoritzada mitjançant una llei.

L'alienació dels béns immobles s'ha de fer mitjançant subhasta pública, excepte quan el Consell de Ministres, a proposta del ministre de Treball i Seguretat Social, n'autoritzi l'alienació directa. Quan es tracti de béns d'un valor no superior a 1.000 milions de pessetes, l'alienació directa pot ser autoritzada pel Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Quatre. Els immobles del patrimoni de la Seguretat Social que no siguin necessaris per al compliment dels seus fins, i respecte als quals s'acrediti la no conveniència de la seva alienació o arrendament, poden ser concedits, per a fins d'utilitat pública o d'interès de la Seguretat Social, pel Govern, a proposta del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Cinc. L'alienació de títols valors, ja siguin de renda variable o fixa, s'ha de fer amb l'autorització prèvia en els termes establerts en el número tres.

Com a excepció, els títols de cotització qualificada en borsa s'han d'alienar necessàriament en aquesta institució, i a través de la junta sindical corresponent, sense que es requereixi autorització prèvia per a la seva venda, quan aquesta estigui exigida per atendre el pagament de prestacions reconegudes per reglament, i l'import brut de la venda no excedeixi els 100 milions de pessetes. De les alienacions d'aquests títols se n'ha de donar compte immediatament al Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Sis. El Ministeri de Treball i Seguretat Social ha de determinar el procediment aplicable per a l'adquisició i arrendament dels béns afectes al compliment dels fins de col·laboració en la gestió de les mútues patronals d'accidents de treball.

Set. Els béns i drets que integren el patrimoni de la Seguretat Social són inembargables. Cap tribunal ni autoritat administrativa no pot dictar providència d'embargament ni despatxar cap manament d'execució contra els béns i drets del patrimoni de la Seguretat Social, ni contra les seves rendes, fruits o productes d'aquest, i hi és aplicable, si s'escau, el que disposen els articles 44, 45 i 46 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària.

Vuit. En tot el que no preveu aquest article respecte al patrimoni de la Seguretat Social, regeix la legislació reguladora del Patrimoni de l'Estat, si bé les referències que en aquesta s'efectuen a les delegacions d'Hisenda, a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat i al Ministeri d'Economia i Hisenda s'entenen fetes, respectivament, a les tresoreries territorials de la Seguretat Social, a la Direcció General de la Tresoreria General de la Seguretat Social i al Ministeri de Treball i Seguretat Social.

CAPÍTOL II

De la gestió dels pressupostos docents

Article 14. Mòdul econòmic de distribució de fons públics per a sosteniment de centres concertats.

U. D'acord amb el que estableixen els apartats segon i tercer de l'article 49 de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, l'import del mòdul econòmic per unitat escolar, als efectes de distribució de la quantia global dels fons públics destinats al sosteniment

dels centres concertats per a l'any 1988, es fixa a l'annex IV d'aquesta Llei.

L'increment previst sobre les retribucions del personal docent té efectivitat des del dia 1 de gener de 1988, sense perjudici de la data en què s'aprovi en el respectiu conveni de l'ensenyament privat, si bé fins a la seva aprovació no ha de ser satisfet. Els altres components del mòdul destinats a altres despeses tenen efectes a partir del començament del curs 1988-1989, i fins a aquell moment s'han de satisfer en el mateix import que l'assenyalat per al curs anterior.

Les quanties assenyalades per a salaris del personal docent, incloses càrregues socials, han de ser abonades directament per l'Administració, sense perjudici de la relació laboral entre el professorat i el titular del centre respectiu.

La quantia corresponent a altres despeses s'abona als centres concertats, i aquests han de justificar la seva aplicació en finalitzar cada curs escolar. La distribució dels imports que integren les despeses variables s'ha d'efectuar d'acord amb el que estableixin les disposicions reguladores del règim de concerts.

Es faculta el Ministeri d'Educació i Ciència per diversificar, escoltades les organitzacions més representatives d'entitats titulars de centres concertats i les organitzacions sindicals més representatives, el component per a «altres despeses» en un màxim de tres grups, amb un sostre de variabilitat del 10 per 100, en més o en menys, sobre el grup mitjà, de manera que, sense excedir el límit del crèdit disponible, permeti diferenciar la cobertura financera dels centres en funció de la seva grandària, dotació d'instal·lacions, serveis i altres elements objectius que es considerin.

Dos. S'autoritza el Govern per dictar les normes per les quals s'han de fixar les quantitats a percebre dels alumnes en concepte de finançament complementari al provinent dels fons públics que s'assignin al règim de concerts singulars. En aquest cas, el finançament públic ha de garantir, com a mínim, l'abonament de salaris, antiguitat i càrregues socials del personal docent.

Tres. Els centres concertats en règim general que vulguin acollir professors de suport provinents del programa de recol·locació, d'acord amb el Conveni de centres en crisi subscrit pels sindicats, les organitzacions patronals i l'Administració educativa, ho han de sol·licitar al Ministeri d'Educació i Ciència. L'assignació màxima del professorat de suport als centres queda establerta en funció del nombre d'unitats concertades de conformitat amb el detall següent:

	Professor de suport
Centres d'11 a 15 unitats	1
Centres de 16 a 24 unitats	2
Centres de 25 a 32 unitats	3
Centres de 33 o més unitats	4

Article 15. Autorització dels costos de personal de les universitats de competència de l'Administració de l'Estat.

U. De conformitat amb el que disposen l'article 45, punt 4, de la Llei orgànica de reforma universitària, 11/1983, de 25 d'agost, en relació amb la disposició final segona, s'autoritzen els costos de personal funcionari docent i no docent i contractat docent de les universitats per a 1988 i pels imports detallats a l'annex V d'aquesta Llei.

Dos. Les universitats de competència de l'Administració de l'Estat han d'ampliar els seus crèdits del capítol I en funció de la distribució que dels crèdits 18.07.422-D.120.00 i 18.06.422-D.442 realitzi el Ministeri d'Educació i Ciència, cas en què no és aplicable el que conté l'article 55, punt u, de l'esmentada Llei orgànica de reforma universitària.

CAPÍTOL III

Normes de gestió de les relacions financeres amb les Comunitats Europees

Article 16. Disposicions generals.

U. Els recursos procedents de les Comunitats Europees durant 1988 no es consideren drets de la Hisenda Pública en els termes establerts per l'article 22 de la Llei general pressupostària 11/1977, de 4 de gener, i la seva disposició s'entén sempre subjecta a les normes financeres de les Comunitats Europees.

En tot cas, els recursos esmentats s'entenen afectats a les actuacions que les normes i els procediments d'assignació i gestió de despeses de les Comunitats Europees determinin.

Dos. Els crèdits consignats a l'Estat de despeses de finançament exclusivament comunitari o de finançament conjunt Espanya-Comunitats Europees es regeixen, quant a la seva execució i gestió, per les normes que estableixen l'esmentada Llei general pressupostària i aquesta Llei, sense perjudici de l'excepció reconeguda a l'apartat anterior.

Tres. A aquella part dels crèdits esmentats en els apartats anteriors en què el finançament sigui exclusivament comunitari o el finançament es realitzi conjuntament per Espanya i les Comunitats Europees, no els són aplicables les limitacions contingudes a l'apartat u de l'article 70 de l'esmentada Llei general pressupostària.

Article 17. Operacions de tresoreria en relació amb la Comunitat Econòmica Europea.

U. S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda per portar a terme, amb vigència exclusiva per a 1988, les operacions de tresoreria exigides per les relacions financeres amb les Comunitats Europees, i es cancel·len els avançaments que a favor o per compte de les Comunitats Europees es puguin realitzar amb els corresponents reintegraments d'aquesta.

Dos. L'esmentat Ministeri pot fer avançaments de tresoreria a favor de les Comunitats Europees a càrrec dels recursos que corresponguin a aquesta comunitat. De les operacions de tresoreria efectuades, se n'ha de donar compte trimestralment a les comissions de pressupostos del Congrés i del Senat.

Article 18. Normes de gestió de crèdits d'inversions.

U. La gestió dels crèdits relatius als projectes d'inversió cofinançats per la Comunitat Econòmica Europea se sotmeten a les regles següents:

a) Es poden adquirir compromisos de despeses fins al 50 per 100 dels crèdits no compromesos que figurin en el pressupost.

b) Una vegada hi hagi constància de l'aprovació de projectes no iniciats o en fase d'execució pels comitès de fons comunitaris o per l'òrgan competent quan es tracti de cofinançament comunitari no provinent dels fons estructurals, els titulars dels departaments ministerials poden elevar el sostre del compromís resultant de l'aplicació del que disposa el punt anterior per l'import equivalent al cofinançament comunitari aprovat.

D'aquesta operació n'han de donar compte al Ministeri d'Economia i Hisenda.

c) També es pot elevar, per acord del ministre d'Economia i Hisenda, el sostre de compromís fins al límit del crèdit pressupostat, quan la demora en l'aprovació de projectes amb finançament comunitari pugui causar perjudicis greus a la gestió de les inversions.

Dos. Per les seves especials condicions de cofinançament no són aplicables a les inversions agràries i pesqueres (afectades al FEOGA orientació i al títol IV del pressu-

post general de les Comunitats Europees) el que disposa l'apartat u d'aquest article.

Tres. Els ingressos procedents de les Comunitats Europees, i destinats a finançar projectes presentats per ens diferents de l'Estat o dels seus organismes autònoms, s'han d'efectuar en el compte existent a aquest efecte a la Direcció General del Tresor i Política Financera, i es pot generar crèdit en els estats de despesa dels pressupostos generals de l'Estat a fi de ser posats a disposició de l'ens gestor del projecte.

Article 19. Intervenció comunitària de mercat.

Les dotacions que figurin en el pressupost d'ingressos del Fons d'Ordenació i Regulació de Produccions i Preus Agraris (FORPPA) per a 1988 procedents del pressupost general de les Comunitats Europees destinades a finançar restitucions, ajudes i intervencions comunitàries corresponent a les despeses en els sectors agrícola i pesquer, s'entenen sempre sotmeses a la normativa comunitària en vigor.

CAPÍTOL IV

Altres normes sobre gestió pressupostària

Article 20. Normes sobre finançament del Patrimoni Històric Espanyol.

U. L'apartat i) de l'article 30 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni històric espanyol, queda redactat de la manera següent:

«i) Destinació: el producte d'aquesta taxa s'ha d'ingressar al Tresor Públic, i queda afectat exclusivament a l'adquisició de béns d'interès per al Patrimoni Històric Espanyol.»

Dos. Queda derogat el procediment de transferència de crèdit a favor del Ministeri de Cultura a què es refereix l'article 58 del Reial decret 111/1986, de 10 de gener, en relació amb el percentatge de l'1 per 100 establert a l'article 68 de la Llei 16/1985, del Patrimoni històric espanyol.

Tres. Les retencions de crèdit a què es refereix l'apartat 6 de l'esmentat article 58, quan no s'hagi elegit l'opció establerta a l'apartat 3, b) del mateix article, no poden ser revocades, i s'han de comunicar al Ministeri d'Economia i Hisenda (Direcció General de Pressupostos).

Quatre. Als efectes de finançar els treballs de conservació o enriquiment del Patrimoni Històric Espanyol, o de foment de la creativitat artística, a què es refereixen els articles assenyalats a l'apartat anterior, s'ha de consignar el crèdit corresponent a la secció 24, Ministeri de Cultura, que s'ha de destinar exclusivament a la finalitat anteriorment al·ludida.

Article 21. Projectes d'inversió.

U. Els projectes d'inversió inclosos a l'«Annex d'inversions reals» que s'adjuntin als pressupostos de l'Estat i els seus organismes autònoms, s'han d'identificar mitjançant el codi de projecte que als annexos se'ls assigni, amb la finalitat d'establir el seguiment pressupostari de la realització.

El codi assignat a cadascun d'aquests projectes no pot ser alterat fins a la seva finalització. En conseqüència, les modificacions dels programes d'inversió que impliquin l'inici de nous projectes requereixen l'assignació pel Ministeri d'Economia i Hisenda del codi nou corresponent.

Dos. Les quantitats que s'assignin als projectes inclosos a l'«Annex de projectes d'inversió vinculants», que també s'adjuntin als pressupostos de l'Estat i els seus organismes autònoms, s'han de destinar exclusivament a la realització dels esmentats projectes de caràcter vinculant.

L'alteració d'aquestes quantitats per finançar projectes diferents ha de ser autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta del centre gestor responsable.

Tres. De les anteriors modificacions se n'ha de donar compte a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat.

Article 22. Gestió del Patrimoni de l'Habitatge.

Els habitatges i en general els béns immobles de titularitat estatal que hagin format part del patrimoni de l'extingit Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge i de la Comissió Liquidadora de Regions Devastades, així com les que en compliment dels programes anuals de promoció pública d'habitatges siguin construïts per l'Estat, es continuen regint per les normes específiques que els eren aplicables fins a l'extinció dels esmentats organismes i supletòriament per les de la Llei de patrimoni de l'Estat. En particular, corresponen a la Direcció General per a l'Habitatge i l'Arquitectura, i amb subjecció a aquestes normes, les facultats de gestió i disposició dels esmentats béns, incloent-hi les d'alienar, arrendar, establir i cancel·lar hipoteques i altres càrregues sobre aquests i, en general, totes les que corresponien a l'extingit Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge, llevat de la percepció d'ingressos, la qual es regeix per les mateixes normes que són aplicables als altres ingressos de l'Estat.

Article 23. Drets de matrícula dels centres culturals a l'exterior.

El Ministeri d'Afers Exteriors ha d'actualitzar anualment els drets de matrícula que perceben els centres culturals a l'exterior per la prestació dels seus serveis. La seva recaptació s'ha de remetre semestralment al Tresor i pot generar crèdit per atendre les despeses de funcionament dels centres. L'actualització no ha de suposar mai elevacions de drets de matrícula en percentatges superiors a l'increment estricte dels costos.

Article 24. Romanents de tresoreria del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària.

U. El Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària pot destinar els romanents de tresoreria a 31 de desembre de cada any, no afectats al compliment d'obligacions, al finançament dels pressupostos de l'exercici següent.

Dos. El pressupost destinat als serveis perifèrics del Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària ha de ser distribuït pel mateix Centre, sobre la base del pressupost a què es refereix l'article 16 del Reial decret 1279/1985, de 24 de juliol. Al llarg de cada exercici, els crèdits assignats als serveis perifèrics poden ser redistribuïts pel Centre de Gestió Cadastral i Cooperació Tributària, sempre que no excedeixi el total del pressupost de l'organisme. Aquest organisme ha d'adaptar al seu moment el seu pressupost de manera que reculli les variacions originades per la redistribució dels crèdits efectuada en els serveis perifèrics.

Article 25. Regularització de fons a justificar lliurats amb el caràcter d'avançament de caixa fixa.

U. Els saldos pendents d'inversió que presentin els comptes retuts al final de l'exercici justificatius de l'ús de fons lliurats amb caràcter d'avançament de caixa fixa es poden compensar en les primeres ordres de pagament que s'expedeixin a favor de les caixes pagadores corresponents, amb el mateix caràcter i aplicació al pressupost de despeses de l'exercici següent.

Dos. A aquests efectes, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de disposar el compte al qual s'han d'imputar els saldos no reintegrats, que es cancel·len a la cons-

titució de l'avançament de caixa fixa de l'exercici següent.

Tres. S'autoritza el ministre d'Educació i Ciència per incorporar els romanents de crèdit necessaris per imputar al pressupost les despeses de funcionament de centres docents satisfetes amb avançaments de caixa fixa durant l'exercici precedent.

Article 26. Dèbits a la Seguretat Social.

Els articles 15 i 17 de la Llei 40/1980, de 5 de juliol, d'inspecció i recaptació de la Seguretat Social, queden redactats en els termes següents:

«Article 15.

U. Els dèbits per quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta i, si s'escau, els recàrrecs i interessos que sobre aquells siguin procedents gaudeixen, respecte a la totalitat d'aquests, del mateix ordre de preferència que els crèdits a què es refereixen l'apartat 1r de l'article 1924 del Codi civil i la lletra D) de l'apartat 1r de l'article 913 del Codi de comerç.

Els altres dèbits a la Seguretat Social gaudeixen del mateix ordre de preferència establert a l'apartat 2n, lletra e), de l'article 1924 del Codi civil, i l'apartat 1r, lletra D), de l'article 913 del Codi de comerç.»

«Article 17.

U. Es poden concedir ajornaments o fraccionaments en el pagament de deutes per quotes de la Seguretat Social o recàrrecs sobre aquests, així com dels deutes amb la Seguretat Social l'objecte dels quals el constitueixin recursos que no tinguin la naturalesa jurídica de quotes.

Dos. Els ajornaments o fraccionaments de deutes amb la Seguretat Social no poden comprendre les quotes corresponents a les contingències d'accident de treball i malaltia professional, ni l'aportació dels treballadors corresponents a les quotes ajornades.

Tres. Els ajornaments i fraccionaments dels deutes amb la Seguretat Social es poden concedir en la forma i amb els requisits i les condicions establerts pel Ministeri de Treball i Seguretat Social, atenent les circumstàncies que concorrin en cada cas.

Quatre. L'ajornament o fraccionament en el pagament dels deutes amb la Seguretat Social dona lloc a la meritació d'interès, que és exigible des de la concessió de l'ajornament fins a la data de pagament, de conformitat amb el tipus d'interès legal del diner que es fixi d'acord amb el que disposa la Llei 24/1984, de 19 de juny.

Cinc. Les quotes de desocupació, Fons de Garantia Salarial, formació professional i altres conceptes de recaptació conjunta amb els de la Seguretat Social poden ser ajornats o fraccionats en la forma, condicions i requisits establerts per a les quotes de la Seguretat Social.»

Article 27. Cessió de béns del patrimoni sindical acumulat.

El paràgraf segon de l'article 7 de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, queda redactat de la manera següent:

«Així mateix, es poden alienar béns integrats en el patrimoni sindical acumulat sempre que el metàl·lic integrat a aquest patrimoni s'inverteixi en l'adquisició de béns de valor equivalent, amb la mateixa finalitat que l'esmentada en el paràgraf anterior.»

TÍTOL III

De les despeses de personal actiu

CAPÍTOL PRIMER

Dels règims retributius

SECCIÓ 1a DE LES RETRIBUCIONS

Article 28. Increment de retribucions del personal al servei del sector públic.

U. Amb efectes d'1 de gener de 1988, l'increment del conjunt de les retribucions íntegres del personal en actiu del sector públic no sotmès a la legislació laboral, aplicades en les quanties i d'acord amb els règims retributius vigents el 1987, ha de ser del 4 per 100, sense perjudici del resultat individual de l'aplicació de l'increment.

Dos. El que disposa el número anterior és aplicable al personal no laboral al servei de:

a) L'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms.

b) Les administracions de les comunitats autònomes i els organismes que en depenen.

c) Les corporacions locals i organismes que en depenen, de conformitat amb els articles 126, punts 1 i 4, i 153, punt 3, del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

d) Les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

e) Els òrgans constitucionals de l'Estat, sense perjudici del que estableix l'article 72, punt 1, de la Constitució.

f) Les entitats oficials de crèdit i el Banc d'Espanya.

g) L'ens públic Ràdio Televisió Espanyola i les societats estatals per a la gestió dels serveis públics de radiodifusió i televisió.

h) Les universitats i la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

i) Les entitats de dret públic a què es refereixen els apartats 1, b), i 5, de l'article 6 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, en la redacció que en fa aquesta mateixa Llei.

Tres. Així mateix, i amb efectes d'1 de gener de 1988, la massa salarial del personal laboral dels ens i organismes que s'indiquen al número anterior no pot experimentar un increment global superior al 4 per 100, percentatge que inclou el de tots els conceptes, i sense perjudici del resultat individual de la distribució de l'increment global.

S'entén per massa salarial, als efectes d'aquesta Llei, el conjunt de les retribucions salarials i extrasalarials, i les despeses d'acció social meritades durant 1987 pel personal laboral afectat, amb el límit de les quanties que hagin rebut l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda per a l'esmentat exercici pressupostari, excepte, en tot cas:

a) Les prestacions i indemnitzacions de la Seguretat Social.

b) Les cotitzacions al sistema de la Seguretat Social a càrrec de l'ocupador.

c) Les indemnitzacions corresponents a trasllats, suspensions o acomiadaments.

d) Les indemnitzacions o les bestretes per despeses que hagi de realitzar el treballador.

Els increments de la massa salarial bruta es calculen en termes d'homogeneïtat per als dos períodes objecte de comparació, tant pel que fa a efectius de personal laboral

i antiguitat, com al règim privatiu de treball, jornada, hores extraordinàries efectuades i altres condicions laborals; s'han de comptar per separat les quantitats que corresponguin a les variacions en aquests conceptes. Amb càrrec a la massa salarial així obtinguda per a 1988, han de satisfer la totalitat de les retribucions del personal laboral derivades del corresponent acord i totes les que es meritin al llarg de l'any.

Les indemnitzacions o bestretes d'aquest personal no poden experimentar creixements superiors als que s'estableixin amb caràcter general per al personal no laboral de l'Administració de l'Estat.

SECCIÓ 2a DELS ALTS CÀRRECS

Article 29. *Retribucions dels alts càrrecs.*

U. Les retribucions dels alts càrrecs per a 1988, exclosos els de categoria de director general, es fixen en les següents quanties referides a dotze mensualitats, sense dret a pagues extraordinàries:

	Pessetes
President del Govern	9.023.736
Vicepresident del Govern	8.481.396
Ministre de Govern	7.961.532
Secretari d'Estat	7.474.056
Subsecretari	6.782.148

Dos. El règim retributiu dels directors generals per a 1988 és l'establert amb caràcter general per als funcionaris públics a l'article 23 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, i a aquest efecte es fixen les següents quanties de sous i complement de destinació, referides a dotze mensualitats:

	Pessetes
Sou	1.337.784
Complement de destinació	1.502.772

Tres. Les pagues extraordinàries dels directors generals són dues l'any, per un import cadascuna d'elles d'una mensualitat de sou i, si s'escau, triennis, i es meritin d'acord amb el que preveu l'article 33 d'aquesta Llei.

Quatre. Tots els directors generals tenen la mateixa categoria i rang, sense perjudici que el complement específic que s'assigni al càrrec pugui ser diferent amb la finalitat d'assegurar que la seva retribució total mantingui la relació adequada amb el contingut d'especial dificultat tècnica, dedicació, responsabilitat, perillositat o penositat.

Fins que el Govern, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, no assigni els complements específics, s'incrementa la quantia del complement de destinació en 2.496.852 pessetes anuals.

Article 30. *Triennis i recompenses dels alts càrrecs.*

De conformitat amb el que estableix la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, els alts càrrecs tenen dret a la percepció, referida a catorze mensualitats, dels triennis que puguin tenir reconeguts com a funcionaris i personal al servei de l'Estat i de les administracions públiques, que s'han d'abonar amb càrrec als crèdits que per a triennis de funcionaris s'inclouen en els pressupostos de despeses.

Així mateix, tenen dret a les recompenses per creus i medalles que puguin tenir reconegudes.

SECCIÓ 3a NORMES GENERALS DEL PERSONAL FUNCIONARI

Article 31. *Retribucions dels funcionaris de l'Estat inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.*

U. Els funcionaris inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, que ocupin llocs de treball per als quals el Govern ha aprovat l'aplicació del règim retributiu que preveu aquesta Llei, només poden ser retribuïts, durant 1988, si s'escau, pels conceptes i quanties següents:

A) El sou i els triennis que corresponguin al grup en què estigui classificat el cos o l'escala a què pertanyi el funcionari, d'acord amb les quanties referides a dotze mensualitats.

Grup	Sou	Triennis
A	1.337.784	51.336
B	1.135.428	41.076
C	846.360	30.804
D	692.064	20.556
E	631.776	15.408

B) Les pagues extraordinàries, que són dues l'any, per un import cadascuna d'aquests d'una mensualitat del sou i triennis i es meritin d'acord amb el que preveu l'article 33 d'aquesta Llei.

C) El complement de destinació corresponent al nivell del lloc de treball que es desenvolupi, d'acord amb les quanties referides a dotze mensualitats.

Nivell	Import - Pessetes
30	1.174.716
29	1.053.696
28	1.009.380
27	965.052
26	846.636
25	751.164
24	706.836
23	662.520
22	618.192
21	573.960
20	533.136
19	505.896
18	478.680
17	451.440
16	424.224
15	396.984
14	369.768
13	342.528
12	315.288
11	288.084
10	260.856
9	247.248
8	233.616
7	220.008
6	206.388
5	192.768
4	172.368
3	151.968
2	131.556
1	111.168

En l'àmbit de la docència universitària, la quantia del complement de destinació fixada a l'escala anterior pot ser modificada en els casos que sigui procedent, d'acord amb la normativa vigent, sense que això impliqui variació

del nivell de complement de destinació assignat al lloc de treball.

Durant l'any 1988, els funcionaris públics en actiu que no hagin consolidat grau personal, pel fet de no haver ocupat durant dos anys continuats llocs del mateix nivell, poden participar en convocatòries de provisió de llocs de treball de fins a dos nivells superiors al del lloc que estiguin ocupant. En cas de cessament, els és aplicable el que disposa l'article 21, punt 2, lletra c), de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, i han de percebre com a mínim el complement de destinació inferior en dos nivells al del lloc de treball que ocupaven.

D) El complement específic que, si s'escau, està fixat al lloc que s'ocupi, la quantia del qual experimenta un increment del 4 per 100 respecte a l'aprovada per a l'exercici de 1987.

E) El complement de productivitat, que retribueix l'especial rendiment, l'activitat i dedicació extraordinària, l'interès o iniciativa amb què s'ocupen els llocs de treball, sempre que redundin a millorar el resultat d'aquests llocs.

Cada departament ministerial ha de determinar la quantia individual que correspongui, si s'escau, d'acord amb les normes següents:

Primera. La valoració de la productivitat s'ha de realitzar en funció de circumstàncies relacionades directament amb l'exercici del lloc de treball i la consecució dels resultats o objectius assignats a aquest en el programa corresponent. Els complements de productivitat han de ser públics en els centres de treball.

Segona. En cap cas les quanties assignades per complement de productivitat durant un període de temps no originen cap tipus de dret individual respecte a les valoracions o apreciacions corresponents a períodes successius. Els departaments ministerials han de donar compte de les quanties individuals de productivitat als ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques, especificant els criteris de distribució aplicats. En vista de la informació rebuda, els ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques han d'elevat al Govern les propostes pertinents per a l'homogeneïtzació de criteris per a l'aplicació del complement de productivitat.

F) Les gratificacions per serveis extraordinaris, que concedeixen els departaments ministerials o organismes autònoms, dins els crèdits assignats amb aquesta finalitat.

Aquestes gratificacions tenen caràcter excepcional i només poden ser reconegudes per serveis extraordinaris prestats fora de la jornada normal de treball sense que, en cap cas, puguin ser fixes en la quantia, ni periòdiques en la meritació.

G) Els complements personals i transitoris reconeguts en compliment del que disposa l'article 13 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985.

Aquests complements personals i transitoris han de ser absorbits per qualsevol millora retributiva que es produeixi l'any 1988, incloses les derivades de canvi de lloc de treball.

Fins i tot en cas que el canvi de lloc de treball determini una disminució de retribucions s'ha de mantenir el complement personal transitori fixat en produir-se l'aplicació del nou sistema, a l'absorció del qual s'ha d'imputar qualsevol millora retributiva ulterior, fins i tot les que puguin derivar del canvi de lloc de treball.

Als efectes de l'absorció prevista als paràgrafs anteriors, l'increment de retribucions de caràcter general que estableix aquesta Llei només es computa en el 50 per 100 del seu import, entenent que tenen aquest caràcter el sou,

referit a catorze mensualitats, el complement de destinació i l'específic. En cap cas s'han de considerar els trienennis, el complement de productivitat, ni les gratificacions per serveis extraordinaris.

Dos. Els funcionaris han de percebre, si s'escau, les indemnitzacions corresponents per raó del servei, l'ajuda familiar i la indemnització per residència, en les condicions i quanties fixades en les seves respectives normatives específiques i en aquesta Llei.

Article 32. Règim general de trienennis.

La valoració i meritació dels trienennis a què es refereix l'article 23.2, B), de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, s'ha de fer d'acord amb la normativa aplicable amb anterioritat a aquesta, tenint en compte el que preveu l'article 34 d'aquesta Llei.

Article 33. Pagues extraordinàries.

Les pagues extraordinàries dels funcionaris de l'Estat es meriten el dia 1 dels mesos de juny i desembre i amb referència a la situació i drets del funcionari en les esmentades dates, excepte en els casos següents:

a) Quan el temps de serveis prestats fins al dia en què es meriti la paga extraordinària no compregui la totalitat dels sis mesos immediatament anteriors als mesos de juny o desembre, l'import de la paga extraordinària s'ha de reduir proporcionalment, computant cada mes natural complet i dia per un sisè i un cent vuitantè, respectivament, de l'import de la paga extraordinària que en la data de la seva meritació hauria correspost per un període de sis mesos, tenint en compte que si la suma dels dies dels mesos incomplets fos trenta o superior, cada fracció de trenta dies es considera un mes complet.

b) Els funcionaris en servei actiu amb llicència sense dret a retribució meriten pagues extraordinàries en les dates indicades, però la seva quantia experimenta la corresponent reducció proporcional.

c) En el cas de cessament en el servei actiu, l'última paga extraordinària es merita el dia del cessament i amb referència a la situació i els drets del funcionari en aquesta data, però en quantia proporcional al temps de serveis efectivament prestats, llevat que el cessament sigui per jubilació, mort o retir dels funcionaris a què es refereix l'apartat c) de l'article 34 d'aquesta Llei, cas en què els dies del mes en què es produeix el dit cessament es computen com un mes complet. Als efectes previstos en aquest article, el temps de durada de llicències sense dret a retribució no té la consideració de serveis efectivament prestats.

Si el cessament en el servei actiu es produeix durant el mes de desembre, la liquidació de la part proporcional de la paga extraordinària corresponent als dies transcorreguts de l'esmentat mes s'ha de fer d'acord amb les quanties de les retribucions bàsiques vigents el mateix mes.

Les quotes de drets passius i de cotització dels mutualistes a les mutualitats generals de funcionaris corresponents a les pagues extraordinàries s'han de reduir en la mateixa proporció en què es minorin les esmentades pagues com a conseqüència d'abonar-se en quantia proporcional al temps de serveis efectivament prestats, sigui quina sigui la data de meritació.

Article 34. Meritació de retribucions.

Les retribucions bàsiques i complementàries dels funcionaris de l'Estat que es meritin amb caràcter fix i periodicitat mensual s'han de fer efectives per mensualitats completes i d'acord amb la situació i els drets del funcionari referits al primer dia hàbil del mes a què correspo-

nen, excepte en els casos següents, en què s'han de liquidar per dies:

a) El mes de presa de possessió de la primera destinació en un cos o escala, en el de reingrés al servei actiu i en el d'incorporació per conclusió de llicències sense dret a retribució.

El que disposa aquest apartat també és aplicable en els casos de variació d'ocupació militar que comporti canvi de l'índex de proporcionalitat.

b) El mes d'iniciació de llicències sense dret a retribució.

c) El mes en què se cessi en el servei actiu, llevat que sigui per motius de mort, jubilació o retir de funcionaris subjectes al règim de classes passives de l'Estat i, en general, a qualsevol règim de pensions públiques que es meritin per mensualitats completes des del primer dia del mes següent al del naixement del dret.

Article 35. Retribucions dels funcionaris interins, eventuals i en pràctiques.

U. Els funcionaris interins inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, excepte en el de la docència universitària, perceben el 80 per 100 de les retribucions bàsiques, exclosos triennis, corresponents al grup en el qual estigui inclòs el cos en què ocupin vacant i el 100 per 100 de les retribucions complementàries que corresponguin al lloc de treball que exerceixin.

Dos. Aprovada pel Govern l'aplicació del règim retributiu previst a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, el complement de productivitat es pot assignar, si s'escau, als funcionaris interins a què es refereix l'apartat anterior, així com els funcionaris eventuals i als funcionaris en pràctiques quan aquestes es realitzin desenvolupant un lloc de treball i estigui autoritzada l'aplicació del complement als funcionaris de carrera que exerceixin llocs de treball anàlegs.

Tres. En l'àmbit de la docència universitària, les retribucions dels funcionaris interins i contractats han de ser les que siguin procedents d'acord amb la normativa que els és aplicable.

Article 36. Altres disposicions sobre el règim retributiu del personal funcionari.

U. Quan el sou s'hagi percebut el 1987 en una quantia inferior a l'establerta amb caràcter general, s'ha d'aplicar un increment del 4 per 100 de l'efectivament aplicat en l'esmentat exercici.

Dos. Durant 1988 es continua meritant la indemnització per residència en el territori nacional en les quanties corresponents a 1987, excepte a Ceuta i Melilla, on s'incrementa un 4 per 100 respecte a les quanties vigents el 1987.

S'autoritza el Govern perquè revisi en el transcurs de 1988 el percentatge d'increment fixat per a Ceuta i Melilla.

Tres. El complement familiar es regeix per la seva normativa específica, i s'exclou de l'augment a què es refereix aquesta Llei.

Quatre. Els complements personals i transitoris i altres retribucions que tinguin el mateix caràcter corresponents al personal inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei es regeixen per la seva normativa específica i pel que disposa aquesta Llei, i queden exclosos de l'augment del 4 per 100 previst a aquesta.

Cinc. Amb efectes d'1 de gener de 1988, queda extingida l'ajuda per menjar a què es refereix l'article 24, punt 3, de la Llei 50/1984, de 30 de desembre.

Sis. Quan, amb subjecció a la normativa vigent, el funcionari realitzi una jornada inferior a la normal, la quantia de les seves retribucions es determina en la forma

prevista a les normes dictades per a l'aplicació del règim retributiu a què estigui subjecte.

Als funcionaris que realitzin una jornada de treball disminuïda en un terç o en un mig, d'acord amb el que disposa l'article 30 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, se'ls aplica una reducció d'un terç o un mig, respectivament, sobre la totalitat de les seves retribucions, tant bàsiques com complementàries, amb inclusió dels triennis. La mateixa reducció es practica sobre les pagues extraordinàries en cas que els funcionaris prestin una jornada de treball reduïda en la data de meritació de les pagues.

Set. A l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, en els casos d'adscripció durant 1988 d'un funcionari subjecte a un règim retributiu diferent del corresponent al lloc de treball al qual se l'adscriu, aquest funcionari ha de percebre les retribucions que corresponguin al lloc de treball que ocupi, prèvia l'oportuna assimilació que autoritzi el Ministeri per a les Administracions Públiques, a proposta dels departaments ministerials interessats.

Als únics efectes de l'assimilació a què es refereix el paràgraf anterior, el Ministeri per a les Administracions Públiques pot autoritzar que la quantia de la retribució per antiguitat sigui la que pertorqui d'acord amb el règim retributiu d'origen del funcionari.

Aquestes autoritzacions han de ser comunicades pel Ministeri per a les Administracions Públiques i al Ministeri d'Economia i Hisenda perquè se'n tingui coneixement.

Vuit. El que disposa el número anterior d'aquest article s'entén de plena aplicació als membres de les Forces Armades que ocupin llocs de treball inclosos a la relació de llocs de treball del Ministeri de Defensa. El desenvolupament d'aquests llocs de treball comporta l'assimilació a què es refereix aquest número, i corresponen als seus titulars les retribucions bàsiques i complementàries establertes a l'article 31 d'aquesta Llei per als funcionaris de l'Estat inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, sense perjudici de continuar percebent les pensions i gratificacions que siguin conseqüència de recompenses militars previstes a la Llei 15/1970, en la mateixa quantia que la resta del personal de les Forces Armades.

Nou. Les referències relatives a retribucions contingudes en aquesta Llei s'entenen sempre fetes a retribucions íntegres.

SECCIÓ 4a DEL PERSONAL DE LES FORCES ARMADES I FORCES I
COSSOS DE SEGURETAT DE L'ESTAT

Article 37. Retribucions del personal de les Forces Armades i del cos de la guàrdia civil

U. Les retribucions bàsiques que perceben l'any 1988 els funcionaris inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 20/1984, de 15 de juny, i del Reial decret llei 9/1984, d'11 de juliol, pel que fa al cos de la guàrdia civil, així com per les classes de tropa i marineria, es fixen en les quanties següents, referides a dotze mensualitats:

Proporcionalitat	Sou	Grau	Trienni
10-Coef. 5,5	1.239.204	43.668	51.336
10	1.129.608	43.668	51.336
8	923.964	34.932	41.076
6	732.600	26.196	30.804
4	586.596	17.472	20.556
3	512.436	13.104	15.408

Durant l'exercici econòmic de 1988 no es merita cap retribució pel concepte de grau en funció del temps de serveis prestats.

Les pagues extraordinàries són dues a l'any, per un import cadascuna d'una mensualitat del sou, grau i triennis, i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 d'aquesta Llei.

Dos. Les retribucions complementàries del personal anterior, incloses, si s'escau, les recompenses i pensions de mutilació, experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les establertes el 1987.

Tres. La Creu Llorejada de Sant Ferran i la Medalla Militar es regeixen per la seva legislació especial, incloent-hi el grau a la base reguladora.

Article 38. Retribucions del voluntariat especial de les Forces Armades.

U. El voluntariat especial a què es refereix el capítol 2 del títol III del Reglament de la Llei del servei militar, aprovat pel Reial decret 611/1986, de 21 de març, percep les retribucions següents:

a) A partir de la data de la signatura del compromís de reclutament definitiu i fins a completar el primer any de servei a files, percep una retribució mensual equivalent al 60 per 100 del sou establert per al personal de les Forces Armades d'índex de proporcionalitat 3. L'import resultant d'aplicar aquest percentatge s'incrementa el 8 per 100 per a l'ocupació de caporal.

b) Transcorregut el primer any de servei a files i fins a la finalització del compromís contret, que com a màxim ha de ser de fins a tres anys, la retribució mensual a percebre ha de ser equivalent a les sumes del sou i un grau establert per al personal de les Forces Armades d'índex de proporcionalitat 3. L'import resultant s'incrementa un 8 o un 20 per 100, per a les ocupacions de caporal o caporal primer, respectivament.

Durant el període necessari per a la celebració de les proves de selecció i d'aptitud, els aspirants al voluntariat especial, en qualsevol de les seves modalitats, han de percebre els havens normals que corresponguin als qui realitzen el servei militar obligatori.

Dos. El cost de les retribucions del voluntariat especial no pot excedir els crèdits autoritzats per a aquesta finalitat.

Article 39. Retribucions de les classes de tropa i marineria de les Forces Armades.

U. Les classes de tropa i marineria amb menys de dos anys de servei a què es refereixen els decrets 2247/1970, de 24 de juliol, i 1933/1971, de 23 de juliol, als quals no sigui aplicable el règim retributiu del voluntariat especial regulat en el capítol 2 del títol III del Reglament de la Llei de servei militar, aprovat pel Reial decret 611/1986, de 21 de març, a més dels emoluments reglamentaris que els correspongui percebre com a tropa, amb una retribució mensual equivalent al 60 per 100 del sou establert per al personal de les Forces Armades d'índex de proporcionalitat 3.

Dos. El cost de les retribucions del personal a què es refereix aquest article no pot excedir els crèdits autoritzats per a l'esmentada finalitat.

Article 40. Retribucions del personal del cos nacional de policia.

U. Les retribucions bàsiques que perceben l'any 1988 els funcionaris del cos nacional de policia, creat per la Llei

orgànica 2/1986, de 13 de març, es fixen en les quanties següents, referides a dotze mensualitats:

Escala	Grup	Sou	Triennis
Superior	A	1.337.784	51.336
Executiva	B	1.135.428	41.076
De subinspecció	C	846.360	30.804
Bàsica	D	692.064	20.556

La valoració i meritació dels triennis s'ha de fer d'acord amb la normativa aplicable als funcionaris inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

Les pagues extraordinàries són dues a l'any, per un import cadascuna d'una mensualitat del sou i triennis, i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 d'aquesta Llei.

Dos. Les retribucions complementàries del personal anterior, incloses, si s'escau, les recompenses i pensions de mutilació, experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les establertes el 1987.

Tres. Els complements personals i transitoris reconeguts als funcionaris del cos nacional de policia són absorbits d'acord amb les mateixes normes establertes per als funcionaris inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

Quatre. De conformitat amb el que estableix el número 2 de la disposició transitòria segona de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, els oficials integrats a l'escala executiva que hagin assolit títols del grup A mantenen les retribucions bàsiques corresponents als esmentats títols, però l'excés que el sou, referit a catorze mensualitats, del grup A suposi sobre el del grup B, s'ha de deduir de les seves retribucions complementàries, perquè tots els funcionaris integrats a la mateixa categoria percebin idèntiques remuneracions globals, quant a la seva pertinença a aquesta.

SECCIÓ 5a DEL PERSONAL DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Article 41. Retribucions del personal al servei de l'Administració de justícia.

Per al personal al servei de l'Administració de justícia, i amb vigència exclusiva per a 1988, la base per a la determinació del sou regulat per les lleis 17/1980, de 24 d'abril; 31/1981, d'1 de juliol, i 45/1983, de 29 de desembre, es fixa en 45.509 pessetes.

Les retribucions complementàries d'aquest personal experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les vigents el 1987.

Les retribucions bàsiques i complementàries corresponents als funcionaris a què es refereix l'article 146, punt 1, de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les vigents el 1987.

Als efectes de l'absorció a què es refereix l'últim paràgraf de l'article 16 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, l'increment de retribucions de caràcter general que estableix aquesta Llei només es computa en el 50 per 100 del seu import.

Les pagues extraordinàries són dues a l'any, per un import cadascuna d'una mensualitat del sou i triennis, i es meriten d'acord amb el que preveu l'article 33 d'aquesta Llei.

Article 42. Retribucions de funcionaris del cos a extingir de secretaris de jutjats de pau.

Als efectes de determinar les retribucions bàsiques, l'índex multiplicador corresponent als funcionaris del cos

declarat a extingir de secretaris de jutjats de pau de municipis de més de 7.000 habitants és el 2,25.

SECCIÓ 6a ALTRES RÈGIMS RETRIBUTIUS

Article 43. Retribucions del personal de la Seguretat Social.

U. Les retribucions del personal funcionari de la Seguretat Social experimenten el 1988 un increment global màxim del 4 per 100, sense perjudici del resultat individual de la distribució de l'esmentat increment global que pugui resultar.

Dos. El personal inclòs a l'àmbit d'aplicació del Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre, percep les retribucions bàsiques i el complement de destinació en les quanties assenyalades als esmentats conceptes retributius a l'article 31, 1, apartats a) i c), respectivament, d'aquesta llei, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria segona, dos, de l'esmentat Reial decret llei.

L'import de les retribucions corresponents als complements específic i d'atenció continuada que, si s'escau, estiguin fixats al personal, experimenta un increment del 4 per 100 respecte a l'aprovat per a l'exercici de 1987.

La quantia individual del complement de productivitat es determina de conformitat amb els criteris assenyalats a l'article 23,3, apartat c), i la disposició transitòria tercera del Reial decret llei 3/1987 i als acords i mesures dictats per a la implantació del nou règim retributiu del personal estatutari.

Els complements personals i transitoris que pugui tenir reconeguts el personal de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria primera del Reial decret llei 3/1987, es regulen pel que estableix l'article 31, 1, apartat g), d'aquesta llei.

Article 44. Retribucions dels funcionaris de cossos de sanitaris locals.

U. Els funcionaris dels cossos de sanitaris locals que presten servei en partits sanitaris, zones bàsiques de salut, hospitals municipals o cases d'auxili, experimenten durant 1988 un increment del 4 per 100 sobre les corresponents retribucions bàsiques percebudes el 1987.

Dos. Les retribucions complementàries d'aquests funcionaris s'han de fixar sobre la base del que disposa el Decret 3206/1967, de 28 de desembre, incrementant, si s'escau, els imports en el 4 per 100 respecte a 1987.

Tres. A mesura que es vagi configurant la nova estructura organitzativa destinada al servei de protecció de la salut comunitària, el Govern ha d'adequar el sistema retributiu d'aquests funcionaris al que disposa la llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública.

CAPÍTOL II

Altres disposicions en matèria de despeses del personal actiu

SECCIÓ 1a NORMES COMUNES

Article 45. Relacions de llocs de treball.

U. Amb vigència exclusiva per a 1988 les relacions de llocs de treball comprenen els llocs de treball de cada centre gestor amb expressió de:

- La denominació i les característiques essencials dels llocs.
- Els requisits exigits per al seu desenvolupament.
- El nivell de complement de destinació i, si s'escau, el complement específic que els correspongui, o la cate-

goria professional i règim jurídic aplicable, segons es tracti de relacions de llocs de treball de personal funcionari o laboral, respectivament.

Dos. La creació, modificació, refosa i supressió de llocs de treball s'ha de fer a través de les relacions de llocs de treball.

Tres. Correspon al Govern, a proposta conjunta dels ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques, l'assignació inicial dels complements de destinació i específic que han de constar a les relacions de llocs de treball de personal funcionari corresponents a centres gestors de nova creació.

Quatre. Correspon als ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques l'aprovació conjunta de:

a) Les relacions de llocs de treball, sense perjudici del que disposa el número anterior d'aquest article.

b) L'assignació de nivell de complement de destinació i, si s'escau, del complement específic corresponent a nous llocs no compresos en les relacions inicials de llocs de treball de personal funcionari, així com de les remuneracions corresponents a llocs de nova creació adscrits a personal laboral.

c) Les modificacions en les relacions de llocs de treball produïdes per variació en el nombre de llocs recollits en les relacions inicials, així com les modificacions de complement de destinació i específic dels llocs inclosos en les relacions inicials de llocs de treball de personal funcionari, llevat dels casos previstos al número següent del present article.

Cinc. Corresponen als departaments ministerials les modificacions de les relacions de llocs de treball de personal funcionari i laboral que expressament autoritzin, conjuntament, els ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques.

Sis. Els titulars de llocs de treball que se suprimeixin en les relacions de llocs de treball de personal funcionari continuen percebent, fins que siguin nomenats per desenvolupar altres llocs de treball i durant un termini màxim de tres mesos comptats a partir de la data en què va tenir efectes econòmics la supressió, amb caràcter a compte del que els correspongui pel nou lloc de treball, les retribucions complementàries corresponents al lloc suprimit, sense que pertoqui cap reintegrament en cas que les quantitats percebudes a compte siguin superiors.

Set. La provisió de llocs de treball a desenvolupar per personal funcionari o la formalització de nous contractes de treball de personal laboral, així com la modificació de la categoria professional d'aquests últims, requereix que els llocs figurin detallats en les respectives relacions i que el seu cost, en còmput anual, estigui dotat pressupostàriament o, si no, ho autoritzi el Ministeri d'Economia i Hisenda.

El requisit de figurar detallats en les relacions de llocs de treball de personal laboral no és necessari quan la contractació es realitzi per un temps determinat i amb càrrec a crèdits corresponents a personal laboral eventual o al capítol d'inversions.

Les noves contractacions de personal laboral per un temps determinat, en qualsevol dels supòsits previstos en el paràgraf anterior, han de ser comunicades per l'òrgan contractant al Ministeri per a les Administracions Públiques.

Vuit. En qualsevol cas, la provisió de llocs de treball de personal funcionari, així com la formalització de nous contractes de treball de personal laboral, requereix la plena observança del que disposen l'article 10 de la llei 53/1984, de 26 de desembre, i altra normativa complementària sobre incompatibilitats.

Nou. Les places dotades que no s'incloguin o es cobreixin amb les convocatòries de proves selectives, i

les que es dotin amb posterioritat a l'esmentada oferta, poden ser objecte de successives convocatòries dins el mateix exercici, sense que puguin transcórrer més de sis mesos entre la convocatòria i l'inici de les corresponents proves, i sense perjudici dels cursos selectius de formació que s'estableixin.

Deu. Les convocatòries per a l'ingrés a cossos i escales de funcionaris de l'Administració de l'Estat i organismes autònoms, així com les de proves selectives de personal laboral, encara que es tracti en aquest cas de proves d'ascens o lliures, requereixen l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda respecte a l'existència de dotació pressupostària.

Article 46. Prohibició d'ingressos atípics.

Durant l'any 1988 els empleats públics compresos dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, amb excepció d'aquells sotmesos al règim d'aranzel, no poden percebre cap participació dels tributs, comissions o altres ingressos de qualsevol naturalesa, que corresponguin a l'Administració o a qualsevol poder públic, com a contraprestació de qualsevol servei o jurisdicció, ni participació o premi en multes imposades encara que estiguin normativament atribuïdes a aquests, i han de percebre únicament les remuneracions del corresponent règim retributiu, i sense perjudici del que resulti de l'aplicació del sistema d'incompatibilitats.

SECCIÓ 2a DEL PERSONAL FUNCIONARI

Article 47. Avançaments reintegrables.

Les referències contingudes a la normativa vigent relatives a havers líquids per al càlcul dels avançaments reintegrables a funcionaris s'entenen sempre fetes a les retribucions bàsiques líquides que percebin aquests.

Article 48. Integració de cossos, escales i places de la Llei 30/1984.

Els cossos, escales i places inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, que el 31 de desembre de 1984 tinguin assignats els índexs de proporcionalitat 10, 8, 6, 4 i 3 es consideren integrats, respectivament, als grups A, B, C, D i E, sense perjudici de les adequacions que pertoquin com a conseqüència de la titulació exigida per a l'ingrés en cada cos o escala, de conformitat amb el que estableix l'article 25 de l'esmentada Llei 30/1984.

Les adequacions s'han de fer d'acord amb el que disposa el Reial decret 469/1987, de 3 d'abril, pel qual s'articulen les competències conjuntes atribuïdes al Ministeri per a les Administracions Públiques i al Ministeri d'Economia i Hisenda a la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987, i queda autoritzada la Comissió Interministerial de Retribucions creada per l'esmentat Reial decret a regular les situacions transitòries derivades de la subsistència temporal del règim retributiu anterior a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, mitjançant l'aplicació dels criteris materials i els principis informadors d'aquest.

Article 49. Reclassificacions i integracions.

U. A partir de l'1 de gener de 1988, les escales d'oficials marítims i de maquinistes navals de l'organisme autònom Servei de Vigilància Duanera queden classificades a tots els efectes en el grup A dels previstos a l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública.

Dos. Amb efectes d'1 de gener de 1988, a l'escala d'inspectors del Servei de Vigilància Duanera, s'integra l'escala de subinspectors del mateix Servei, classificades

totes dues en el grup A de l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública.

Tres. Es mantenen com a escales pròpies de l'Institut Nacional d'Indústria, adscrites al Ministeri d'Indústria i Energia, les següents:

Grup A:

– Facultativa superior, a extingir.

Grup B:

- Tècnica de grau mitjà, a extingir.
- Auxiliars tècnics no titulats, a extingir.
- Caps administratius, a extingir.

Grup C:

- Administratiu, a extingir.
- Tècnica subalterna de primera, a extingir.
- Tècnica subalterna de segona, a extingir.

Grup D:

- Tècnica subalterna de tercera, a extingir.

SECCIÓ 3a DEL PERSONAL NO FUNCIONARI

Article 50. Requisits per a la modificació de retribucions del personal laboral i no funcionari de l'Administració.

U. Amb caràcter previ al començament de les negociacions de convenis o acords col·lectius que se subscriguin l'any 1988, s'ha de sol·licitar al Ministeri d'Economia i Hisenda la corresponent autorització de massa salarial, que quantifiqui el límit màxim de les obligacions que es poden contraure com a conseqüència dels esmentats pactes, aportant a aquest efecte la certificació de les retribucions salarials satisfetes i meritades el 1987.

Dos. Durant l'any 1988, és necessari l'informe favorable conjunt del Ministeri per a les Administracions Públiques i del d'Economia i Hisenda per procedir a modificar les condicions retributives del personal no funcionari i laboral al servei de:

a) L'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms.

b) Els ens públics següents: Consell d'Administració del Patrimoni Nacional, Institut Espanyol de Comerç Exterior, Consell de Seguretat Nuclear, Radiotelevisió Espanyola, així com les societats estatals que en depenen, el Centre per al Desenvolupament Tecnològic i Industrial (CDTI), Ferrocarrils de Via Estreta (FEVE), Institut Nacional d'Hidrocarburs (INH), Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia (IDAE), Port Autònom de Barcelona, Port Autònom de Bilbao, Port Autònom de Huelva, Port Autònom de València, Societat Estatal de Promoció i Equipament del Sòl (SEPES), Institut de Crèdit Oficial (ICO) i Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre (FNMT).

c) La Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

d) Les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.

e) Les universitats de competència de l'Administració de l'Estat.

Tres. Als efectes del número anterior, s'entenen per modificacions de les condicions retributives del personal no funcionari les actuacions següents:

a) Signatura de convenis col·lectius subscrits pels organismes esmentats al número anterior, així com les revisions i les adhesions o extensions a aquests.

b) Aplicació de convenis col·lectius d'àmbit sectorial, així com les revisions i les adhesions o extensions a aquests.

c) Atorgament de qualsevol classe de millores salarials de tipus unilateral, amb caràcter individual o col·lectiu, encara que derivin de l'aplicació extensiva del règim retributiu dels funcionaris públics.

Quatre. Amb la finalitat d'emetre l'informe assenyalat al número dos d'aquest article, els departaments, organismes i ens han de remetre als ministeris per a les Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda el projecte de pacte de millora respectiva, amb caràcter previ a la seva signatura o acord, i hi han d'adjuntar la valoració de tots els aspectes econòmics.

Cinc. L'informe ha de ser evacuat en el termini màxim de quinze dies, a comptar de la data de recepció del projecte de pacte o acord i de la seva valoració i ha de versar sobre tots els aspectes dels quals derivin conseqüències directes o indirectes en matèria de despesa pública, tant per a l'any 1988 com per a exercicis futurs i, especialment, pel que fa a la determinació de la massa salarial corresponent i al control del creixement.

Sis. Són nuls de ple dret els acords adoptats en aquesta matèria amb omissió del tràmit d'informe o en contra d'un informe desfavorable, així com els pactes que impliquin creixements salarials per a exercicis successius contraris al que determinin les futures lleis de pressupostos.

Set. No es poden autoritzar despeses derivades de l'aplicació dels increments salarials per a 1988, sense el compliment dels requisits establerts en aquest article.

Article 51. Contractació de personal laboral amb càrrec als crèdits d'inversions.

U. El 1988, amb càrrec als respectius crèdits d'inversions, només es poden formalitzar contractacions de caràcter temporal quan els departaments ministerials, organismes autònoms i de la Seguretat Social requereixin contractar personal per a la realització, per administració directa i per aplicació de la legislació de contractes de l'Estat, d'obres o serveis corresponents a algunes de les inversions incloses en els seus pressupostos.

Dos. Aquesta contractació requereix l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda, amb l'acreditació prèvia de la seva ineludible necessitat per no tenir personal fix suficient o crèdit suficient en el concepte pressupostari destinat a la contractació de personal eventual en el capítol corresponent. De les contractacions realitzades, se n'ha d'informar el Ministeri per a les Administracions Públiques.

Tres. Els contractes s'han de formalitzar seguint les prescripcions dels articles 15 i 17 de l'Estatut dels treballadors, aprovat per la Llei 8/1980, de 10 de març; en la redacció que en fa la Llei 32/1984, de 2 d'agost, i respecte al que disposa la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració pública. En els contractes s'ha de fer constar, quan sigui procedent, l'obra o el servei per a la realització del qual es formalitza el contracte i el temps de durada, així com la resta de les formalitats que imposa la legislació sobre contractes laborals eventuais. Els incompliments d'aquestes obligacions formals, així com l'assignació de personal contractat per a funcions diferents de les que es determinin en els contractes, dels quals puguin derivar drets de fixesa per al personal contractat, poden donar lloc a l'exigència de responsabilitats, de conformitat amb l'article 140 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària.

TÍTOL IV

De les pensions públiques

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 52. Concepte de pensions públiques.

Amb vigència exclusiva per a 1988 i als efectes d'aquesta Llei, tenen la consideració de pensions públiques les següents:

a) Les abonades pel règim de classes passives de l'Estat i, en general, les abonades amb càrrec a crèdit de la secció 07 del pressupost de despeses de l'Estat.

b) Les abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social.

c) Les abonades per la Mutualitat Nacional de Previsió d'Administració Local.

d) Les abonades pel Fons Especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat; si s'escau, pels fons especials de l'Institut Social de les Forces Armades i de la Mutualitat General Judicial, així com, també si s'escau, per aquestes mutualitats generals; finalment, les abonades pel fons especial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.

e) Les abonades pels sistemes o règims de previsió de les comunitats autònomes i les corporacions locals i pels mateixos ens.

f) Les abonades per les mutualitats, monts de pietat o entitats de previsió social que es financin en tot o en part amb recursos públics.

g) Les abonades per empreses o societats amb participació majoritària directa o indirecta en el seu capital de l'Estat, comunitats autònomes o corporacions locals o organismes autònoms d'un i altres o per les mutualitats o entitats de previsió d'aquelles, en les quals les aportacions directes dels causants de la pensió no siguin suficients per cobrir les prestacions als beneficiaris i el finançament es complementi amb recursos públics, inclosos els de la mateixa empresa o societat.

h) Les abonades per l'Administració de l'Estat o les comunitats autònomes en virtut de la Llei de 21 de juliol de 1960 i del Reial decret 2620/1981, de 21 de juliol.

i) I qualsevol altres no esmentades a les lletres anteriors que s'abonin totalment o parcialment amb càrrec a recursos públics.

CAPÍTOL II

Determinació inicial de pensions del règim de classes passives, especials de guerra i assistencials

Article 53. Determinació inicial de pensions de classes passives de l'Estat.

U. D'acord amb el que disposa l'article 30, número 1, del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, durant 1988 s'han de tenir en compte per a la determinació de les pensions de classes passives causades pel personal comprès en els capítols II, III i IV del subtítol II del títol I de l'esmentat text refós, els havers reguladors que s'estableixen en els següents apartats d'aquest mateix número:

a) Per al personal esmentat al número 2 de l'article 30 de l'expressat text refós, s'han de tenir en compte els següents havers reguladors, que s'assignen d'acord amb les regles contingudes a l'esmentat precepte.

Grup	Regulador (ptes./any)
A	2.368.682
B	1.932.440
C	1.496.641
D	1.149.198
E	991.063

Multiplicador	Regulador (ptes./any)
2,50	2.428.700
2,25	2.076.384
2,00	1.946.192
1,50	1.367.245
1,25	1.166.436

b) Per al personal esmentat al número 3 de l'indicat precepte legal, s'han de tenir en compte els següents havers reguladors, que s'assignen d'acord amb les regles contingudes a l'esmentat precepte.

ADMINISTRACIÓ CIVIL I MILITAR DE L'ESTAT

Índex	Grau	Grau especial	Regulador (ptes./any)
10 (5,5)	8		2.859.085
10 (5,5)	7		2.803.853
10 (5,5)	6		2.748.149
10 (5,5)	3		2.578.019
10	5		2.548.600
10	4		2.490.534
10	3		2.431.881
10	2		2.372.616
10	1		2.312.605
8	6		2.123.783
8	5		2.077.770
8	4		2.031.315
8	3		1.984.401
8	2		1.937.006
8	1		1.889.108
6	5		1.625.963
6	4		1.591.292
6	3		1.556.298
6	2		1.520.960
6		1 (12 per 100)	1.603.732
6	1		1.485.269
4	3		1.191.814
4		2 (24 per 100)	1.348.532
4	2		1.168.927
4		1 (12 per 100)	1.237.819
4	1		1.145.847
3	3		1.021.160
3	2		1.004.572
3	1		987.417

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Multiplicador	Regulador (ptes./any)
4,75	4.209.227
4,50	4.025.370
4,00	3.663.016
3,50	3.293.327
3,25	2.779.809
3,00	2.694.008

CORTS GENERALS

Cos	Regulador (ptes./any)
De lletrats	2.548.600
D'arxivers bibliotecaris	2.431.881
D'assessors facultatius	2.431.881
De redactors, taquígrafs i estenotipistes ...	2.312.605
Tècnic administratiu	2.312.605
Auxiliar administratiu	1.625.963
D'uiuers	1.168.927

Dos. Per a la determinació inicial de les pensions amb començament a partir de l'1 de gener de 1988, causades per personal esmentat a l'article 3, número 2, lletres a) i c), del text refós de Llei de classes passives esmentat al número u del present article, s'han de tenir en compte els sous reguladors que resultin de l'aplicació de les regles expressades a continuació:

a) S'ha de prendre, en cada cas, segons correspongui en funció del cos o de l'índex de proporcionalitat i el grau de carrera administrativa o de l'índex multiplicador que tingui assignat el 31 de desembre de 1984 el cos, carrera, escala, plaça, ocupació o categoria corresponent al causant dels drets passius, la quantitat reflectida en el quadre que s'inclou a continuació com a retribució bàsica sense triennis en còmput anual.

ADMINISTRACIÓ CIVIL I MILITAR DE L'ESTAT

Índex	Grau	Grau especial	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
10 (5,5)	8		1.893.121
10 (5,5)	7		1.841.093
10 (5,5)	6		1.789.065
10 (5,5)	3		1.632.979
10	5		1.606.411
10	4		1.554.383
10	3		1.502.354
10	2		1.450.325
10	1		1.398.297
8	6		1.350.867
8	5		1.309.251
8	4		1.267.635
8	3		1.226.019
8	2		1.184.402
8	1		1.142.786
6	5		1.029.114
6	4		997.912
6	3		966.709
6	2		935.506
6	-	1 (12 per 100)	1.009.078
6	1		904.304

Índex	Grau	Grau especial	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
4	3		761.495
4	-	2 (24 per 100)	908.650
4	2		740.687
4	-	1 (12 per 100)	803.936
4	1		719.879
3	3		657.496
3	2		641.895
3	1		626.293

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Multiplicador	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
4,75	3.091.519
4,50	2.928.808
4,00	2.603.385
3,50	2.277.961
3,25	2.115.250
3,00	1.952.538
2,50	1.627.115
2,25	1.464.404
2,00	1.301.692
1,50	976.269
1,25	813.558

CORTS GENERALS

Cos	Retribució bàsica sense triennis en còmput anual
De lletrats	1.703.754
D'arxivers bibliotecaris	1.703.754
D'assessors facultatius	1.703.754
De redactors, taquígrafs i estenotipistes ..	1.564.582
Tècnic administratiu	1.564.582
Auxiliar administratiu	942.246
D'uiuers	745.329

b) A aquesta quantitat se li ha de sumar l'import, en còmput anual, dels triennis acreditats pel causant dels drets passius, que es determina multiplicant el nombre de triennis acreditats per la quantitat que s'expressa, com a valor unitari del trienni en còmput anual, en el quadre que s'inclou a continuació per a cada un dels índexs de proporcionalitat o multiplicadors als efectes de triennis que corresponguin al causant dels drets o per a cada un dels cossos en que aquest hagi prestat serveis.

ADMINISTRACIÓ CIVIL I MILITAR DE L'ESTAT

Índex	Valor unitari trienni en còmput anual
10	61.158
8	48.926
6	36.695
4	24.463
3	18.347

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Multiplicadors a efectes de triennis	Valor unitari trienni en còmput anual
3,50	113.898
3,25	105.763
3,00	97.627
2,50	81.355
2,25	73.320
2,00	65.085
1,50	48.813
1,25	40.678

CORTS GENERALS

Cos	Valor unitari trienni en còmput anual
De lletrats	69.662
D'arxivers bibliotecaris	69.662
D'assessors facultatius	69.662
De redactors, taquígrafs i estenotipistes ..	69.662
Tècnic administratiu	69.662
Auxiliar administratiu	41.798
D'uiuers	27.866

c) L'import de les pensions en còmput mensual s'obté dividint per 14 l'annual calculat, segons el que disposen les regles precedents i la legislació corresponent, i s'apliquen, si s'escau, els coeficients reductors previstos a l'esmentada legislació.

Tres. A partir de l'1 de gener de 1988, de conformitat amb les previsions dels articles 1r i 4t de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, no es reconeixen drets passius a l'empara de la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, a favor de personal de l'antic cos de seguretat i assalt o dels seus familiars.

Quatre. Per a la determinació de les pensions causades pel personal esmentat a les lletres c) del número 1 i b) del número dos de l'article 3r del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat esmentat, es considera haver o sou regulador la quantitat de 1.956.100 pessetes íntegres, referida a catorze mensualitats.

Article 54. Determinació inicial de pensions especials de guerra.

U. Les pensions concedides a l'empara de la Llei 5/1979, de 18 de setembre, amb data inicial d'abonament de 1988, es fixen en 22.371 pessetes mensuals íntegres, excepte les esmentades a l'últim paràgraf de l'article 4t, número 3, de l'esmentada Llei, redactat per la Llei 42/1981, de 28 d'octubre, d'una quantia de 9.460 pessetes mensuals íntegres.

Dos. Les pensions concedides a l'empara de la Llei 35/1980, de 26 de juny, amb data inicial d'abonament de 1988, el causant de les quals no estigui comprès en l'àmbit d'aplicació del Reial decret Llei 6/1978, de 6 de març, i de la Llei 10/1980, de 14 de març, es fixen en les quanties següents:

a) La percepció corresponent a la pensió de mutilació, en la que resulti d'aplicar els percentatges establerts per a cada grau d'incapacitat a la quantitat de 352.179 pessetes íntegres, referida a 12 mensualitats.

b) La suma de les percepcions corresponents a la remuneració bàsica, la remuneració substitutòria de trien-

nis i les remuneracions suplementàries en compensació per retribucions no percebudes, en la quantitat de 949.832 pessetes íntegres, referida a 12 mensualitats, en què l'import de cadascuna de les dues mensualitats extraordinàries corresponents per aquests conceptes és de 76.108 pessetes íntegres.

c) Les pensions a favor de familiars, en 22.371 pessetes íntegres mensuals, llevat de les esmentades al paràgraf segon de l'article 17 de la Llei 35/1980 esmentada, redactat per l'article 3r de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre, que són de 7.200 pessetes íntegres mensuals.

Les pensions concedides a l'empara de la mateixa Llei 35/1980, amb data inicial d'abonament de 1988, el causant de les quals estigui comprès en l'àmbit d'aplicació de l'esmentat Reial decret llei 6/1978 i de la Llei 10/1980, es determinen tenint en compte el sou de l'ocupació que se'ls reconegui d'acord amb les previsions de l'article 6è de la Llei 35/1980.

Tres. Les pensions concedides a l'empara de la Llei 6/1982, de 29 de març, amb data d'abonament inicial de 1988, es fixen en les quanties següents:

a) La percepció corresponent a la retribució bàsica, en la quantitat de 507.482 pessetes íntegres, referida a dotze mensualitats.

b) Les pensions a favor de familiars, en 22.371 pessetes íntegres mensuals.

Quatre. Les pensions concedides a l'empara del Reial decret 670/1976, de 5 de març, amb data inicial d'abonament de 1988, es fixen en la quantia que resulti d'aplicar els percentatges establerts per a cada grau d'incapacitat a la base de 421.963 pessetes íntegres, referida a dotze mensualitats.

Cinc. Les pensions concedides a l'empara del títol II de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, amb data inicial d'abonament de 1988, es fixen en la quantia que es determini el 1988 per a les pensions mínimes del règim general de la Seguretat Social, ateses les circumstàncies familiars i d'un altre tipus del drethavent, en el cas de pensions a causants. En el cas de pensions a familiars, aquesta quantitat es considera base per al càlcul corresponent.

Article 55. Determinació inicial de pensions assistencials.

Durant el 1988, les pensions assistencials que, en virtut de la Llei de 21 de juliol de 1960 i del Reial decret 2620/1981, de 24 de juliol, es puguin reconèixer, amb càrrec a crèdits d'acció social, als qui reuneixin els requisits legals establerts, es fixen en la quantia de 17.200 pessetes íntegres mensuals, i s'abonen dues pagues extraordinàries del mateix import que es meriten els mesos de juny i desembre.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, poden ser beneficiaris, en les ajudes per ancianitat, els qui hagin complert seixanta-vuit anys d'edat, sense perjudici del compliment de la resta de requisits legals establerts.

CAPÍTOL III

Limitacions en l'assenyalament inicial de pensions públiques

Article 56. Limitació de l'assenyalament inicial de pensions públiques.

U. L'import de l'assenyalament inicial de les diferents pensions públiques està limitat durant 1988 per les regles expressades en aquest article, que han d'aplicar cadascun dels organismes o entitats responsables del pagament i de l'administració d'aquestes.

Dos. L'import esmentat no pot superar la quantia de 187.950 pessetes íntegres mensuals, sumat, si s'escau, a l'import íntegre de les altres pensions públiques percebudes pel titular de l'assenyalament inicial. Aquesta quantitat s'entén referida a una mensualitat ordinària i sense perjudici de les pagues extraordinàries que puguin correspondre, que estan afectades pel límit indicat de la mateixa manera que les ordinàries.

A aquest efecte, s'ha de determinar l'import íntegre de l'assenyalament inicial de la pensió o pensions de què es tracti i, si s'escau, una vegada calculat el valor econòmic conjunt de l'esmentat import amb el de les altres pensions públiques que estigui percebent el titular de l'assenyalament inicial en el moment d'aquest, s'ha de minorar o suprimir l'import de l'assenyalament fins a absorbir la quantia de la diferència entre l'import íntegre mensual del conjunt de les anteriors pensions públiques i les noves i el del màxim de percepció establert en el paràgraf anterior d'aquest mateix número. En cap cas, llevat del que preveu el paràgraf segon del número quatre d'aquest article, no s'ha d'aplicar cap reducció a l'import de les pensions públiques anteriorment percebudes pel titular de què es tracti, en funció de l'assenyalament inicial d'una o diverses pensions noves i del límit màxim de percepció.

La minoració o supressió de l'import de l'assenyalament inicial de pensions públiques no significa de cap manera minva o perjudici dels drets annexos al reconeixement de la pensió, diferents del del cobrament d'aquesta.

Tres. En el cas que, havent-se limitat o suprimit l'import de l'assenyalament inicial d'alguna pensió d'acord amb el que disposa el precedent número dos, amb posterioritat a l'aplicació del límit corresponent, s'alteri, per qualsevol circumstància, la quantia o composició de les altres pensions públiques percebudes per un determinat titular, s'han de revisar d'ofici o a instància de part, amb efectes des del primer dia del mes següent a aquell en què s'hagi produït l'alteració, les minoracions o supressions que es puguin haver efectuat.

Quatre. Els assenyalaments inicials de pensions públiques que es puguin efectuar respecte a titulars que estiguin percebent, en el moment de practicar-se aquells, altres pensions públiques alienes al règim o sistema de previsió dels organismes o entitats gestores que els hagin efectuat, tenen caràcter provisional si l'organisme o l'entitat responsable no ha pogut comprovar fefaentment en el moment de l'assenyalament inicial la realitat de la quantia o la naturalesa de les altres pensions percebudes pel titular d'aquell, fins que, practicades les oportunes comprovacions, siguin elevats a definitius.

Igualment són provisionals els assenyalaments inicials de pensió que es puguin efectuar en el cas que una mateixa persona causi simultàniament drets en dos o més dels règims o sistemes de previsió esmentats a l'article 52 d'aquesta Llei i els organismes i entitats responsables no puguin conèixer en el moment de l'assenyalament la quantia i la naturalesa de les altres pensions que puguin correspondre al drethavent per no haver-se resolt encara els oportuns expedients administratius. En aquests casos, una vegada determinats els drets passius de la persona de què es tracti a cadascun dels diferents règims o sistemes, si la quantia conjunta de les pensions públiques excedeix, en còmput mensual, les 187.950 pessetes íntegres, entenent-se aquesta quantitat en els termes exposats a l'anterior número dos, l'import de cadascuna d'elles s'ha de reduir en la proporció respectiva a la quantia de l'esmentat excés i a la de cadascuna de les pensions, en el moment en què s'elevin a definitius els assenyalaments practicats.

La regularització definitiva dels assenyalaments provisionals que es puguin efectuar en els supòsits esmentats amb anterioritat comporta, si s'escau, l'exigència del reintegrament del que hagi percebut indègudament el titular

d'aquests. Aquest reintegrament es pot practicar amb càrrec a les successives mensualitats de pensió.

En tot cas, els assenyalaments inicials efectuats en supòsits de concurrència de pensions públiques pròpies i alienes estan subjectes a revisió o inspecció periòdica.

Cinc. Durant 1988, les pensions extraordinàries del règim de classes passives de l'Estat originades com a conseqüència d'actes terroristes i les pensions d'aquest mateix règim de previsió que siguin millorades durant el mateix any a l'empara del Reial decret llei 19/1981, de 30 d'octubre, estan exemptes de l'aplicació de les normes limitatives expressades en els anteriors números d'aquest mateix article.

Quan en el moment de la determinació inicial de pensions concorrin en un mateix titular alguna o algunes de les pensions esmentades al paràgraf anterior amb una altra o altres pensions públiques, l'acció del límit esmentat al número u del present article només es produeix respecte a les no procedents d'actes terroristes.

CAPÍTOL IV

Revaloració i modificació dels valors de pensions públiques per a 1988

Article 57. Revaloració i modificació dels valors de pensions públiques per a 1988.

U. La revaloració de pensions públiques per a 1988 s'ha d'ajustar a les regles expressades en aquest article, que han de ser aplicades per cadascun dels organismes o entitats responsables del pagament i l'administració de les pensions.

Dos. Les pensions abonades per classes passives de l'Estat i per la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local experimenten el 1988 un increment mitjà del 4 per 100 respecte a les quanties percebudes el 31 de desembre de 1987, llevat de les excepcions que contenen els següents articles d'aquest capítol i que els siguin expressament aplicables.

No obstant això, les pensions de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local per al càlcul de les quals s'hagi tingut en compte un haver regulador superior al que deriva de l'aplicació estricta de la base reguladora normalitzada, coincident amb les bases de cotització respectives vigents el 1987, només s'han de revalorar en la quantia necessària perquè la pensió assoleixi l'import que li correspondria si s'apliqués la base normalitzada.

Tres. Les pensions abonades pel sistema de la Seguretat Social experimenten el 1988, respecte a les quanties percebudes el 31 de desembre de 1987, els increments que a continuació s'esmenten, llevat de les excepcions contingudes en els articles posteriors d'aquest capítol i que els siguin expressament aplicables:

a) Les pensions causades a l'empara de la legislació vigent amb anterioritat a la Llei 26/1985, de 31 de juliol, de mesures urgents per a la racionalització de l'estructura i de l'acció protectora de la Seguretat Social, experimenten un increment mitjà del 4 per 100.

b) Les pensions causades de conformitat amb l'esmentada Llei 26/1985, experimenten un increment del 4 per 100.

Amb independència del que preveuen les lletres a) i b) anteriors, es destinen 13.000 milions de pessetes addicionals, que s'han d'aplicar a la revaloració de les pensions de la Seguretat Social, d'una quantia igual o inferior al salari mínim interprofessional vigent a 31 de desembre de 1987.

Quatre. D'acord amb el que estableixen la disposició addicional cinquena de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981, i la

disposició addicional 21 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985, les pensions de les mutualitats integrades en el Fons Especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat experimenten l'1 de gener de 1988 una reducció respecte als imports percebuts el 31 de desembre de 1987:

a) Del 20 per 100 de la diferència entre la quantia percebuda el 31 de desembre de 1984 i la que correspondria el 31 de desembre de 1973, quan hagin estat causades amb anterioritat a aquella data.

b) Del 20 per 100 de la diferència entre la quantia corresponent a 31 de desembre de 1978 i la que correspondria el 31 de desembre de 1973, quan hagin estat causades amb posterioritat al 31 de desembre de 1984.

Aquesta reducció no s'aplica si la pensió de què es tracta ha assolit l'import corresponent el 31 de desembre de 1973 i s'aplica parcialment si, com a conseqüència d'aquesta, la pensió ha d'assolir un import inferior. No experimenten cap variació en l'import les pensions de les esmentades mutualitats integrades que, el 31 de desembre de 1987, hagin assolit les quanties corresponents al 31 de desembre de 1973.

Cinc. Les pensions referides a l'article 55 d'aquest títol, que s'estiguin percebent el 31 de desembre de 1987, es fixen el 1988 en 17.200 pessetes íntegres mensuals, abonades en dues pagues extraordinàries del mateix import que es meriten els mesos de juny i desembre.

Sis. Les pensions abonades amb càrrec als règims o sistemes de previsió esmentats al capítol I d'aquest títol i no referides en els números anteriors d'aquest article, experimenten el 1988 la revaloració o modificació que, si s'escau, pertorqui segons la seva normativa pròpia, que s'aplica sobre les quanties percebudes el 31 de desembre de 1987, llevat de les excepcions que contenen els articles següents d'aquest capítol i els siguin expressament aplicables.

Article 58. Pensions no revaloritzables per a 1988.

U. No experimenten revaloració el 1988 les pensions abonades amb càrrec a qualssevol dels règims o sistemes de previsió esmentats al capítol I d'aquest títol, l'import íntegre mensual de les quals, sumat, si s'escau, a l'import íntegre mensual de les altres pensions públiques percebudes pel titular, excedeixi les 187.950 pessetes íntegres en còmput mensual, entenen-se aquesta quantitat en els termes exposats a l'últim incís del primer paràgraf del número dos del precedent article 56.

No obstant això, estan exceptuades de l'aplicació d'aquesta norma les pensions extraordinàries del règim de classes passives de l'Estat, originades en actes terroristes, així com les pensions millorades a l'empara del Reial decret llei 19/1981, de 30 d'octubre.

Dos. Tampoc experimenten revaloració el 1988 les pensions públiques següents:

a) Les pensions de classes passives causades a l'empara de la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, per personal incorporat a les forces d'ordre públic des del dia 18 de juliol de 1936, d'acord amb la disposició transitòria segona de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre.

b) Les pensions de classes passives reconegudes a favor dels caminers de l'Estat i causades amb anterioritat a l'1 de gener de 1985, amb excepció d'aquelles el titular de les quals només percebi aquesta pensió com a tal caminer.

c) Les pensions d'orfandat a què es refereix el paràgraf segon, apartat 3, de l'article 4 de la Llei 5/1979, de 18 de setembre, afegit per l'article 2 de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre, així com les pensions a què es refereix l'article 4, número 2, de l'esmentada Llei 5/1979.

d) Les pensions d'orfanat a què es refereix el paràgraf segon de l'article 17 de la Llei 35/1980, de 26 de juliol, afegit per l'article 3r de la Llei 42/1981, de 28 d'octubre.

e) Les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa quan entrin en concurrència amb altres pensions públiques.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la suma de totes les pensions concurrents i les de l'esmentada assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa, una vegada revalorades aquelles, sigui inferior a les quanties fixes que per aquesta assegurança s'assenyalin per reglament, calculades les unes i les altres en còmput anual, la pensió de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa es revalora en un import igual a la diferència resultant. Aquesta diferència no té caràcter consolidable, i és absorbible amb qualsevol increment que puguin experimentar les percepcions de l'interessat, ja sigui en concepte de revaloracions o per reconeixement de noves prestacions de caràcter periòdic.

f) Les millores sobre les prestacions bàsiques establertes a la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local i els havers reguladors per determinar el valor del capital de l'assegurança de vida.

g) Les pensions de les mutualitats integrades en el Fons Especial de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat que, el 31 de desembre de 1987, hagin assolit les quanties corresponents al 31 de desembre de 1973.

Tres. En cas que mutualitats, monts de pietat o entitats de previsió social d'empreses o societats amb participació majoritària de l'Estat, de comunitats autònomes o de corporacions locals o organismes autònoms, estiguin abonant al personal inclòs a la seva acció protectora pensions complementàries per qualsevol concepte sobre les quals els correspondria abonar en els règims generals als quals siguin aplicables les revaloracions a què es refereix l'article 57, es consideren límits màxims, i s'hi poden aplicar coeficients més baixos i fins i tot inferiors a la unitat, a les esmentades pensions complementàries, d'acord amb les seves regulacions pròpies o amb els pactes que es produeixin.

Article 59. Limitacions de l'import de la revaloració per a 1988 de les pensions públiques.

U. L'import de la revaloració per a 1988 de les pensions públiques a les quals sigui aplicable aquesta de conformitat amb les normes anteriors, no pot determinar per a aquestes, una vegada revalorades, un valor íntegre mensual superior a les 187.950 pessetes, sumat, si s'escau, a l'import mensual íntegre revalorat de les altres pensions públiques percebudes pel titular. Aquesta quantitat s'entén referida a una mensualitat ordinària en els termes expressats a l'últim incís del primer paràgraf del número dos del precedent article 56.

Dos. A aquest efecte, s'ha de determinar l'import de les pensions revalorades per a 1988 i, si s'escau, una vegada calculat el valor econòmic conjunt de l'esmentat import amb el de les altres pensions públiques percebudes pel titular, ja revalorat, s'ha de minorar la quantia de la revaloració fins a absorbir la diferència entre la quantia íntegra conjunta de totes les pensions públiques de què es tracti, en termes mensuals, i l'import del màxim de percepció esmentat al número anterior.

Tres. Aquesta absorció s'ha de fer en cadascuna de les pensions de què es tracti de manera proporcional a la quantia de l'excés que hi hagi hagut sobre l'import del màxim de percepció i el del valor de cadascuna de les pensions en el conjunt de percepcions del titular en aquest concepte. Per a això, cada entitat o organisme pagador ha de determinar un límit màxim de percepció mensual per a les pensions al seu càrrec que consisteix en una xifra que tingui amb la quantia de 187.950 pessetes mensuals ínte-

gres la mateixa proporció que les pensions al seu càrrec tinguin amb el conjunt total de pensions públiques que percebi el titular.

Aquest límit (L) s'obté mitjançant l'aplicació de la fórmula següent:

$$L = (P/T) \times 187.950 \text{ pessetes mensuals}$$

on P és el valor íntegre mensual assolit el 31 de desembre de 1987 per la pensió o pensions a càrrec de l'organisme o entitat de què es tracti i T és el resultat d'afegir a la xifra anterior el valor íntegre en termes mensuals de les altres pensions públiques en el mateix moment.

Quatre. El que disposa el número 4 del precedent article 56 també és aplicable als acords de revaloració de pensions en els casos i les circumstàncies que s'hi prevenen, i referits, en aquest cas, a la revaloració de pensions percebudes.

Cinc. Les pensions extraordinàries del règim de classes passives de l'Estat originades en actes terroristes i les pensions del mateix règim millorades a l'empara del Reial decret llei 19/1981, de 30 d'octubre, estan exemptes de les normes limitatives previstes en aquest article.

En el cas que, juntament amb alguna d'aquestes pensions, una determinada persona percebi el 31 de desembre de 1987 alguna o algunes altres pensions públiques, les normes limitatives esmentades sí que són aplicables respecte a aquestes últimes.

CAPÍTOL V

Complements per a mínims

Article 60. Limitacions per al reconeixement de complements per a mínims en pensions de classes passives i de la Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local.

U. En els termes que es determinin per reglament tenen dret a percebre els complements econòmics necessaris per assolir la quantia mínima de les pensions que estableixi per a 1988 el Govern de la Nació els pensionistes de classes passives de l'Estat i de la Mutualitat Nacional de Previsió d'Administració Local la unitat familiar dels quals no percebi durant l'esmentat exercici rendes per un import superior a les 589.680 pessetes anuals.

Es considera que es donen els requisits indicats quan la unitat familiar de l'interessat hagi percebut durant 1987 rendes per una quantia igual o inferior a 567.000 pessetes anuals. Aquesta presumpció es pot destruir, si s'escau, per les proves obtingudes per l'Administració.

Dos. Els acords que durant 1988 s'adoptin quant a concessió de complements econòmics, sobre la base de declaracions de l'interessat, tenen caràcter provisional fins que no es comprovi la realitat o efectivitat del que s'hagi declarat.

En tot cas, són revisables periòdicament, a instància de l'interessat o d'ofici per l'Administració, els acords de concessió de complements econòmics que es puguin adoptar durant 1988.

Article 61. Limitacions al reconeixement de complements per a pensions inferiors a la mínima, en el sistema de la Seguretat Social

U. En els termes que es determinin per reglament, tenen dret a percebre els complements necessaris per assolir la quantia mínima de pensions els pensionistes de la Seguretat Social que no percebin rendes de capital i/o treball personal o que, tot i percebre-les, no excedeixin les 520.000 pessetes a l'any.

No obstant això, els pensionistes de la Seguretat Social que percebin rendes pels conceptes indicats en una

quantia superior a la xifra assenyalada a l'apartat anterior, tenen dret a un complement per mínims quan la suma en còmput anual d'aquests ingressos i dels corresponents a la pensió revalorada sigui inferior a la suma de 520.000 pessetes més l'import, en còmput anual, de la quantia mínima fixada per a la classe de pensió de què es tracti. En aquest cas, el complement per a mínims consisteix en la diferència entre els imports de les dues sumes, sempre que aquesta diferència no determini per a l'interessat una percepció mensual conjunta de pensió i complement per un import superior al de la quantia mínima de pensió que correspongui en termes mensuals.

Als únics efectes de garantia de complements per a mínims, s'han d'equiparar les rendes de treball a les pensions públiques que no estiguin a càrrec de qualsevol dels règims públics bàsics de previsió social.

Dos. Es considera que es donen les circumstàncies del primer paràgraf del número anterior respecte a les pensions que durant l'exercici de 1986 hagin percebut pels conceptes indicats quantitats superiors a 500.000 pessetes, llevat que es provi que durant 1987 no van percebre ingressos superiors a la quantitat indicada, prova que es considera vàlida si no s'hi emet resolució en contra en el termini de tres mesos, a partir de la data de presentació d'aquella.

Tres. Als efectes previstos al número u del present article, els pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconegut un complement per a mínims i hagin percebut durant 1987 rendes de capital i/o treball personal que excedeixin les 500.000 pessetes, estan obligats a presentar abans de l'1 de març de 1988, una declaració on consti la quantia d'aquestes rendes.

L'incompliment d'aquesta obligació dóna lloc al reintegrament de les quantitats indegudament percebudes pel pensionista amb els efectes i en la forma que es determinin per reglament.

CAPÍTOL VI

Altres disposicions en matèria de pensions públiques

Article 62. Percepcions annexes a les pensions de classes passives i càlcul de pensions.

U. La lletra a) del número 2 de l'article 22 del text refós, esmentat a l'article anterior, queda redactada de la manera següent:

«Es meriten el primer dia dels mesos de juny i desembre, sempre que la meritació de la pensió a què s'apliqui compregui, almenys, les esmentades dates, excepte el que disposa el segon paràgraf de la següent lletra c), i s'han de percebre, juntament amb l'ordinària corresponent, en la nòmina d'aquests mesos. La meritació sempre es produeix amb referència a la situació i els drets del titular de la pensió en el moment d'aquesta.»

Dos. La lletra c) del número 2 de l'article 22 del mateix text refós queda redactada de la manera següent:

«Sense perjudici del que s'ha dit, en el cas de la primera paga extraordinària a partir de la data de començament de la pensió reconeguda o del moment de la rehabilitació en el cobrament de la pensió a favor del pensionista que hagi perdut el dret al cobrament per qualsevol circumstància, la paga s'abona per raó d'una sisena part per cadascun dels mesos que hi hagi entre el primer dia d'aquell en què es comptin els efectes inicials de la pensió o de la rehabilitació del dret al cobrament i el 31 de maig o el 30 de novembre següent, segons correspongui.

Igualment, en cas de defunció del pensionista o de pèrdua per aquest del dret al cobrament de la pensió per qualsevol circumstància, la paga extraordinària següent a l'última percebuda s'entén meritada el primer dia del mes

en què s'esdevingui l'òbit o la pèrdua del dret al cobrament, i s'ha d'abonar, juntament amb l'última mensualitat de la pensió, als hereus per dret civil, com a havers meritats i no percebuts, o a aquest, per raó d'una sisena part per cadascun dels mesos que hi hagi entre el dia de la meritació de la paga extraordinària i el 31 de maig o el 30 de novembre anterior, segons correspongui.»

Tres. L'escala de percentatges de càlcul que s'inclou al número 1 de l'article 31 del text refós de Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda de la manera següent:

Anys de servei	percentatge
1	1,15
2	2,35
3	3,54
4	4,81
5	6,14
6	7,52
7	8,94
8	10,41
9	11,63
10	13,49
11	15,10
12	16,76
13	18,47
14	20,22
15	22,03
16	23,90
17	25,81
18	27,76
19	29,78
20	31,84
21	33,94
22	36,12
23	38,34
24	40,60
25	42,94
26	45,32
27	47,74
28	50,27
29	52,82
30	55,41
31	58,113
32	60,84
33	63,62
34	66,50
35	69,42
36	72,39
37	75,45
38	78,57
39	81,74
40	85,00
41	87,05
42	89,11
43	91,18
44	93,22
45	95,28
46	97,33
47	99,39
48 i més	100,00

Article 63. Entitats o sistemes de previsió social diferents o complementaris dels règims públics bàsics de previsió.

U. A partir de l'1 de gener de 1988, les entitats o sistemes de previsió social diferents o complementaris dels règims públics bàsics de previsió que pugui tenir constituït el personal dels òrgans constitucionals, les diferents administracions públiques i els seus organismes autònoms, les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, els ens i organismes públics exceptuats de l'aplicació de la Llei de 26 de desembre de 1958, i les empreses i societats esmentades a la lletra g) de l'article 52 d'aquesta Llei, només es poden finançar amb recursos públics en els termes que s'expressen a continuació.

Dos. Les mutualitats i monts de pietat de funcionaris de l'Estat i de la Seguretat Social i els plans i fons de pensions que, a l'empara del que estableix la disposició final segona de la Llei 8/1987, de 8 de juny, puguin haver promogut els organismes i les entitats públics referits al paràgraf anterior, es regulen per la seva legislació específica als efectes de les condicions aplicables al seu finançament amb càrrec als recursos públics.

Tres. Els altres sistemes i entitats de previsió complementaris o diferents dels bàsics esmentats al número 1 anterior únicament es poden finançar amb recursos públics, sempre de manera subsidiària, per a les atencions següents:

a) Per al pagament de l'import total de les pensions que s'hagin causat per qualsevol concepte amb anterioritat a l'1 de gener de 1986, sempre que en aquesta data el sistema o l'entitat corresponent es pugui considerar complementari o diferent dels bàsics, o, altrament, amb anterioritat a la data de la separació economicofinancera i comptable a què es refereix la disposició final segona de la Llei 33/1984, de 2 d'agost.

b) Per al pagament parcial de l'import de les pensions que s'hagin causat per qualsevol concepte amb posterioritat a les dates indicades a la lletra anterior, segons correspongui en funció que l'entitat o sistema de previsió es pugui considerar o no l'1 de gener de 1986 complementària o diferent dels sistemes bàsics de previsió; la part de l'import d'aquestes pensions a finançar és la que es pugui considerar equivalent a l'import de les cotitzacions realment efectuades al sistema o entitat de previsió pels causants o beneficiaris de les pensions amb anterioritat a l'1 de gener de 1986 o a la de la data de la separació economicofinancera i comptable, sempre que l'import d'aquestes cotitzacions estigui determinat en una norma o conveni col·lectiu o es pugui determinar concretament per diferències entre les cotitzacions efectuades al sistema o entitat substitutòria i les que s'haurien hagut d'efectuar al sistema bàsic de previsió corresponent.

Quatre. Les pensions referides al número anterior, l'import de les quals es financi totalment o parcialment amb recursos públics, no poden excedir, en import íntegre mensual, les 187.950 pessetes per si soles o en concurrència amb altres pensions públiques que pugui percebre el titular; aquesta xifra s'ha d'entendre en els termes exposats al segon incís del número dos de l'article 56 d'aquesta Llei.

Cinc. Si algun dels sistemes o entitats de previsió referits al número tres precedent es dissol per qualsevol causa, únicament es pot finançar mitjançant recursos públics i de forma subsidiària el pagament de les quantitats corresponents a les pensions causades amb anterioritat a l'1 de gener de 1986 o a la data de la separació economicofinancera i comptable a què es refereix la Llei 33/1984 esmentada, segons es pugui considerar, l'1 de gener de 1986, el sistema o entitat dissolt, com a complementari o diferent dels sistemes bàsics de previsió, i de les quantitats corresponents a les cotitzacions realitzades

al sistema o entitat en dissolució pels causants o beneficiaris de les pensions, amb anterioritat a les dates indicades i segons aquestes corresponguin. En tot cas, les pensions esmentades a l'incís anterior no poden excedir les 187.950 pessetes íntegres mensuals, en els termes previstos en el precedent número quatre.

Sis. Qualsevol dotació de recursos públics que s'hagi de destinar al pagament de l'import parcial de les pensions esmentades a la lletra b) del número tres anterior o al de les cotitzacions realitzades en els termes del primer incís del número immediatament precedent, ha de ser autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha de comprovar la conformitat de la dotació proposada amb les disposicions de la present norma i determinar la quantia concreta dels recursos financers públics que s'han d'utilitzar.

Set. Si en el procés de dissolució o liquidació d'algun dels sistemes o entitats esmentats en el número tres anterior s'ha d'abonar alguna quantitat amb càrrec a recursos públics als mutualistes o afiliats, sigui en concepte d'indemnització o un altre, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'autoritzar la dotació corresponent, en funció de la seva oportunitat, necessitat i cost.

Vuit. El personal funcionari jubilat integrat a la Mutualitat de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE) i a la Mutualitat General Judicial (MUGEJU) i el personal militar i assimilat retirat integrat a l'àmbit de cobertura de l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS) està exempt de cotitzar en aquestes.

El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per al compliment de la previsió i per a la devolució de les quantitats ingressades amb posterioritat a l'1 de gener de 1986.

Article 64. Prestacions extraordinàries per actes de terrorisme.

U. Són indemnitzables per l'Estat els danys corporals causats com a conseqüència o en ocasió d'activitats delictives comeses per bandes armades o elements terroristes, amb l'abast i les condicions que estableixin les normes que la despleguin.

Les normes de desplegament a què es refereix el número anterior s'han d'ajustar als criteris següents:

1r Si es produeixen lesions no invalidants, la quantitat a percebre no pot ser inferior a la fixada en el barem d'indemnitzacions vigent a cada moment, per a aquestes lesions, en el sistema de la Seguretat Social.

2n Si es produeixen lesions invalidants, la quantitat a percebre no pot ser inferior a catorze mensualitats del salari mínim interprofessional vigent.

3r En els casos de mort, la indemnització no pot ser inferior a vint-i-vuit mensualitats del salari mínim interprofessional.

La determinació de la indemnització s'ha de fer tenint en compte les circumstàncies personals, familiars i professionals de la víctima i, si s'escau, el grau d'invalidesa produït.

Les indemnitzacions a què es refereixen els paràgrafs anteriors són compatibles amb qualsevol altres a què tinguin dret la víctima o els seus drethavents.

També són indemnitzables per l'Estat els danys i perjudicis que es causin a persones no responsables com a conseqüència o en ocasió de l'aclariment o repressió de les accions a què es refereix la present disposició.

Dos. Tota persona que resulti incapacitada permanentment per al treball o servei, o mori com a conseqüència d'actes de terrorisme, causa pensió extraordinària en el sistema de previsió que correspongui, en el seu propi favor o en el dels seus familiars, en la quantia i condicions que es determinin per reglament, pensió que no està subjecta als límits de l'assenyalament inicial i de la revaloració de pensions que estableix aquesta Llei.

TÍTOL V

De les operacions financeres

CAPÍTOL PRIMER

Avals públics i altres garanties*Article 65. Import dels avals de l'Estat.*

U. L'import dels avals a prestar per l'Estat durant l'exercici de 1988 no pot excedir els 175.000 milions de pessetes. No s'imputa a aquest límit l'import dels avals que es prestin per motiu del refinançament o substitució d'operacions de crèdit, en la mesura que impliquin cancel·lació d'avals anteriorment concedits.

Dos. Dins el total assenyalat a l'apartat anterior, s'aproven per a l'exercici de 1988 els següents avals de l'Estat:

a) A l'Institut Nacional d'Indústria, quant a operacions d'endeutament interior, per un import màxim de 50.000 milions de pessetes.

b) A la Xarxa Nacional de Ferrocarrils Espanyols, quant a operacions d'endeutament interior, per un import màxim de 45.000 milions de pessetes.

c) A la Sociedad Estatal para la Exposición Universal de Sevilla 92, Sociedad Anónima, quant a operacions d'endeutament interior, per un import màxim de 2.000 milions de pessetes.

Article 66. Avals de l'Institut Nacional d'Indústria.

S'autoritza l'Institut Nacional d'Indústria a prestar avals en l'exercici de 1988, en relació amb les operacions de crèdit que concertin les societats mercantils en el capital de les quals participa, fins a un límit màxim de 150.000 milions de pessetes.

Article 67. Avals de l'Institut Nacional d'Hidrocarburs.

S'autoritza l'Institut Nacional d'Hidrocarburs a prestar avals en l'exercici de 1988, en relació amb les operacions de crèdit que concertin les societats mercantils en el capital de les quals participa, fins a un límit màxim de 15.000 milions de pessetes.

Article 68. Informació d'avals de l'Institut Nacional d'Indústria i Institut Nacional d'Hidrocarburs al Ministeri d'Economia i Hisenda.

El volum d'avals atorgats per l'Institut Nacional d'Indústria i l'Institut Nacional d'Hidrocarburs en aplicació del que disposen els articles 66 i 67 d'aquesta Llei, així com les restants variacions en aquests, s'han de comunicar periòdicament a la Direcció General del Tresor i Política Financera.

Article 69. Informació d'avals a les Corts Generals.

El Govern ha de comunicar a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat, amb periodicitat trimestral, l'import i les característiques principals dels avals atorgats a l'empara de les autoritzacions contingudes en el present capítol.

Article 70. Avals del crèdit oficial per reconversió.

Es fixa en 40.000 milions de pessetes el límit màxim fins al qual el Tresor Públic ha de respondre subsidiàriament pels crèdits i avals concedits durant l'exercici de 1988, per les entitats de crèdit oficial, en virtut del que preveuen l'article 4 de la Llei 21/1982, de 9 de juny, i els

articles 9 i 11 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre mesures de reconversió i reindustrialització.

Article 71. Societat Mixta de Segon Aval.

La Societat Mixta de Segon Aval pot atorgar fiances, avals en forma solidària i subsidiària, i refiançament en suport de les petites i mitjanes empreses, tot això fins a un import màxim de 7.500 milions de pessetes, sobre operacions de finançament que a favor de les esmentades empreses siguin concertades durant l'exercici de 1988.

L'Institut de Crèdit Oficial ha de compensar la Societat Mixta de Segon Aval, fins a 7.500 milions de pessetes per les indemnitzacions que hagi fet efectives com a conseqüència dels avals prestats durant aquest exercici a les societats de garantia recíproca i a les petites i mitjanes empreses.

L'Estat ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial dels menyscapes que pateixi com a conseqüència del que estableix aquest article.

CAPÍTOL II

Deute públic*Article 72. Límit del deute públic.*

U. S'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, incrementi el deute de l'Estat, amb la limitació que el saldo viu d'aquest el 31 de desembre de 1988 no superi el corresponent saldo a 1 de gener de 1988 en més d'1 bilió 395.000 milions de pessetes.

Dos. Aquest límit ha de ser efectiu al terme de l'exercici, i pot ser sobrepassat en el curs del mateix exercici, i queda automàticament revisat: a) per l'import de les modificacions netes de crèdits pressupostaris corresponents als capítols I a VIII; b) per les desviacions entre les previsions d'ingressos contingudes en aquesta Llei i la seva evolució real; c) pels avançaments de tresoreria i la variació neta de les operacions extrapressupostàries previstes legalment, i d) per la variació neta en els drets i les obligacions de l'Estat reconeguts i pendents d'ingrés o pagament. Les revisions incrementen o redueixen el límit assenyalat en el paràgraf anterior, segons si suposen un augment o una disminució, respectivament, de la necessitat de finançament de l'Estat.

Article 73. Emissió de deute durant el mes de gener del següent exercici pressupostari.

Durant el mes de gener de cada any, el ministre d'Economia i Hisenda pot disposar l'emissió de deute de l'Estat amb subjecció a les normes reguladores de les emissions de característiques similars dictades en desenvolupament de l'autorització de creació de deute que conté la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any precedent. Aquestes emissions no han de sobrepassar, en cap cas, el 15 per 100 del límit autoritzat per a aquest últim any i s'han de computar dins el límit autoritzat per a l'any en curs per la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat.

Article 74.

Operacions de crèdit autoritzades a organismes autònoms i ens públics.

S'autoritza els organismes i entitats que figuren a l'annex II d'aquesta Llei a concertar operacions de crèdit durant 1988 pels imports nets que, per a cadascun, figuren a l'annex esmentat. Aquest límit ha de ser efectiu al terme de l'exercici.

Article 75. Assumpció per l'Estat del deute de l'Institut Nacional d'Indústria.

L'Estat assumeix, amb data 1 de gener de 1988, el deute corresponent a l'emissió d'obligacions i crèdits de l'Institut Nacional d'Indústria, per un import de 100.000 milions de pessetes, en els termes que s'indiquen a l'annex III d'aquesta Llei.

El deute de l'Institut Nacional d'Indústria corresponent a les emissions d'obligacions i crèdits la càrrega de les quals assumeix l'Estat conserva totes les seves característiques.

L'import del deute assumit en virtut del que disposa el paràgraf anterior es converteix en aportació de l'Estat per incrementar el fons patrimonial de l'Institut Nacional d'Indústria.

Article 76. Altres operacions d'endeutament.

U. Els reemborsaments que realitzin les autopistes de peatge dels préstecs que el Fons de Finançament Exterior d'Autopistes els hagi concedit s'han d'ingressar al capítol VIII del pressupost de l'Estat en aquest exercici.

El deute contret amb anterioritat al 31 de desembre de 1986 per dotar el Fons de Finançament Exterior d'Autopistes s'ha de reemborsar amb càrrec als crèdits del pressupost.

Dos. De conformitat amb el que disposa el Tractat d'amistat i cooperació entre Espanya i els Estats Units d'Amèrica, de 24 de gener de 1976, i de l'Acord complementari número 7 del mateix Tractat, així com del Conveni d'amistat, defensa i cooperació amb els Estats Units d'Amèrica de juliol de 1982, i, si s'escau, sobre la base de qualsevol altre sistema de finançament, s'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda i a iniciativa del de Defensa, concedeixi avançaments de tresoreria a favor del Ministeri de Defensa fins a un import màxim igual al contravalor en pessetes de 804 milions de dòlars EUA.

Article 77. Informació de l'evolució del deute al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Els centres de l'Administració de l'Estat que tenen al seu càrrec la gestió de despeses relatives a deute de l'Estat o assumit per aquest, encara que el que s'hagi assumit sigui únicament la càrrega financera, han de remetre a la Direcció General del Tresor i Política Financera, mensualment, informació sobre els pagaments efectuats el mes precedent; trimestralment, sobre la situació del deute l'últim dia del trimestre, i al començament de cada any sobre la previsió de despeses financeres i amortitzacions per a l'exercici.

Article 78. Informació del deute públic a les Corts Generals.

El Govern ha de comunicar a les comissions de pressupostos del Congrés i del Senat, amb periodicitat trimestral, l'import i les característiques principals de les operacions de crèdit realitzades a l'empara de les autoritzacions contingudes en el present capítol.

CAPÍTOL III

Relacions de l'Estat amb el Crèdit Oficial

Article 79. Préstecs de l'Estat al Crèdit Oficial.

U. El saldo viu dels préstecs ordinaris de l'Estat a l'Institut de Crèdit Oficial es pot incrementar fins a un límit màxim de 175.000 milions de pessetes en el curs de l'any 1988, sobre l'existent a l'inici de l'exercici, una vegada realitzades les regularitzacions previstes a l'article 127, cinc, c), i 127, deu, 2, d'aquesta Llei.

Dos. La dotació al Fons d'Ajuda al Desenvolupament que preveu l'article 7 del Reial decret llei 16/1976, de 24 d'agost, ha de ser de 25.000 milions de pessetes per a 1988, més desemborsaments pendents d'exercicis anteriors.

Tres. L'Estat ha de facilitar a l'Institut de Crèdit Oficial els fons necessaris per atendre el préstec del Regne d'Espanya al Regne del Marroc, en la part no utilitzada, i el préstec a la República de Bolívia, en la seva totalitat, aprovats per les lleis 13/1984, de 9 de gener, i 11/1987, de 2 de juliol.

Article 80. Compensació de l'Estat al Crèdit Oficial per al finançament de crèdits a l'exportació.

L'Estat ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial per les pèrdues que el 1988 originin el finançament de crèdits a l'exportació, establert pel Reial decret llei 6/1982, de 2 d'abril, així com les pèrdues que durant el mateix exercici originin les quantitats que, superant els 70.000 milions de pessetes durant els anys 1983 i 1984, es van destinar per al mateix finançament, segons les respectives lleis de pressupostos.

Article 81. Reemborsaments de l'Estat al Crèdit Oficial.

L'Estat ha de reemborsar durant 1988 l'Institut de Crèdit Oficial per les quantitats anticipades per al pagament de la subvenció establerta per a les diferències de cost i rendiment a les institucions financeres de la Llei 11/1983, de 16 d'agost, de mesures financeres d'estímul a l'exportació.

Article 82. Altres compensacions de l'Estat al Crèdit Oficial.

L'Estat ha de compensar l'Institut de Crèdit Oficial per la diferència entre el cost mitjà dels seus recursos i el rendiment de les dotacions préstec, destinades al crèdit oficial a l'exportació, realitzades a partir de l'1 de gener de 1988.

CAPÍTOL IV

Límit de circulació de moneda metàl·lica

Article 83. Límit de circulació de moneda metàl·lica.

L'import màxim de la moneda metàl·lica en circulació durant l'exercici de 1988 es fixa en 250.000 milions de pessetes.

CAPÍTOL V

Altres disposicions en matèria de deute públic i Tresor Públic

Article 84. Altres disposicions en matèria de deute públic i Tresor Públic.

U. El títol IV (articles 101 a 105) i el capítol II del títol V (articles 116 a 121) de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, queden substituïts per la nova redacció del títol IV (articles 101 a 114) de l'esmentada Llei, en la forma següent:

«TÍTOL IV

De les operacions financeres

CAPÍTOL PRIMER

Deute públic

Article 101.

U. El deute públic pot ser emès o contret per l'Estat o pels seus organismes autònoms. En el primer cas, rep la

denominació de «deute de l'Estat» i, en el segon, la de «deute dels organismes autònoms».

Dos. La creació del deute públic, tant de l'Estat com dels organismes autònoms, ha de ser autoritzada per llei, que, sense perjudici de fixar qualssevol altres característiques del deute a crear, ha d'assenyalar l'import màxim autoritzat.

Tres. El deute públic davant del Banc d'Espanya pot adoptar la forma de crèdits singulars a l'Estat i als organismes autònoms, amb interès o sense, del reemborsament anticipat del qual pot disposar el prestatari en qualsevol moment.

En el cas de l'Estat, l'endeutament està determinat pels crèdits singulars abans esmentats i pel saldo del compte corrent a què es refereix el número u de l'article 118.

Quatre. El saldo viu del deute públic davant el Banc d'Espanya, segons es defineix al número anterior, amb deducció del saldo a favor de l'Estat que, si s'escau, presenti el compte corrent del Tresor esmentat al número u de l'article 118 i dels dipòsits al Banc d'Espanya dels organismes autònoms, no pot excedir, al tancament de cada exercici, el 12 per 100 dels crèdits totals per a despeses, que resultin dels pressupostos generals de l'Estat de l'exercici corresponent.

Cinc. En el cas de les autoritzacions incorporades a la Llei de pressupostos generals de l'Estat, l'import màxim autoritzat esmentat al número dos anterior es defineix per referència a la variació neta autoritzada del saldo viu del conjunt del deute de l'Estat i de cadascun dels organismes autònoms, inclòs el saldo net dels comptes davant del Banc d'Espanya, esmentats al número tres anterior. Si en aquesta Llei no s'estableixen restriccions addicionals, s'entén que l'autorització comporta la de realitzar emissions brutes de deute públic destinades a qualsevol dels fins previstos al número nou següent, sense altra limitació que el fet que el saldo net d'emissions i amortitzacions respecti el límit quantitatiu autoritzat.

Sis. En el marc de les lleis esmentades als números dos i cinc anteriors, correspon al Govern disposar la creació de deute públic, fixar el límit màxim fins al qual el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar-ne l'emissió o contracció i assenyalar els criteris generals a què s'ha d'ajustar aquella i la gestió del deute públic en circulació.

Set. L'emissió o contracció de deute públic ha de ser autoritzada, en tot cas, pel ministre d'Economia i Hisenda.

Vuit. El producte, l'amortització i les despeses per interessos i per conceptes connexos de les emissions de deute públic s'apliquen al pressupost de l'Estat o del respectiu organisme autònom.

Nou. El producte del deute públic té com a destinació genèrica finançar les despeses previstes en els pressupostos de l'Estat o del respectiu organisme autònom i constituir posicions actives de tresoreria al Banc d'Espanya, que només transitòriament poden excedir les necessitats normals de caixa, llevat que, en el cas de l'Estat, obeeixin a necessitats de política monetària.

Deu. Sense perjudici del que disposa el número vuit de l'article 101 de la Llei general pressupostària, el producte de les emissions de pagarés del Tresor i de lletres del Tresor i el de les emissions contínues a l'exterior del paper comercial i notes a mitjà termini, així com les amortitzacions dels mateixos valors, s'han de comptabilitzar transitòriament en un compte d'operacions del Tresor, i traspasar-se al pressupost de l'Estat per l'import del seu saldo net al tancament de l'exercici. Les despeses per interessos i per concepte connexes dels deutes segueixen el règim general que preveu el número vuit de l'article 101 de la Llei esmentada.

Article 102.

U. El deute públic pot estar representat en anotacions en compte, títols valors o qualsevol altre document que formalment el reconegui.

Dos. En la subscripció i transmissió del deute públic negociable només és preceptiva la intervenció d'un fedatari públic quan estigui representada per títols valors i així ho disposi la legislació aplicable. No és preceptiva, en tot cas, per a les operacions amb pagarés del Tresor i aquelles altres en les quals els títols valors s'extingeixin per la seva transformació en anotacions en compte.

Tres. El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per regular el sistema d'instrumentació del deute públic en anotacions en compte i les transaccions referents als valors del deute així representat.

Article 103.

El deute públic pot estar denominat en pessetes o en moneda estrangera, es pot emetre tant a l'interior com a l'exterior i pot reunir les característiques de termini, tipus d'interès, representació o qualssevol altres que permetin una reducció del seu cost i una millor adequació als fins perseguits amb la seva creació. La seva adquisició, tinença i negociació no està subjecta a altres limitacions que les derivades de les mateixes normes de creació del deute, de les reguladores dels mercats en què es negocia o de les normes vigents en matèria de control de canvis.

Article 104.

Amb les limitacions que derivin del que preveuen els números dos, cinc i sis de l'article 101, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda a:

U. Procedir a l'emissió o contracció de deute públic i establir-ne la representació, voluntària o exclusiva, en anotacions en compte, títols valors o un altre document que formalment el reconegui; assenyalar o concertar-ne el termini, tipus d'interès i altres característiques, i formalitzar, si s'escau, en representació de l'Estat, aquestes operacions.

Quan la formalització de l'operació hagi de tenir lloc a l'estranger, el ministre pot delegar en el representant diplomàtic corresponent o en un funcionari del departament ministerial designat a aquest efecte encara que sigui de categoria inferior a director general.

Dos. Recórrer, per a la col·locació de les emissions de valors negociables de deute públic, a qualsevol tècnica que no comporti una desigualtat d'oportunitats per als potencials adquirentes, segons la seva naturalesa i funcions. En particular:

a) Pot cedir l'emissió, durant un període prefixat de subscripció a un preu únic preestablert.

b) Pot subhastar l'emissió adjudicant els valors de conformitat amb regles que s'han de fer públiques amb anterioritat a la realització de la subhasta.

c) Pot vendre l'emissió al llarg d'un termini obert, directament en borsa i, en el cas dels valors materialitzats en anotacions en compte, en el corresponent mercat de deute.

d) Pot subhastar l'emissió entre el públic en general, entre col·locadors autoritzats o entre un grup restringit d'aquests que adquireixin compromisos especials respecte a la col·locació del deute o al funcionament dels mercats.

e) Pot cedir una part o la totalitat d'una emissió al Banc d'Espanya a un preu convingut, amb destinació al seu manteniment en la cartera d'aquesta institució o a la ulterior negociació per aquesta.

En tot cas, la col·locació d'una emissió es pot fragmentar en el temps, així com en la seva quantia, col·

locant-se els diferents fragments, de conformitat amb tècniques d'emissió diverses i, en el cas d'emissions fragmentades en el temps, a preus diferents.

Tres. Determinar els qui tenen, si s'escau, la consideració d'agents col·locadors de les emissions de valors del deute públic i assenyalar, si pertoca, les comissions que se'ls ha d'abonar.

Quatre. Adquirir en el mercat secundari valors negociables del deute públic amb destinació a la seva amortització o procedir, a l'empara del que disposen les respectives normes d'emissió o contractació, o de comú acord amb els creditors, al reemborsament anticipat, fins i tot parcial, del deute públic o a la revisió d'alguna de les seves condicions, quan la situació del mercat o altres circumstàncies així ho aconsellin.

Cinc. Acordar o concertar operacions voluntàries d'amortització, bescanvi, conversió, pròrroga, intercanvi financer, canvi en la forma de representació i altres d'anàlogues que suposin modificacions de qualssevol condicions de les operacions que integren el deute de l'Estat.

Sis. Acordar canvis en les condicions del deute públic que obeeixin exclusivament a la seva millor administració, sempre que no es perjudiquin els drets econòmics del tenidor.

Set. Acordar, en les operacions d'endeutament exterior, les clàusules i condicions usuales en aquestes operacions, fins i tot, excepcionalment, la submissió a arbitratge o la remissió a una legislació o a tribunals estrangers, sempre que s'observi el que disposa l'article 44 d'aquesta Llei.

Vuit. Habilitar a la secció de deute públic els crèdits o les ampliacions de crèdits necessaris per fer front als reemborsaments contractuals o anticipats de les operacions que integren el deute públic de l'Estat.

Nou. Encomanar l'exercici de les competències assenyalades en els números anteriors, en relació amb el deute emès pels organismes autònoms, als òrgans rectors corresponents.

Article 105.

U. Als títols representatius del deute públic els és aplicable el règim establert per l'ordenament jurídic general segons la modalitat i les característiques d'aquest.

Dos. Així mateix, als títols al portador del deute públic que hagin estat robats, furtats o hagin sofert extraviament o destrucció, els és aplicable el procediment establert administrativament o, si no, per la legislació mercantil.

Tres. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de determinar el procediment que s'ha de seguir quan es tracti de títols nominatius o al portador extraviats després de la seva presentació a les respectives oficines públiques, o que hagin estat objecte de destrucció parcial que no n'impedeixi la identificació.

Article 106.

U. Els capitals del deute públic prescriuen al cap de vint anys sense percebre els seus interessos, ni realitzar el seu titular cap acte davant l'administració de la Hisenda Pública que suposi o impliqui l'exercici del seu dret.

Dos. L'obligació de reemborsament dels capitals del deute públic cridada a conversió prescriu al cap de deu anys, comptats des de l'últim dia del termini establert per a l'operació o, si s'escau, des que els nous valors van poder ser retirats en comptes dels presentats a la conversió.

Tres. Prescriu al cap de cinc anys l'obligació de pagar els interessos del deute públic i la de tornar els capitals cridats a reemborsament, comptats, respectivament, a partir del venciment dels interessos i del dia de la crida a reemborsament.»

«CAPÍTOL II

Dels avals de l'Estat o dels seus organismes autònoms

Article 107.

L'Estat o els seus organismes autònoms poden finançar, de conformitat amb el que disposa aquest capítol, les obligacions derivades de crèdits concertats a l'interior o a l'exterior per persones naturals o jurídiques, públiques o privades, mitjançant l'atorgament del corresponent aval.

Article 108.

U. L'atorgament d'avals de l'Estat, en garantia de crèdits concertats per entitats públiques de caràcter territorial o institucional, societats estatals i organismes internacionals dels quals Espanya sigui membre, ha de ser autoritzat pel Consell de Ministres.

Dos. La mateixa autorització es requereix per a l'atorgament d'avals de l'Estat en garantia de crèdits concertats per persones naturals o jurídiques per finançar béns i inversions en general que hagin de quedar afectes a concessió administrativa que hagi de revertir en l'Estat.

Tres. L'autorització del Consell de Ministres esmentada a l'apartat u anterior es pot referir específicament a cada operació, o comprendre'n diverses, amb determinació, en tot cas, de la identitat dels avalats, del termini dins del qual han de ser atorgats els avals, i del seu import màxim, individual o global.

Article 109.

Els organismes autònoms de l'Estat poden garantir mitjançant aval, sempre que estiguin autoritzats a fer-ho per les lleis fundacionals, els crèdits concertats per les societats estatals que preveu l'article 6.1.a) d'aquesta Llei en el capital de les quals participin, i han de donar compte al Ministeri d'Economia i Hisenda de cadascun dels avals que concedeixin.

Article 110.

L'import total dels avals previstos als articles 108 i 109 d'aquesta Llei no pot excedir el límit que, en cada exercici, assenyali, per a l'Estat i per a cada organisme autònom, la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Article 111.

L'atorgament d'avals per l'Estat o pels seus organismes autònoms llevat dels casos previstos als anteriors articles 108 i 109 ha de ser autoritzat per mitjà de la llei corresponent, que ha de contenir, com a mínim, les determinacions que preveu el número tres de l'article 108 anterior.

Article 112.

L'atorgament dels avals de l'Estat ha de ser acordat, en cada cas, pel Ministeri d'Economia i Hisenda, el qual, sense perjudici dels límits que es puguin haver establert a la preceptiva autorització del Consell de Ministres o de la llei corresponent, pot convenir les clàusules que resultin usuales en els mercats financers.

En particular, pot acordar:

a) La renúncia al benefici d'excussió que estableix l'article 1.830 del Codi civil.

b) Excepcionalment, en els avals que garanteixin operacions de crèdit exterior, la submissió a arbitratge o la remissió a una legislació o a tribunals estrangers, sempre que s'observi el que disposa l'article quaranta-quatre d'aquesta Llei.

Article 113.

Els avals atorgats per l'Estat o els seus organismes autònoms meriten a favor d'aquests la comissió que per a cada operació es determini.

Article 114.

El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'inspeccionar les inversions finançades amb crèdits avalats per l'Estat i els organismes autònoms, per comprovar la seva aplicació i rendibilitat, així com la solvència dels deutors.

Dos. Els articles 106, 107 i 108 del títol V de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, passen a ser els articles 115, 116 i 117, respectivament, de la mateixa Llei.

Tres. Els articles cent nou a cent quinze de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, queden substituïts pels articles cent divuit a cent vint-i-u següents:

Article 118.

U. L'Estat ha de mantenir un compte corrent a la vista del Tresor Públic al Banc d'Espanya, sense interès, que pot presentar saldo tant a favor del Tresor com a favor del Banc.

Aquest compte corrent ha de ser únic, sense perjudici que, per conveniències de gestió del Tresor Públic o del Banc d'Espanya, es divideixi en els subcomptes que es consideri convenient.

Dos. Tots els ingressos i pagaments de l'Estat i dels organismes autònoms s'han de centralitzar en el Banc d'Espanya sense perjudici de la possible mediació en aquells de les tresoreries de l'Estat. En el cas de l'Estat, la centralització s'ha de fer a través del compte previst a l'apartat anterior; en el cas dels organismes autònoms, a través dels seus comptes corrents en el Banc d'Espanya, que s'agrupen en el balanç del Banc en un rúbrica general d'"Organismes autònoms de l'Administració de l'Estat."

Tres. El Banc d'Espanya ha de dur a terme les funcions relacionades amb el servei financer del deute de l'Estat que el Ministeri d'Economia i Hisenda acordi encomanar-li.

Quatre. El Banc d'Espanya presta gratuïtament els serveis a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest article.

Article 119.

U. Les entitats de crèdit poden prestar serveis de mediació en els ingressos i pagaments del Tresor Públic.

Dos. No obstant el que disposa el número dos de l'article anterior, l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, atesa l'especial naturalesa de les seves operacions o el lloc en què s'hagin de realitzar, poden obrir comptes en entitats de crèdit diferents del Banc d'Espanya, sempre que ho autoritzi, amb caràcter previ, el Ministeri d'Economia i Hisenda. L'autorització ha de ser individualitzada i ha de fixar les condicions d'utilització del compte corresponent.

Tres. El Ministeri d'Economia i Hisenda pot ordenar la cancel·lació dels comptes esmentats al número dos anterior o paràlitzar-ne la utilització quan es comprovi que no subsisteixen les raons que van motivar-ne l'obertura o que no es compleixen les condicions imposades per al seu ús.

Quatre. El ministre d'Economia i Hisenda pot subscriure convenis amb les entitats de crèdits, tendents a determinar el règim de funcionament dels comptes en què estiguin situats els fons del Tresor i, en especial, el tipus d'interès al qual són retribuïdes les comissions a pagar, si s'escau, pel Tresor i les obligacions d'informació assumides per les entitats de crèdit.

Article 120.

El ministre d'Economia i Hisenda, en relació amb els comptes oberts en entitats de crèdit a què es refereix l'article anterior, pot recollir, de l'òrgan administratiu gestor, de l'organisme autònom titular o de la corresponent entitat de crèdit, qualssevol dades tendents a comprovar el compliment de les condicions en què es va autoritzar l'obertura del compte.

Article 121.

En les condicions establertes per reglament, els ingressos i els pagaments del Tresor Públic es poden fer mitjançant efectiu, xec, transferència bancària, gir postal o qualsevol altre mitjà de pagament, sigui o no bancari. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per establir que, en la realització de determinats ingressos o pagaments del Tresor Públic, només es poden utilitzar determinats mitjans de pagament.

Quatre. Totes les referències que contenen disposicions legals vigents al «deute del Tresor» s'entenen fetes, d'ara endavant, al «deute de l'Estat», i les emissions de «deute del Tresor» que estiguin en circulació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei passen a tenir la condició legal de «deute de l'Estat». Això s'entén sense perjudici de la utilització de l'apel·latiu «del Tresor» per denominar emissions concretes de deute de l'Estat, l'ús de les quals està reservat a l'Estat.

TÍTOL VI

Normes tributàries

CAPÍTOL PRIMER

Impostos directes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

Article 85. Tipus de gravamen per a persones físiques no residents

U. Amb vigència exclusiva per a 1988, les persones físiques no residents en el territori espanyol que, sense mediació d'establiment permanent en el mateix territori, obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a tributació per obligació real per l'impost sobre la renda de les persones físiques, han de ser gravades d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

a) Amb caràcter general, el 20 per 100 dels rendiments íntegres meritats.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació o muntatge, derivades de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques, realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus del 20 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i aprovisionament de matèries incorporades a les obres o treballs.

b) El 14 per 100 quan es tracti de les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, lletra n), de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, quant a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense mediació d'establiment permanent.

c) El 10 per 100 quan es tracti de rendiments derivats de l'arrendament o utilització en el territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a la seva explotació comercial o la seva utilització en campanyes publicitàries, així com de l'arrendament o cessió de contenidors en el trànsit nacional.

No es consideren rendiments o increments de patrimoni obtinguts a Espanya l'arrendament o cessió de contenidors utilitzats en la navegació marítima internacional.

d) El 35 per 100 quan es tracti d'increments de patrimoni, determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.

e) Els rendiments corresponents a pensions i havers passius, que no superin la quantia anual de 1.500.000 pesetes, percebuts per persones no residents a Espanya sigui quina sigui la persona que hagi generat el dret a la percepció, es graven al tipus del 8 per 100.

f) Així mateix, es graven al tipus del 8 per 100 els rendiments del treball de persones físiques no residents en el territori espanyol, sempre que no siguin subjectes passius per obligació personal de contribuir, que prestin els serveis en les missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, quan no sigui procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

Dos. Amb vigència exclusiva per a 1988, les persones físiques no residents en el territori espanyol que hi obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent, són gravades al tipus del 35 per 100 per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 86. Correcció monetària de variacions patrimonials

U. En les transmissions realitzades des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 1988 de béns o elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data d'aquelles, els possibles increments o disminucions de patrimoni a què es refereix l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, es calculen aplicant el valor d'adquisició dels béns transmesos, determinat de conformitat amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els coeficients d'actualització que a continuació s'indiquen:

Moment de l'adquisició del bé o element patrimonial:

Abans de l'1 de gener de 1979: 2,272.

En l'exercici de 1979: 1,997.

En l'exercici de 1980: 1,763.

En l'exercici de 1981: 1,570.

En l'exercici de 1982: 1,403.

En l'exercici de 1983: 1,277.

En l'exercici de 1984: 1,173.

En l'exercici de 1985: 1,103.

En l'exercici de 1986: 1,038.

En l'exercici de 1987: 1,000.

Dos. Quan es tracti de béns adquirits abans de l'1 de gener de 1979, es considera valor d'adquisició el de mercat a 31 de desembre de 1978, sempre que sigui superior al d'adquisició.

Tres. En l'alienació de valors mobiliaris que no cotitzen en borsa, representatius de participacions en el capital de societats, l'increment o disminució patrimonial es computa per la diferència entre el cost mitjà d'adquisició i l'import real efectivament percebut, deduïdes, si s'escau, les despeses originades per la transmissió que siguin a càrrec del venedor. No obstant això, quan l'import real no es correspongui amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, l'Administració considera valor d'alienació el més gran dels dos valors següents:

a) El teòric resultant de l'últim balanç aprovat.

b) El que resulti de capitalitzar al tipus del 8 per 100 la mitjana dels beneficis dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de meritació de l'impost. A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

Quatre. S'exclouen de gravamen els increments de patrimoni obtinguts per l'alienació de l'habitatge habitual del contribuent, sempre que l'import total es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual i aquest import no excedeixi els 30.000.000 de pessetes. La reinversió s'ha de fer dins un termini no superior a dos anys.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'hagi percebut en l'alienació o superior a 30.000.000 de pessetes, únicament s'exclou de tributació la part proporcional de l'increment de patrimoni obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida o al límit de 30.000.000 de pessetes, segons els casos.

Article 87. Obligació de declarar

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1988, l'apartat u de l'article 34 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Estan obligats a presentar declaració:

U. Els subjectes passius que obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a l'impost en les condicions que s'estableixin per reglament.

No obstant això, no estan obligats a declarar els subjectes passius per obligació personal de contribuir que obtinguin rendiments inferiors a les 840.000 pessetes brutes anuals procedents exclusivament d'alguna de les fonts següents:

a) Rendiments del treball personal dependent, computant-se, si s'escau, tots els ingressos d'aquesta naturalesa a la unitat familiar.

b) Rendiments del capital mobiliari i increments de patrimoni que no superin conjuntament les 200.000 pessetes brutes anuals.

Als efectes del límit de l'obligació de declarar, no s'han de tenir en compte els rendiments de l'habitatge propi que constitueixi residència habitual del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.»

Article 88. Tarifa de l'impost sobre la renda de les persones físiques

U. La base imposable de l'impost corresponent a l'exercici de 1987 ha de ser gravada als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base imposable fins a ptes.	Tipus mitjà resultant	Quota íntegra	Resta base imposable fins a ptes.	Tipus aplicable
-	-	-	525.000	8,00
525.000	8,00	42.000	105.000	16,85
630.000	9,48	59.693	210.000	21,29
840.000	12,43	104.406	210.000	27,20
1.050.000	15,38	161.527	210.000	33,10
1.260.000	18,34	231.037	210.000	22,13
1.470.000	18,88	277.510	420.000	23,74
1.890.000	19,96	377.218	420.000	25,90
2.310.000	21,04	485.998	420.000	28,06
2.730.000	22,12	603.850	420.000	30,22
3.150.000	23,20	730.774	420.000	32,38
3.570.000	24,28	866.770	420.000	34,54
3.990.000	25,36	1.011.838	420.000	36,70
4.410.000	26,44	1.165.978	420.000	38,86
4.830.000	27,52	1.329.190	420.000	41,02
5.250.000	28,60	1.501.474	420.000	43,18
5.670.000	29,68	1.682.830	420.000	45,34
6.090.000	30,76	1.873.258	420.000	47,50
6.510.000	31,84	2.072.758	420.000	49,66
6.930.000	32,92	2.281.330	420.000	51,82
7.350.000	34,00	2.498.974	420.000	53,98
7.770.000	35,08	2.725.690	420.000	56,14
8.190.000	36,16	2.961.478	420.000	58,30
8.610.000	37,24	3.206.338	420.000	60,46
9.030.000	38,32	3.460.270	420.000	62,48
9.450.000	39,39	3.722.686	420.000	63,38
9.870.000	40,41	3.988.882	420.000	64,19
10.290.000	41,38	4.258.480	420.000	64,86
10.710.000	42,32	4.530.892	420.000	65,37
11.130.000	43,18	4.805.446	420.000	63,54
11.550.000	43,92	5.072.314	420.000	64,17
11.970.000	44,63	5.341.807	420.000	64,41
12.390.000	45,30	5.612.308	420.000	65,13
12.810.000	45,95	5.885.875	d'ara endavant	66,00

La quota íntegra de l'impost resultant de l'aplicació de l'escala no pot excedir, per als subjectes per obligació personal, el 46 per 100 de la base imposable, ni conjuntament amb la quota corresponent a l'impost extraordinari sobre el patrimoni del 70 per 100 de l'esmentada base. A aquests efectes, no s'ha de tenir en compte la part de l'impost sobre el patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destinació, no siguin susceptibles de produir els rendiments compresos als articles 14 al 18 d'aquesta Llei. Per a la deguda aplicació d'aquesta limitació, la declaració i liquidació dels dos impostos s'ha de fer simultàniament.

Als increments de patrimoni a què es refereix l'apartat tres de l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, se'ls aplica el tipus de gravamen més baix de l'escala.

Dos. La base imposable de l'impost corresponent a l'exercici de 1988 ha de ser gravada als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Base imposable fins a ptes.	Tipus mitjà resultant - Percentatge	Quota íntegra	Resta base imposable fins a ptes.	Tipus aplicable - Percentatge
-	-	-	600.000	-
600.000	-	-	400.000	25,00
1.000.000	10,00	100.000	500.000	26,00
1.500.000	15,33	230.000	500.000	27,00
2.000.000	18,25	365.000	500.000	28,00
2.500.000	20,20	505.000	500.000	30,00
3.000.000	21,83	655.000	500.000	32,00
3.500.000	23,29	815.000	500.000	34,00
4.000.000	24,63	985.000	500.000	36,00
4.500.000	25,89	1.165.000	500.000	38,50
5.000.000	27,15	1.357.500	500.000	41,00
5.500.000	28,41	1.562.500	500.000	43,50
6.000.000	29,67	1.780.000	500.000	46,00
6.500.000	30,92	2.010.000	500.000	48,50
7.000.000	32,18	2.252.500	500.000	51,00
7.500.000	33,43	2.507.500	500.000	53,50
8.000.000	34,69	2.775.000	d'ara endavant	56,00

La quota íntegra de l'impost resultant de l'aplicació de l'escala no pot excedir, per als subjectes per obligació personal, conjuntament amb la quota corresponent l'impost extraordinari sobre el patrimoni, el 70 per 100 de l'esmentada base. A aquests efectes, no s'ha de tenir en compte la part de l'impost sobre el patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destinació, no siguin susceptibles de produir els rendiments compresos als articles 14 al 18 d'aquesta Llei. Per a la deguda aplicació d'aquesta limitació, la declaració i liquidació dels dos impostos s'ha de fer simultàniament.

Als increments de patrimoni a què es refereix l'apartat tres de l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, se'ls aplica un tipus de gravamen del 8 per 100.

Tres. El tipus de retenció sobre els rendiments de determinats actius financers obtinguts al descompte, a què es refereix l'apartat u de l'article 4t de la Llei 14/1985, de 29 de maig, queda fixat en el 55 per 100, sense reducció ni cap bonificació.

Article 89. Reducció de les deduccions de la quota en cas de període impositiu inferior a un any.

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1988, l'apartat quatre de l'article 24 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les deduccions de la quota regulades a les lletres A), B) i C) de l'article 29, que siguin aplicables, s'han de deduir proporcionalment al nombre de dies de l'any natural que integrin el període impositiu.»

Dos. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1988, l'article 25 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«La determinació dels membres de la unitat familiar i de les circumstàncies personals i familiars que s'han de tenir en compte als efectes del que estableixen les lletres a), b) i c) de l'article 29, s'ha de fer per la situació existent en la data de meritació de l'impost.»

Article 90. Gravamen de rendes irregulars.

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1988, el número 2 de l'apartat sisè de l'article 27 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«2. Excepcionalment, si el tipus mitjà de gravamen resultant és zero s'aplica a la magnitud determinada de conformitat amb el número u anterior, el tipus del 8 per 100.»

Dos. Amb vigència exclusiva també per a l'exercici de 1988, el paràgraf 2n de l'apartat setè del mateix article queda redactat en els termes següents:

«Si el resultat determina un increment patrimonial, es grava al tipus del 8 per 100. Si no, s'ha de compensar amb increments de la mateixa naturalesa que es posin de manifest en els cinc exercicis següents.»

Article 91. Deduccions de la quota.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1988, l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«De la quota que resulti de l'aplicació de la tarifa s'han de deduir:

A) Deducció variable.

Les unitats familiars amb més d'un perceptor de rendiments positius del treball personal dependent o d'activitats professionals, artístiques o empresarials realitzades amb separació dels altres membres de la unitat familiar, poden practicar la deducció que resulti de l'aplicació de la fórmula següent:

$$D = a + b (B) + c(B_1 B_2)$$

On:

D = deducció resultant.

B = base imposable total.

B₁ = resta de base imposable (B - B₂)

B₂ = segon rendiment net positiu procedent de qualsevol de les fonts assenyalades al paràgraf anterior, del segon precepte en ordre d'importància.

Els valors dels paràmetres expressats a la fórmula són els següents:

a = 28.400.

b = 3.

c = 0,04.

Les quantitats corresponents A, B, B₁ i B₂ s'expressen en milers de pessetes.

En cap cas aquesta deducció pot superar les 400.000 pessetes.

La deducció variable no és aplicable quan B₂ sigui igual o inferior a 150.000 pessetes o al 5 per 100 de la base imposable total, quan aquesta sigui superior a 11.000.000 de pessetes.

Es poden determinar per reglament els requisits i les circumstàncies necessaris perquè l'exercici de les activitats professionals, artístiques o empresarials es pugui

considerar separat als efectes de l'aplicació d'aquesta deducció.

B) Per raó de matrimoni, sempre que els cònjuges formin una mateixa unitat familiar: 23.200 pessetes.

La deducció per matrimoni no és aplicable quan ho sigui la deducció variable.

C) Altres deduccions familiars:

U. Per cada fill: 17.600 pessetes.

No es practica aquesta deducció pels fills o filles:

a) De més de vint-i-cinc anys, llevat de l'excepció del número quatre d'aquesta lletra C).

b) Que formin part d'una altra unitat familiar.

c) Que obtinguin ingressos superiors a 120.000 pessetes i no formin part de la unitat familiar.

Dos. Per cadascun dels ascendents que convisquin amb el contribuïent que no tinguin ingressos superiors a 600.000 pessetes anuals: 13.200 pessetes.

Tres. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar d'edat igual o superior a setanta anys: 13.200 pessetes.

Quatre. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar, i per cada fill sigui quina sigui la seva edat, que no formi part de cap unitat familiar, i sempre que aquests últims no tinguin ingressos superiors a 120.000 pessetes anuals, que siguin invidents, mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinuts, en el grau establert per reglament, a més de les deduccions que siguin procedents d'acord amb el que disposen les lletres anteriors: 44.000 pessetes.

D) En concepte de despeses de malaltia: el 15 per 100 de les despeses sufragades pel subjecte passiu durant el període de la imposició per raons de malaltia, accidents o invalidesa, de les persones que componen la unitat familiar, o d'altres que donin dret a deducció en la quota, així com de les despeses satisfetes per honoraris professionals mèdics i per clínica, amb motiu del naixement dels fills del contribuïent i de les quotes satisfetes a mutualitats o societats d'assegurances mèdiques.

Aquesta deducció està condicionada a la seva justificació documental, ajustada als requisits exigits pel Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix als empresaris i professionals.

E) Per inversions:

U. a) El 10 per 100 de les primes satisfetes per raó de contractes d'assegurança de vida, mort o invalidesa, conjuntament o separatament, subscrits amb entitats legalment establertes a Espanya, quan el beneficiari sigui el subjecte passiu o, si s'escau, el membre contractant de la unitat familiar, el cònjuge, ascendents o descendents, així com les quantitats abonades amb caràcter voluntari a mutualitats laborals i mutualitats, quan emparin, entre altres riscos, el de mort o invalidesa.

Se n'exceptuen els contractes d'assegurança de capital diferit i mixt la durada dels quals sigui inferior a deu anys.

b) El 15 per 100 de les quantitats que hagin estat aportades pel subjecte passiu o, si s'escau, unitat familiar, a un pla de pensions, així com de les quantitats que, tot i ser aportades pels promotors del pla hagin estat imputades a aquells, i formin part de la seva base imposable, sense que en cap dels dos casos s'hagin pogut deduir d'aquesta última.

La base d'aquesta deducció no pot excedir per cada subjecte passiu o, si s'escau, per unitat familiar, la diferència entre 750.000 pessetes i l'import de les quantitats que hagin estat deduïdes dels ingressos íntegres dels par-

típics en els plans de pensions per a la determinació de la base imposable.

Dos. a) El 15 per 100 de les quantitats satisfetes en l'exercici de què es tracti per l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuïent. A aquests efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions a què es refereix el Reial decret 2329/1983, de 28 de juliol, sobre protecció a la rehabilitació del patrimoni residencial i urbà.

S'entén per residència habitual l'habitatge en el qual el contribuïent, la unitat familiar o qualsevol dels seus membres, resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, tot i no haver transcorregut aquest termini, hi concorren les circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge.

La base de la deducció són les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloses les despeses originades que hagin estat a càrrec de l'adquirent, excepte els interessos, si s'escau, que són deduïbles dels ingressos, en la forma establerta a l'article 16 d'aquesta Llei. A aquests efectes, no es computen les quantitats que constitueixen increments de patrimoni no gravats, per reinvertir-se en l'adquisició d'un nou habitatge habitual.

b) El 10 per 100 de les quantitats invertides en l'exercici, com a conseqüència de l'adquisició o rehabilitació d'un altre habitatge a més de l'habitual, de conformitat amb el que estableix l'article 7 del Reial decret llei 2/1985, de 30 d'abril.

c) Els adquirents, amb anterioritat a 1988, d'habitatges habituals o residencials secundaris amb dret a deducció del 17 per 100 en la quota de l'impost, el mantenen el 1988 al 15 per 100, si es tracta d'habitatges habituals, i al 10 per 100, en els altres casos.

La base de la deducció dels dos apartats anteriors ha de ser la mateixa establerta a la lletra a).

Tres. a) El 15 per 100 de les inversions realitzades en l'adquisició de béns que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que el bé romangui en el patrimoni del titular durant un període de temps no inferior a tres anys, i se'n formalitzi la comunicació de la transmissió al Registre general de béns d'interès cultural.

b) El 15 per 100 de l'import de les despeses de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que compleixin els requisits establerts a la lletra anterior, quan no es puguin deduir com a despeses fiscals admissibles, als efectes de determinar el rendiment net que, si s'escau, sigui procedent.

Quatre. La base del conjunt de les deduccions contingudes en els números anteriors, així com l'establerta en el número u de la lletra F) d'aquest article, tenen com a límit el 30 per 100 de la base imposable del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.

Així mateix, l'aplicació de les deduccions a què es refereixen els números U. a), dos i tres, a), requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuïent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que resulti de la comprovació al començament d'aquest, com a mínim, en la quantia de les inversions realitzades. A aquests efectes, no es computen les plusvàlues o minoraions de valor experimentades durant el període de la imposició pels béns que al final d'aquest segueixen formant part del patrimoni del contribuïent.

Cinc. Als subjectes passius per aquest impost que exerceixin activitats empresarials, professionals o artístiques els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial establerts o que s'estableixin per l'impost

sobre societats amb igualtat de tipus i límits de deducció.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, aquests incentius no són aplicables als subjectes passius acollits al règim d'estimació objectiva singular de determinació de bases imposables, que poden renunciar-hi durant el mes de gener de 1988.

Els qui hagin realitzat inversions en règim d'estimació objectiva singular i tinguin deduccions pendents d'aplicació per insuficiència de la quota líquida, poden continuar computant-les fins a l'acabament del termini legal concedit per fer-ho.

Els límits de deducció corresponent s'apliquen sobre la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions assenyalades a les lletres anteriors d'aquest article, així com en els números anteriors a aquesta lletra.

F) Altres deduccions:

U. El 15 per 100 de les donacions pures i simples en béns que formin part del Patrimoni Històric Espanyol, que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos a l'Inventari General a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol, sempre que es realitzin a favor de l'Estat i altres ens públics, així com de les que es portin a terme a favor d'establiments, institucions, fundacions o associacions, fins i tot les de fet de caràcter temporal per arbitrar fons classificats o declarades benèfiques o d'utilitat pública pels òrgans competents de l'Estat, en què els càrrecs de patrons, representants legals o gestors de fet siguin gratuïts i es rendeixin comptes a l'òrgan de protectorat corresponent.

Dos. Per dividendes percebuts, el 10 per 100 de l'import dels dividendes de societats percebuts pel subjecte passiu en les condicions que es determinin per reglament i sempre que hagin tributat, efectivament, sense bonificació ni cap reducció per l'impost sobre societats.

Tres. Amb independència de la deducció en la quota prevista a la lletra A) d'aquest article, per rendiments del treball dependent, s'ha de deduir la quantitat fixa de 22.000 pessetes. Per a unitats familiars amb més d'un perceptor d'aquests rendiments del treball, el primer perceptor en ordre de quantia de rendiments nets té dret a la deducció fixa de 22.000 pessetes, i el segon, a l'1 per 100 dels rendiments nets del treball, fins a un màxim de 10.500 pessetes. Pels altres perceptors, si s'escau, no s'aplica cap deducció.

Quatre. L'import de les retencions i els pagaments a compte previstos a l'article 36 de la Llei, sense perjudici del que estableix la Llei 14/1985, de 29 de maig, sobre règim fiscal de determinats actius financers.

En general, les deduccions que preveu aquest article no són aplicables als contribuents per obligació real, excepte quan obtinguin rendiments per mitjà d'un establiment permanent a Espanya, cas en què els és aplicable el que preveu l'apartat quatre de la lletra F) d'aquest article.

No obstant això, si durant l'exercici el subjecte passiu passa a tributar per obligació real, tindria dret a la devolució de l'excés de les retencions practicades sobre els rendiments del treball personal, respecte al percentatge establert amb caràcter únic i definitiu per a aquesta categoria de rendiments, quan siguin obtinguts per persones físiques no residents.»

Article 92. Cens de declarants.

U. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'exposar a partir de 1988 relacions nominals generals dels declarants en cada municipi per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Dos. L'exposició d'aquestes relacions s'ha de fer durant trenta dies naturals, a les oficines de l'ajuntament corresponent al domicili fiscal dels subjectes passius, a partir de la data que assenyali el ministre d'Economia i Hisenda.

Tres. Els subjectes passius poden sol·licitar, en vista de les relacions, que l'Administració practiqui les rectificacions que siguin procedents. La sol·licitud s'ha de formular en el termini de trenta dies naturals comptats a partir d'aquell en què comenci la seva exposició.

Una vegada rectificades les relacions d'acord amb això, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'exposar les relacions definitives durant trenta dies naturals més.

Quatre. Les relacions han de contenir, únicament, el número del document nacional d'identitat, nom i dos cognoms dels subjectes passius declarants i la indicació que ha presentat declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 93. Alienació de valors mobiliaris.

A partir de l'1 de gener de 1988, els valors acollits en els períodes impositius de 1984, 1985 i 1986, a la deducció per inversions en l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb obligació de permanència en el patrimoni d'adquirent, poden ser transmesos pels subjectes passius, sense pèrdua del dret a la deducció inicialment gaudida.

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE SOCIETATS

Article 94. Tipus de gravamen en l'impost sobre societats.

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1988, l'article 23 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«U. Els tipus de gravamen aplicables a l'impost sobre societats, per als exercicis que s'iniciïn dins de 1988, són els següents:

- a) Amb caràcter general, el 35 per 100.
- b) Les caixes rurals, mútues d'assegurances generals, cooperatives de crèdit i societats de garantia recíproca tributen al tipus del 26 per 100.

Les altres cooperatives tributen al tipus del 20 per 100. Aquest tipus no és aplicable als beneficis procedents de plusvàlues obtingudes en l'alienació dels elements de l'actiu immobilitzats, els obtinguts de fonts o activitats alienes als fins específics de la cooperativa ni als derivats d'inversions o participacions en societats de naturalesa no cooperativa, a tots els quals s'aplica el tipus general.

c) Les entitats a què es refereixen l'epígraf e) de l'apartat u i l'apartat dos de l'article 5 d'aquesta Llei tributen al tipus del 20 per 100.

Aquest tipus no afecta els rendiments que hagin estat objecte de retenció, que limiten la seva tributació, quant a ells, a la quantia d'aquesta.

Dos. Les institucions d'inversió col·lectiva resulten gravades d'acord amb el que estableix la Llei 46/1984, de 26 de desembre. El tipus de gravamen a què es refereix l'apartat 2, a), de l'article 34 de l'esmentada Llei 46/1984 és del 13 per 100.

Tres. Les entitats no residents en el territori espanyol que, sense mediació d'un establiment permanent en el territori espanyol, obtinguin rendes sotmeses a tributació, són gravades d'acord amb el que estableix l'article 17 de la Llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

- a) Amb caràcter general, el 20 per 100 dels rendiments íntegres meritats.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació i muntatge, derivades de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus del 20 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i d'aprovisionament de matèries incorporades a les obres o treballs.

b) El 14 per 100 quan es tracti d'imports satisfets a la seva societat matriu o dominant per societats espanyoles vinculades, en contraprestació dels serveis de suport de gestió rebuts, mentre figurin establerts contractualment i es corresponguin amb la utilització efectiva dels serveis.

El mateix criteri s'aplica en relació amb les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13 d'aquesta Llei, quant a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense mediació d'establiment permanent.

c) El 10 per 100 quan es tracti de rendiments derivats de l'arrendament o la utilització en el territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfica per a la seva explotació comercial o la seva utilització en campanyes publicitàries, així com de l'arrendament o cessió de contenidors en el trànsit nacional.

No es consideren rendiments o increments de patrimoni obtinguts a Espanya l'arrendament o cessió de contenidors utilitzats en la navegació marítima internacional.

d) El 35 per 100 quan es tracti d'increments de patrimoni, determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.»

Article 95. Pagament a compte de l'impost sobre societats.

U. Durant el mes d'octubre de 1988, els subjectes passius de l'impost sobre societats per obligació personal, així com els establiments permanents d'entitats no residents a Espanya, han de fer un pagament anticipat a càrrec de la liquidació corresponent a l'exercici que estigui en curs el dia 1 de l'esmentat mes, del 30 per 100 de la quota a ingressar per l'últim exercici tancat el termini reglamentari de declaració del qual estigui vençut en aquesta data.

Dos. Quan l'últim exercici tancat a què es refereix el número anterior sigui de durada inferior a l'any, també s'ha de tenir en compte la part proporcional de la quota d'exercicis anteriors, fins a completar un període de dotze mesos.

Tres. El pagament a compte a què es refereix aquest article té la consideració de deute tributari, als efectes de l'aplicació de les disposicions sobre infraccions i sancions tributàries i sobre liquidació d'interessos de demora.

La quantia del pagament a compte s'ha d'acumular a la de les retencions efectivament suportades pel subjecte passiu, als efectes de càlcul de la quota a ingressar o a retornar.

Article 96. Retencions a compte del capital mobiliari.

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1988, el tipus de retenció a compte sobre els rendiments del capital mobiliari en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats és del 20 per 100.

Aquest tipus general de retenció no afecta els rendiments de capital mobiliari el tipus o els tipus específics dels quals estiguin establerts per norma expressa.

Dos. El tipus de retenció sobre els rendiments de determinats actius financers obtinguts al descompte, a què es refereix l'apartat u de l'article 4t de la Llei 14/1985, de 29 de maig, queda fixat en el 55 per 100, sense reducció ni cap bonificació.

Article 97. Deduccions per inversions.

Amb efectes per als exercicis que s'iniciïn dins de 1988, l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de

l'impost sobre societats, queda redactat de la manera següent:

«U. Els subjectes passius poden deduir de la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en l'import de les deduccions per doble imposició i, si s'escau, les bonificacions a què es refereix l'article 25 d'aquesta Llei, el 10 per 100 de l'import de les inversions que efectivament realitzin en:

a) Actius fixos materials nous, sense que es considerin com a tals els terrenys.

b) L'edició de llibres i la producció cinematogràfica que permetin la confecció d'un suport físic, prèviament a la seva producció industrial seriada.

c) La creació de sucursals o establiments permanents a l'estranger, així com l'adquisició de participacions de societats estrangeres o constitució de filials directament relacionades amb l'activitat exportadora, sempre que la participació sigui, com a mínim, del 25 per 100 del capital social de la filial.

d) La satisfacció a l'estranger de les despeses de propaganda i publicitat de projecció extraanual per al llançament de productes, obertura i prospecció de mercats i les de concurrència a fires, exposicions i altres manifestacions anàlogues, incloent-hi en aquest cas les realitzades a Espanya amb caràcter internacional.

e) Programes de recerca i desenvolupament de nous productes o procediments industrials.

f) Béns que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que preveu l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni històric espanyol. A aquests efectes, es consideren inversions les despeses activables que preveu l'article 71 de l'esmentada norma.

Dos. Són requisits per al gaudi de la deducció per inversions:

a) Que es comptabilitzin dins l'immobilitzat les quantitats invertides, llevat de les que es refereixen a conceptes, dels compresos a la lletra d) del número u anterior, que tinguin la naturalesa de despeses corrents.

b) Quan es tracti d'actius fixos nous, que els elements romanguin en funcionament a l'empresa del mateix subjecte passiu durant cinc anys com a mínim o durant la seva vida útil si és inferior.

Tres. Així mateix, és aplicable la deducció de 500.000 pessetes per cada persona any d'increment de mitjana de plantilla experimentat durant el primer exercici iniciat el 1988, respecte a la plantilla mitjana de l'exercici immediatament anterior.

Per calcular l'increment de la mitjana de plantilla s'han de computar persones any, desenvolupant jornada completa, en els termes que disposa la legislació laboral.

Quatre. Les deduccions per inversions procedents de règims anteriors s'apliquen respectant el límit sobre quota líquida preestablert en les seves respectives normatives.

Practicades aquestes deduccions, es poden minorar les deduccions per les inversions assenyalades al número u d'aquest article, sempre que no s'excedeixi un límit conjunt del 20 per 100 de la quota líquida de l'exercici.

A continuació, si s'escau, es practiquen les deduccions que s'apliquen sense límit sobre la quota líquida derivades de règims anteriors.

Finalment, es practica la deducció per creació de llocs de treball que regula el número tres d'aquest article. Aquesta deducció pot absorbir la totalitat de la quota líquida restant.

Cinc. Les deduccions per inversions i creació de llocs de treball assenyalades en els números u i tres d'aquest

article, no practicades per insuficiència de quota líquida, es poden computar en els cinc exercicis següents.

Sis. En l'aplicació de la deducció per inversions s'han d'observar les regles següents:

Primera. En les adquisicions d'actius, forma part de la base per a la deducció la totalitat de la contraprestació convinguda, amb exclusió dels interessos, impostos estatals indirectes i els seus recàrrecs, que no s'han de computar en aquella, amb independència de la seva consideració als efectes de la valoració dels actius.

Segona. La base de la deducció no pot ser superior al preu que hauria estat acordat en condicions normals de mercat entre subjectes independents en les operacions realitzades:

- a) Entre societats integrades en un mateix grup consolidat a efectes fiscals.
- b) Entre una societat transparent i els socis.
- c) Entre una societat i persones o entitats que tinguin una vinculació determinada per una relació de domini de, com a mínim, el 25 per 100.

Tercera. En els casos a què es refereix la regla anterior, el càlcul de la base de les deduccions per creació de llocs de treball ha de tenir en compte la situació conjunta de les empreses relacionades.

Quarta. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de la deducció en més d'una empresa.

Cinquena. No es poden acollir a la deducció per inversions en actius fixos materials nous els béns adquirits en règim d'arrendament financer.

Sisena. El còmput dels terminis per a l'aplicació de la deducció per inversions es pot diferir fins al primer exercici en què, dins el període de prescripció, es produixin resultats positius, en els casos líquida:

- a) A les empreses de nova creació.
- b) A les empreses acollides a plans oficials de reconversió industrial, durant la vigència d'aquests plans.
- c) A les empreses que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es consideri com a tal l'aplicació o capitalització de reserves.

Setena. Els bancs industrials poden deduir de la quota la quantitat que resulti d'aplicar el tipus de gravamen al 95 per 100 dels increments de patrimoni que obtinguin per alienació de les accions de les societats en què participin, quan l'alienació tingui lloc dins el termini de vuit anys a partir de la seva adquisició, sempre que l'increment es reinverteixi íntegrament en el mateix exercici en la subscripció d'accions. Aquesta deducció s'aplica al 75 per 100, si l'alienació té lloc dins del novè any; al 50 per 100, si es realitza el desè any, i al 25 per 100, l'onzè any, a partir del qual no s'aplica cap deducció.

L'import de les accions objecte de la reinversió tributen per aquest impost en l'exercici en què s'alienin, sempre que no es reinverteixin dins el mateix exercici. Aquesta norma és aplicable a les successives alienacions de les accions en què apareguin materialitzades les inversions acollides a aquesta deducció.

Vuitena. El que disposa el número anterior també és aplicable a les societats que tinguin per objecte exclusiu la promoció o el foment d'empreses mitjançant la participació temporal en el seu capital.

Les deduccions sobre els increments de patrimoni, obtinguts per les societats de capital de risc en l'alienació d'accions, es regeixen per les normes específiques.

Novena. Les societats que realitzin inversions a l'estranger per a l'explotació d'hidrocarburs, a través de societats participades, poden deduir la inferior de les quantitats següents:

a) El 100 per 100 de la part imputable a la societat espanyola en funció del seu grau de participació, del gravamen efectiu de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre societats, satisfet per la societat participada.

b) L'import de la quota que a Espanya correspondria pagar per les rendes imputables a la societat espanyola, atenen igualment el seu grau de participació, si s'han obtingut en el territori espanyol.

És requisit imprescindible per a l'aplicació d'aquesta deducció, la inclusió a la base imposable de l'impost satisfet a l'estranger, en la quantia que fixa l'apartat a) precedent.

Article 98. Retencions i pagaments a compte en l'impost sobre societats.

U. L'apartat cinc de l'article 24 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, queda redactat en els termes següents:

«Cinc. L'import de les retencions, pagaments i ingressos a compte que s'hagin practicat sobre els ingressos del subjecte passiu, amb l'excepció de les retencions a què es refereix l'article 4 de la Llei 14/1985, de 29 de maig, de règim fiscal de determinats actius financers, que en cap cas són deduïbles.

Quan les retencions, pagaments i ingressos a compte superin la quantitat resultant de practicar a la quota de l'impost les deduccions a què es refereixen els apartats anteriors i els articles 25 i 26 d'aquesta Llei en l'ordre establert al número 7 del present article, l'Administració ha de procedir a retornar d'ofici l'excés.

Dos. S'afegeix un nou apartat, amb el número tres, a l'article 31 de la Llei anteriorment esmentada, amb la redacció següent:

«Tres. Quan la suma de les quantitats retingudes a la font i les passades o ingressades a compte superin l'import de la quota resultant de la liquidació provisional, l'Administració ha de procedir a retornar d'ofici, en el termini de trenta dies, l'excés ingressat sobre la quota que correspongui. Quan la liquidació provisional no s'hagi practicat en el termini de dotze mesos a comptar de la presentació de la declaració, l'Administració ha de procedir a retornar d'ofici, dins el termini de trenta dies següents, l'excés ingressat sobre la quota resultant de la declaració, sense perjudici de la ulterior comprovació i liquidació definitiva de l'impost.»

Article 99. Recurs de les cambres oficials de Comerç, Indústria i Navegació.

U. Als efectes de determinar, amb vigència exclusiva per a 1988, el recurs que les cambres oficials de Comerç, Indústria i Navegació tenen dret a percebre de les societats i altres persones jurídiques integrades en aquestes, s'entén que la quota tributària sobre la qual s'ha de girar, si s'escau, el 2 per 100 establert a la base 5a de la Llei de 29 de juny de 1911, és la que resulti d'aplicar a la quota íntegra les deduccions i bonificacions previstes als apartats 1, 2 i 3 del número 7 de l'article 24 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre.

Dos. Les cambres oficials, sigui quin sigui el seu àmbit territorial, han de sotmetre durant 1988 la seva comptabilitat i estats financers a verificació comptable o d'auditoria, en la forma que es determini per reglament. L'incompliment d'aquest requisit els incapacita per percebre el recurs a què es refereix el número u anterior.

Article 100. Fons de Previsió per a Inversions.

Es prorroguen fins al 31 de desembre de 1988 les normes especials d'aplicació del Fons de Previsió per a Inver-

sions que preveu l'article 21 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim economicofiscal de les Canàries.

SECCIÓ 3a IMPOSTOS LOCALS

Article 101. Contribució territorial urbana.

U. Amb efectes d'1 de gener de 1988, s'han d'actualitzar tots els valors cadastrals de la contribució territorial urbana que tinguin efectivitat el 31 de desembre de 1987, mitjançant l'aplicació del coeficient 1,03.

Dos. Els valors actualitzats en els termes previstos a l'apartat anterior tenen plena eficàcia el 1988 i exercicis posteriors en relació amb l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.

Article 102. Llicències fiscals.

U. A partir de l'1 de gener de 1988 s'eleva un 3 per 100 les quotes per a la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials i de professionals i artistes, vigents el 31 de desembre de 1987.

La quota mínima de la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials és per a 1988 de 4.283 pessetes.

La quota mínima de la llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes és per a 1988 de 7.138 pessetes.

Dos. El Govern ha d'aprovar el nou text de les tarifes de les llicències fiscals, ajustades als increments que estableixen la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1986; la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987, i aquesta Llei.

Article 103. Altres impostos locals.

U. A partir de l'1 de gener de 1988, i als efectes de l'impost municipal sobre la radicació, es modifica l'escala de coeficients correctors en funció de les noves quotes per a les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i de professionals i artistes resultants de l'increment del 3 per 100 que estableix aquesta Llei.

Dos. A partir de l'1 de gener de 1988 s'eleva en un 3 per 100 les quotes de l'impost municipal sobre la circulació de vehicles vigent el 31 de desembre de 1987, llevat que l'ajuntament n'hagi acordat un increment superior abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tres. La lletra c) de l'apartat 2 de l'article 367 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1985, de 18 d'abril, queda redactat en els termes següents:

«c) Els cotxes d'invàlids o els vehicles adaptats per a la seva conducció per disminuïts físics, sempre que no superin els dotze cavalls fiscals i pertanyin a persones invàlides o disminuïdes físicament.»

CAPÍTOL II

Impostos indirectes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE TRANSMISSIONS PATRIMONIALS I ACTES JURÍDICS DOCUMENTATS

Article 104. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats: tipus impositius i operacions subjectes.

U. L'article 11, apartat 1 del text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 11.

1. La quota tributària s'obté aplicant sobre la base liquidable els següents tipus, sense perjudici del que estableix l'article següent:

a) El 6 per 100, si es tracta de la transmissió de béns immobles, així com la constitució i cessió de drets reals que recaiguin sobre aquests, excepte els drets reals de garantia.

b) El 4 per 100, si es tracta de la transmissió de béns mobles i semovents, així com la constitució i cessió de drets sobre aquests, llevat dels drets reals de garantia.

També s'aplica aquest tipus a qualsevol altre acte subjecte no comprès a les altres lletres d'aquest apartat.

La transmissió d'accions, drets de subscripció, obligacions i títols anàlegs tributa, en tot cas, de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 12 d'aquesta Llei.

c) L'1 per 100, si es tracta de constitució de drets reals de garantia, pensions, fiances o préstecs, fins i tot els representats per obligacions, així com la cessió de crèdits de qualsevol naturalesa.»

Dos. L'article 12, apartat 3 del text refós esmentat a l'apartat anterior queda redactat de la manera següent:

«Article 12.

3. La transmissió d'accions o drets de subscripció, obligacions o títols anàlegs, tributen segons l'escala següent:

	Pessetes
Fins a 10.000	10
De 10.000,01 a 30.000	30
30.000,01 a 75.000	80
75.000,01 a 150.000	160
150.000,01 a 300.000	330
300.000,01 a 1.000.000	1.200
1.000.000,01 a 2.000.000	2.400

Excés: 11 pessetes per cada 10.000 o fracció.

En les transmissions intervingudes per un fedatari mercantil, s'utilitzen efectes timbrats per satisfer el deute tributari.»

Tres. A partir de l'1 de gener de 1988, l'escala adjunta a què fa referència el paràgraf primer de l'article 46 del Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, és la següent:

Escala	Transmis- sions directes - Pessetes	Transmis- sions transversals - Pessetes	Rehabilitacions i reconeixement de títols estrangers - Pessetes
1a Per cada títol amb grandesa ...	154.000	385.000	924.000
2a Per cada grandesa sense títol.	110.000	275.000	660.000
3a Per cada títol sense grandesa.	44.000	110.000	264.000

Quatre. S'afegeix a l'article 48.I.B) del mateix text refós un número 21 redactat en els termes següents:

«21. Les transmissions de vehicles usats de motor mecànic per circular per carretera, quan l'adquirent sigui un empresari que es dedica habitualment a la compra-venda d'aquests i els adquireixi per a la revenda.

L'exempció s'entén concedida amb caràcter provisional i per elevar-se a definitiva s'ha de justificar la venda del vehicle adquirit dins l'any següent a la data d'adquisició.»

Cinc. El número 19 de l'article 48.I.B) del text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats queda redactat en els termes següents:

«19. Els dipòsits en efectiu i els préstecs, sigui quina sigui la forma en què s'instrumentin, fins i tot els representats per pagarés, bons, obligacions i títols anàlegs. L'exempció s'estén a la transmissió posterior dels títols que documentin el dipòsit o el préstec, així com el gravamen sobre actes jurídics documentats que recau sobre pagarés, bons, obligacions i altres títols anàlegs emesos en sèrie, per un termini no superior a divuit mesos, representatius de capitals aliens pels quals se satisfaci una contraprestació per diferència entre l'import satisfet en l'emissió i el compromès a reemborsar al venciment.»

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 105. Tipus impositius a l'impost sobre el valor afegit.

U. Els articles 28 i 29 de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queden modificats en la seva redacció en els termes següents:

«Article 28. Tipus reduït

S'aplica el tipus del 6 per 100 a les operacions següents:

1. Els lliuraments o, si s'escau, les importacions dels següents béns:

1r La substàncies o productes, sigui quin sigui el seu origen, que per les seves característiques, aplicacions, components, preparació i estat de conservació siguin susceptibles de ser habitualment i idòniament utilitzats per a la nutrició humana o animal d'acord amb el que estableixen el Codi alimentari i les disposicions dictades per al seu desplegament, excepte les begudes alcohòliques i refrescants.

S'entén per beguda alcohòlica qualsevol líquid apte per al consum humà per ingestió que contingui alcohol etílic, i per beguda refrescant, els líquids definits com a tals en el Codi alimentari espanyol, i les seves regulacions complementàries, excepte:

- Les aigües minerals o les simplement gasoses amb anhídrid carbònic.
- Els xarops simples.
- Les orxates.
- Les gasoses incolores.

Als efectes d'aquest apartat 1r, no tenen la consideració d'aliment el tabac ni les substàncies no aptes per al consum humà o animal en el mateix estat en què siguin lliurades o importades.

2n Les aigües aptes per a l'alimentació humana o animal o per al reg, fins i tot en estat sòlid.

3r Els animals, les llavors i els materials d'origen animal o vegetal susceptibles de ser habitualment o idòniament utilitzats per a l'obtenció o reproducció dels productes a què es refereix l'apartat 1r anterior, directament o barrejats amb productes d'origen diferent.

El que disposa el paràgraf anterior s'estén als béns aptes per a la mateixa finalitat que continguin productes d'origen vegetal o animal i altres de diferent procedència.

No es consideren inclosos en el paràgraf anterior els fertilitzants, parasiticides, adobs, residus orgànics o altres productes anàlegs ni els additius.

4t Els llibres, revistes i diaris.

5è Les especialitats farmacèutiques, les fórmules magistrals, els preparats oficials, les ulleres graduades, les lentilles i els complementos i aparells que, objectivament considerats, només es poden destinar a suplir les deficiències físiques de l'home o dels animals.

Els productes, material, equips i instrumental que, objectivament considerats, només es puguin utilitzar per prevenir, diagnosticar, tractar, alleujar o curar les malalties o molèsties de l'home o dels animals.

No s'inclouen en aquest apartat els cosmètics ni les substàncies i productes d'ús merament higiènic.

6è Els cotxes de minusvàlids a què es refereix l'article 4t del Codi de la circulació i les cadires de rodes per a ús exclusiu de minusvàlids.

7è Els edificis o part d'aquests aptes per a la seva utilització com a habitatges, inclosos els garatges i annexos situats en aquests que es transmetin conjuntament.

No tenen aquesta consideració els locals de negoci, encara que es transmetin conjuntament amb els edificis o part d'aquests destinats a habitatges.

8è Els objectes que, per les seves característiques i configuració, únicament puguin ser utilitzats com a material escolar, excepte els articles i aparells electrònics.

2. Les prestacions de serveis següents:

1r Els transports terrestres de viatgers i dels seus equipatges.

2n Els serveis d'hostaleria i acampada, els de restaurant i, en general, el subministrament de menjars i begudes per consumir immediatament, fins i tot si es confeccionen previ encàrrec del destinatari.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

- Els serveis prestats per hotels de cinc estrelles.
- Els serveis prestats per hotels de quatre estrelles a partir de l'1 de gener de 1989.
- Els serveis prestats per restaurants de tres, quatre i cinc forquilles.
- Els serveis mixtos d'hostaleria, espectacles, discoteques, sales de festa, barbacoes o altres d'anàlegs.

3r Els prestats per intèrprets, artistes, directors i tècnics, que siguin persones físiques, als productors de pel·lícules cinematogràfiques susceptibles de ser exhibides en sales d'espectacles i als organitzadors d'obres teatrals i musicals.

4t L'exhibició de pel·lícules cinematogràfiques i la representació d'obres teatrals o musicals en locals exclusivament dedicats a aquestes activitats, excepte l'exhibició de pel·lícules cinematogràfiques en sales "x".

5è Els serveis de neteja de vies públiques, inclosos la de parcs i jardins públics.

6è Els serveis de recollida d'escombraries i els de tractament de residus, neteja de clavegueres públiques i desratió i tractament de les aigües residuals públiques.

7è Els serveis prestats per fires i exposicions de caràcter comercial.

8è Els serveis relacionats amb la pràctica de l'esport i l'educació física prestats a persones físiques per associacions esportives que s'ajustin en el seu funcionament al que preveu l'article 18 de la Llei 13/1980, de 31 de març, de la cultura física i de l'esport, i amb unes quotes que no superin les quantitats següents:

- Quotes d'entrada o admissió: 100.000 pessetes.
- Quotes periòdiques: 4.000 pessetes mensuals.

9è Els espectacles esportius de caràcter aficionat en què participin exclusivament esportistes que, d'acord amb les normes laborals, tinguin aquesta qualificació.

3. Les execucions d'obres, amb càrrec o sense aportació de materials, conseqüència de contractes directament formalitzats entre el promotor i el contractista que tinguin per objecte la construcció o rehabilitació d'edificis

o parts d'aquests destinats principalment a habitatges, inclosos els locals, annexos, garatges, instal·lacions i serveis complementaris que hi estiguin situats.

A aquests efectes, es consideren de rehabilitació d'habitatges les obres destinades a la reconstrucció d'aquests mitjançant la consolidació i el tractament de les estructures, façanes o cobertes i altres d'anàlogues sempre que el cost global de les operacions de rehabilitació excedeixi el 25 per 100 del preu d'adquisició si s'ha efectuat durant els dos anys immediatament anteriors o, altrament, del veritable valor que tingui l'edificació o part d'aquesta abans de la rehabilitació.

4. La producció, importació, distribució i cessió de drets de pel·lícules cinematogràfiques, susceptibles de ser exhibides en sales d'espectacles, excepte les qualificades "X":»

«Article 29. Tipus incrementat.

1. S'aplica el tipus del 33 per 100 a les operacions que tinguin per objecte lliuraments, arrendaments o importacions dels béns següents:

1r Vehícles accionats de motor per circular per carretera, excepte:

a) Els camions, motocarros, furgonetes i altres vehicles que, per la seva configuració objectiva, estiguin dedicats al transport de mercaderies.

b) Els autobusos, microbusos i altres vehicles dedicats al transport col·lectiu de viatgers; s'entenen com a tals aquells la capacitat dels quals excedeixi les nou places inclosa la del conductor.

c) Els vehicles esmentats a la lletra anterior la capacitat dels quals sigui igual o inferior a nou places, sempre que la seva altura total sobre el sòl sigui superior a 1.800 mil·límetres i no puguin ser qualificats tècnicament com a vehicle tipus "jeep".

d) Els considerats com a autotaxis o autoturismes per la legislació vigent.

e) Els que, objectivament considerats, siguin d'exclusiva aplicació industrial, comercial, agrària, clínica o científica els models de sèrie dels quals hagin estat degudament homologats per la Direcció General de Gestió Tributària.

f) Els vehicles tipus "jeep" els models de sèrie dels quals, pel fet d'estar considerats d'aplicació industrial, comercial o agrícola, hagin estat degudament homologats per la Direcció General de Gestió Tributària. Aquesta homologació s'ha de fer atenent les característiques del vehicle quant al seu comportament en tracció, seguretat de bolcada i preu de venda al públic, que en cap cas poden excedir les 3.244.500 pessetes.

g) Els vehicles la potència fiscal dels quals no superi els 12 CV fiscals adquirits per minusvàlids titulars del corresponent permís de conducció i per al seu ús exclusiu, sempre que hagin transcorregut almenys quatre anys des de l'adquisició d'un altre vehicle en condicions anàlogues.

El que disposa el paràgraf anterior només s'aplica respecte als vehicles especialment condicionats per ser utilitzats per minusvàlids o als proveïts d'embragatge automàtic.

L'aplicació del tipus impositiu general requereix el reconeixement previ del dret de l'adquirent en la forma que es determini per reglament, prèvia certificació de la invalidesa per l'Institut Nacional de Serveis Socials.

h) Els vehicles de dues a tres rodes la cilindrada dels quals sigui igual o inferior als 125 centímetres cúbics.

i) Els serveis de lloguer d'automòbils de turisme presats per empreses dedicades habitualment i exclusivament a la realització d'aquestes activitats en les condicions i amb els requisits que es determinin per reglament.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, no tenen la consideració de contractes de lloguer d'automòbils de turisme els d'arrendament venda i assimilats, ni els d'arrendament amb opció de compra.

2n Embarcacions i vaixells d'esbarjo o d'esports nàutics que tinguin més de nou metres d'eslora a la coberta.

3r Avions, avionetes i altres aeronaus, proveïdes de motor mecànic, excepte:

a) Les aeronaus que per les seves característiques tècniques només es puguin destinar a treballs agrícoles o forestals o al trasllat de malalts o ferits.

b) Les adquirides per l'Estat, comunitats autònomes, corporacions locals o per empreses o organismes públics.

c) Les adquirides per empreses de navegació aèria, fins i tot en virtut de contractes d'arrendament financer.

d) Les adquirides per empreses per ser cedides en arrendament financer exclusivament a empreses de navegació aèria.

4t Joies, joiells, pedres precioses, perles naturals o cultivades, objectes elaborats totalment o parcialment amb or o platí, així com la bijuteria fina que contingui pedres precioses o els metalls esmentats, encara que sigui en forma de bany o xapat.

No s'inclouen a l'apartat anterior:

a) Els objectes que continguin or o platí en forma de bany o xapat amb un gruix inferior de 35 micres.

b) Els damasquinats.

c) Els objectes d'exclusiva aplicació industrial, clínica o científica.

d) Els lingots no preparats per a la venda al públic, xapes, làmines, varetes, ferralla, bandes, pols i tubs que continguin or o platí, sempre que tots aquests els adquireixin fabricants, artesans o protètics per a la seva transformació, o per comerciants majoristes dels esmentats metalls per a la seva venda exclusiva a fabricants, artesans o protètics.

e) Les parts de productes o articles manufacturats incomplets que es transfereixin entre fabricants per a la seva transformació o elaboració posterior.

f) Les joies i joiells elaborats totalment o parcialment amb or, sense incorporació de pedres precioses ni perles naturals o cultivades, amb una contraprestació per unitat que no excedeixi les 100.000 pessetes.

En cap cas és aplicable el règim especial de recàrrec d'equivalència en relació amb els béns a què es refereix el paràgraf anterior.

Als efectes d'aquest impost, es consideren pedres precioses, exclusivament, el diamant, el robí, el safir, la maragda, l'aiguamarina, l'òpal i la turquesa.

5. Peces de vestir o d'adorn personal confeccionades amb pells de caràcter sumptuari, excepte les que ho siguin exclusivament amb retalls o deixalles en els termes que s'estableixin per reglament.

2. La producció, importació, distribució i cessió de drets de les pel·lícules cinematogràfiques per ser exhibides en sales "X", així com l'exhibició d'aquestes.»

Dos. L'article 51 de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificat en la seva redacció com s'indica a continuació:

1. El títol d'aquest article ha de ser: "Devolucions a persones no establertes en el territori peninsular espanyol o les Balears."

2. El número 2, apartat 1r, queda redactat en els termes següents:

«1r Que les persones o entitats que pretenguin exercir-los estiguin establertes a Canàries, Ceuta, Melilla, en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea o en països tercers, sempre que, en aquest últim cas, s'acrediti la reciprocitat a favor dels empresaris i professionals establerts a Espanya.»

3. El número 6 queda redactat de la manera següent:

«6. Les persones o entitats que, tot i no estar establertes a la Comunitat Econòmica Europea, vulguin fer ús del dret a la devolució que regula aquest article han de nomenar prèviament un representant resident a Espanya, a càrrec del qual estigui el compliment de les obligacions formals o de procediment corresponent i que ha de respondre solidàriament en els casos de devolució improcedent.

La Hisenda Pública pot exigir a aquest representant caució suficient a aquests efectes.»

El dret a la devolució establert en aquest número produeix efectes en relació amb els empresaris o professionals no establerts a la Comunitat Econòmica Europea a partir del dia 1 de gener de 1988.»

Tres. Es prorroga per a l'any 1988 el que disposa l'article 55 de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

SECCIÓ 3a IMPOSTOS ESPECIALS

Article 106. Tipus impositius dels impostos especials.

Durant l'any 1988, els tipus dels impostos especials que a continuació s'indiquen són els següents:

U. L'impost sobre l'alcohol i begudes derivades s'exigeix al tipus de 660 pessetes per litre d'alcohol absolut.

Dos. Els tipus aplicables per l'impost sobre la cervesa són els següents:

- Epígraf 1: 3,24 pessetes per litre.
- Epígraf 2: 4,56 pessetes per litre.
- Epígraf 3: 6,48 pessetes per litre.

Tres. El tipus de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades, aplicable en virtut del que disposa l'article 3r del Reial decret llei 6/1985, de 18 de desembre, ha de ser de 516 pessetes per litre d'alcohol absolut.

Quatre. Els tipus impositius aplicables a les Canàries per l'impost sobre la cervesa, a què es refereix l'article 4t de l'esmentat Reial decret llei, són els següents:

- Epígraf 1: 6,72 pessetes per litre.
- Epígraf 2: 9,36 pessetes per litre.
- Epígraf 3: 12,60 pessetes per litre.

Cinc. L'impost sobre les labors del tabac s'exigeix d'acord amb la tarifa següent:

Epígraf 1: cigars i cigarrets, 10 per 100.

Epígraf 2: cigarrets. Estan gravats simultàniament amb:

A) Tipus ad valorem.

a) Tipus ad valorem general: 41 per 100.
b) Tipus ad valorem aplicable als cigarrets negres: 33 per 100.

B) Tipus específic: 150 pessetes per cada mil cigarrets.

Epígraf 3: altres labors del tabac.

- a) Picadura: 20 per 100.
- b) Rapè: 25 per 100.
- c) Tabac de mastegar: 25 per 100.
- d) Altres: 25 per 100.

Sis. L'impost sobre hidrocarburs s'exigeix d'acord amb les tarifes vigents el 1987, amb les modificacions següents:

- Epígraf 2.1.1: una pesseta per litre.
- Epígraf 2.3.1: divuit pessetes per litre.
- Epígraf 3.1: una pesseta per litre.

Epígraf 3.2: una pesseta per litre.

Epígraf 4.1: una pesseta per litre.

Epígraf 4.2: una pesseta per litre.

Epígraf 4.3: una pesseta per litre.

Set. S'afegeix un paràgraf segon al número 2 de l'article 30 de la Llei 45/1985, de 23 de desembre, d'impostos especials, amb la redacció següent:

«Els ministeris d'Economia i Hisenda i de Transports, Turisme i Comunicacions han d'establir un sistema de devolució de l'impost especial sobre el gasoil B utilitzat en el transport marítim de cabotatge interinsular de les Balears i entre aquest arxipèlag i la Península.»

CAPÍTOL III

Altres tributs

Article 107. Taxes i tributs parafiscals.

U. Durant 1988 únicament s'han de liquidar en concepte de drets obventicis de duanes les quantitats que corresponguin com a compensació de les despeses que s'originin a conseqüència dels despatxos de mercaderies, en recintes o llocs no públics habilitats a aquest efecte. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de fixar i revisar l'import d'aquestes indemnitzacions, que s'han d'ingressar en el Tresor.

Dos. S'eleva per a 1988 els tipus de quantia fixa de les taxes i tributs parafiscals de la Hisenda estatal fins a la quantitat que resulti de l'aplicació del coeficient 1,05 a la quantia exigible el 1987, tenint en compte el que disposa el número dos de l'article 57 de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

S'exceptuen d'aquesta elevació les taxes i tributs parafiscals que siguin objecte d'actualització específica en aquesta Llei, així com les que s'hagin actualitzat per normes dictades el 1987.

Es consideren tipus fixos aquells que no es determinen per un percentatge de la base o aquesta no es valori en unitats monetàries.

Tres. Fent ús del que estableix la disposició addicional primera de la Llei 15/1979, de 2 d'octubre, sobre drets aeroportuaris dels aeroports nacionals, es revisen els tipus de gravamen de les taxes fixades per aquesta i modificades a l'article 57 de la Llei 21/1986, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987, i queden fixats, amb efectes d'1 d'abril de 1988, en les quanties següents:

a) Aterratge:

1. Porció de pes compresa entre 0 i 10 tones mètriques: 627 pessetes per tona mètrica.

Porció de pes compresa entre més de 10 i 100 tones mètriques: 718 pessetes més per tona mètrica que passi de les 10 tones mètriques.

Porció de pes superior a 100 tones mètriques: 807 pessetes més per cada tona mètrica que passi de 100 tones mètriques.

2. Les passades per la pista dels avions en vols d'entrenament s'abonen al 50 per 100 de la tarifa bàsica d'atterratge, regulada a l'article segon, número cinc, apartat a), de la Llei 15/1979, de 2 d'octubre, i als seus efectes s'aplica la taula d'equivalència següent entre un aterratge subjecte a tarifa bàsica i el nombre de passades en vol d'entrenament per a períodes de noranta minuts:

- Avions de fins a 80 Tm: 4,5 passades.
- Avions de 80 a 100 Tm: 4,0 passades.
- Avions de 100 a 250 Tm: 3,5 passades.
- Avions de 250 a 300 Tm: 3,0 passades.
- Avions majors de 300 Tm: 2,5 passades.

b) Estacionament:

1. El tipus de gravamen ha de ser el 10 per 100 dels drets d'aterratge per dia o fracció de temps superior a sis hores.

2. Els aparcaments d'aeronaus el pes màxim autoritzat a l'enlairament de les quals excedeixi les 15 tones mètriques i l'estacionament de les quals no es degui a raons d'explotació comercial han d'abonar un 50 per 100 de la tarifa d'estacionament quan el període d'aparcament excedeixi els quinze dies; aquesta tarifa reduïda s'aplica a partir del segon dia d'estacionament.

Per aplicar aquesta tarifa és requisit necessari que, durant el període d'aparcament, l'aeronau estigui aparcada sense dur a terme cap operació d'enlairament o aterratge.

c) Subministrament de combustibles o lubricants:

Litres	Pessetes
Gasolina d'aviació	0,605
Querosè	0,355
Oli.....	0,605

d) Aparcament vigilat de vehicles:

Automòbils: dues primeres hores o fracció, 70 pessetes; cada hora següent, o fracció, 55 pessetes; màxim per vint-i-quatre hores, 360 pessetes.

Autobusos: 400 pessetes per dia o fracció.

Motocicletes: 58 pessetes per dia o fracció.

e) Sortida de viatgers en trànsit internacional: 670 pessetes/viatger.

f) Les operacions regulades en els apartats a), 2, i b), 2, d'aquest article estan condicionades en tot cas a l'autorització preceptiva de l'aeroport que ha d'atendre les disponibilitats d'espai i donar prioritat absoluta a l'activitat aeroportuària normal.

En la liquidació dels drets compresos als apartats a), 2, i b), 2, d'aquest article no s'aplica cap bonificació.

Quatre. La quantia de les taxes exigibles per la Direcció Central de Trànsit a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei és la següent:

	Pessetes
<i>Grup I. Permisos de circulació</i>	
1. Expedició del permís de circulació de qualsevol tipus de vehicles que hagin de ser matriculats (inclosos diplomàtic, consular i matrícula turística)	3.650
2. Expedició de llicències de circulació de ciclomotors	1.300
3. Autorització de circulació per a conjunts tractor remolc.....	1.300
4. Permisos i autoritzacions de caràcter temporal per a trasllats i proves de vehicles i autoritzacions especials a causa del vehicle o utilització de la carretera	1.300
5. Canvis de titularitat dels permisos de circulació per transferència de vehicle.....	2.500
<i>Grup II. Permisos per a conducció</i>	
1. Proves d'aptitud per a l'expedició de permisos per conduir.....	6.100

Pessetes

2. Quan les proves d'aptitud es realitzin fora de la capital de la província	6.650
3. Bescanvis de permisos de conducció per altres d'estrangers o expedits per autoritats militars	1.300
4. Llicències per a conducció de ciclomotors.....	1.300

Grup III. Escoles particulars de conductors

1. Autorització d'obertura d'escoles particulars de conductors o seccions d'aquestes.....	24.500
2. Autoritzacions per alteració dels elements personals o materials de les escoles particulars de conductors:	
a) Sense inspecció	2.500
b) Amb inspecció.....	7.300
3. Expedició de certificats d'aptitud per a directors i professors d'escoles particulars de conductors i altres titulacions l'expedició de les quals estigui atribuïda a la Direcció General de Trànsit, així com els seus duplicats	6.100

Grup IV. Altres tarifes

1. Anotacions de qualsevol mena en els expedients, subministrament de dades, certificacions, confrontacions i desglossament de documents.....	350
2. Inspecció practicada en virtut d'un precepte reglamentari (amb un màxim de dos a l'any)	6.100
3. Segellat de qualsevol tipus de plaques ...	350
4. Duplicats de permisos, autoritzacions per extraviament, deteriorament, revisió o qualsevol modificació d'aquells.....	1.300
5. Utilització de plaques facilitades per l'Administració.....	600
6. Segellat dels llibres talonaris per a vehicles que circulin amb permís per a proves	600
7. Gestió administrativa en una província diferent de la qual es presenta la sol·licitud	250
8. Altres llicències o permisos atorgats per l'organisme	600

Article 108. Taxa sobre el joc.

En el cas de modificació del preu màxim de 25 pessetes autoritzat per a la partida en màquines de tipus B) o recreatives amb premi, la quota tributària per a 1988 de 125.000 pessetes de la taxa fiscal sobre jocs de sort, envit o atzar, fixada per a aquest tipus de màquines per la disposició addicional sisena de la Llei 5/1983, de 29 de juny, s'incrementa de 10.000 pessetes per cada cinc pessetes en què el nou preu màxim autoritzat de la partida excedeixi els 25.

Si la modificació es produeix amb posterioritat a l'1 de gener de 1988, els subjectes passius que explotin màquines amb permisos de data anterior a aquella en què s'autoritzi la pujada han d'autoliquidar i ingressar la diferència de quota que correspongui en la forma i els terminis que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, l'autoliquidació i ingrés només han de ser del 50 per 100 de la diferència si la modificació es produeix després del 30 de juny de 1988.

Article 109. Supressió de taxes i exaccions parafiscals.

U. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden suprimides les següents taxes i exaccions d'origen parafiscal:

- 4.01 «Cànon sobre l'exportació a l'interior de peix fresc.»
- 4.02 «Exacció sobre la producció d'alcohol.»
- 19.02 «Drets de les magistratures de treball en les execucions governatives.»
- 21.01 «Arbitratges agrícoles.»
- 21.17 «Exacció obligatòria sobre l'arròs elaborat.»
- 21.20 «Exacció sobre l'arròs clofolla.»
- 21.02 «Examen dels comptes de les fundacions benéficoassistencials.»
- 26.08 «Exacció sobre la publicitat, venda de quotes de paper de la premsa diària.»

Dos. També queda suprimida la taxa fiscal per diligenciar llibres regulat al capítol V del títol II del text refós de taxes fiscals aprovat pel Decret 3059/1966, d'1 de desembre.

Tres. A partir de l'1 de gener de 1988, se suprimeix l'exacció «quota de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana», taxa 25.04, regulada en el Decret de convalidació de 25 de febrer de 1960.

Quatre. Amb efectivitat d'1 de gener de 1988, no s'exigeixen per l'actuació inspectora a l'exportació, importació i cabotatge, llevat que es realitzi a instància de part, les taxes següents:

- Taxa per gestió tecnicofacultativa dels serveis agrònoms (taxa 21.09).
- Taxa per prestació de serveis facultatius veterinaris (taxa 21.10).
- Taxa per indemnitzacions al personal facultatiu, auxiliar i subaltern de la Direcció General de Forests, Caça i Pesca Fluvial per la prestació de serveis i execució de treballs.
- Taxa per serveis sanitaris sobre el trànsit marítim i aeri (taxa 25.01).

CAPÍTOL IV**Disposicions en matèria d'inspecció, gestió i recaptació tributària****Article 110. Recaptació en via de constrenyiment dels deutes tributaris.**

Els articles 111.1, 128, 130 i 131 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, modificada parcialment per la Llei 10/1985, de 26 d'abril, queden redactats de la manera següent:

«Article 111.1

c) Les persones o entitats dipositàries de diners en efectiu o en comptes, valors o altres béns de deutors a la Hisenda Pública en període executiu estan obligats a informar els òrgans i agents de recaptació executiva i a complir els requeriments que aquests els facin en l'exercici de les seves funcions legals.»

«Article 128

El procediment de constrenyiment s'inicia quan, vençut el termini d'ingrés en període voluntari, no s'hagi satisfet el deute tributari.

El venciment del termini d'ingrés en període voluntari determina l'exigibilitat del recàrrec de constrenyiment establert per reglament i la meritació dels interessos de demora, fins a la data d'ingrés al Tresor del deute tributari.»

«Article 130

Amb l'exhibició prèvia del document, individual o col·lectiu, acreditatiu del deute tributari, els jutges d'instruc-

ció han d'autoritzar, dins les vint-i-quatre hores següents a la sol·licitud, l'entrada al domicili del deutor, sempre que els òrgans de recaptació manifestin haver perseguit tots els béns que sigui possible travar sense necessitat d'aquella entrada.»

«Article 131.

1. L'embargament s'ha de fer sobre els béns del deutor en quantitat suficient per cobrir l'import del deute tributari definit a l'article 58 d'aquesta Llei més els recàrrecs, interessos i costes que amb posterioritat al primitiu acte administratiu s'hagin causat o es causin.

2. En l'embargament s'ha de mantenir l'ordre següent:

- 1r Diners efectius o en comptes oberts en entitats de dipòsit.
- 2n Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.
- 3r Sous, salaris i pensions.
- 4t Béns immobles.
- 5è Establiments mercantils i industrials.
- 6è Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- 7è Fruits i rendes de tota espècie.
- 8è Béns mobles i semovents.
- 9è Crèdits, drets i valors realitzables a llarg termini.

3. Les persones o entitats dipositàries de béns embargables que, amb coneixement previ de l'embargament, col·laborin o consentin en l'aixecament d'aquests, són responsables solidaris del deute fins al límit de l'import aixecat.»

Article 111. Interès dels debits a favor de la Hisenda Pública.

L'article 36.1 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, queda redactat de la manera següent:

«Article 36.1

Les quantitats degudes a la Hisenda Pública meriten interès de demora des de l'endemà del seu venciment. S'inclouen en aquest apartat les quantitats recaptades a través d'entitats col·laboradores, comptes restringits, oficines liquidadores i altres entitats recaptadores per compte de la Hisenda Pública que no siguin ingressades per les esmentades entitats al Tresor en els terminis establerts.»

Article 112. Infraccions tributàries.

Els articles 83 i 87.3, de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, queden redactats de la manera següent:

«Article 83

1. Cada infracció simple se sanciona amb una multa de 1.000 a 150.000 pessetes, llevat del que disposen els números següents. No obstant això, quan les infraccions tributàries simples sancionades consisteixen en l'incompliment o en el compliment incorrecte dels deutes d'efectuar la repercussió de quotes tributàries o d'expedir i lliurar factura que incumbeixen als empresaris o professionals, la quantia total de les multes imposades no pot excedir el 5 per 100 de l'import de les contraprestacions del conjunt de les operacions que hagin originat les infraccions corresponents.

Quan el subjecte infractor hagi incomplert de manera general els deutes de col·laboració en la gestió tributària a què es refereix el paràgraf anterior, o l'Administració tributària no pugui per causa d'aquell conèixer el nombre d'operacions, factures o documents anàlegs, que hagin

originat una infracció tributària simple, en cada cas, es considera responsable d'una única infracció simple i sancionat amb una multa d'entre 25.000 pessetes i una quantitat igual al 5 per 100 del volum de les seves operacions en el període de temps a què la comprovació es refereixi.

2. Se sancionen amb una multa de 10.000 a 200.000 pessetes els que hagin incorregut en un retard de més de quatre mesos en la tenidoria de la comptabilitat a què es refereixen les lleis mercantils i tributàries.

3. Se sancionen en cada cas amb una multa de 25.000 a 1.000.000 de pessetes les infraccions següents:

a) La inexactitud o omisió d'una o diverses operacions en la comptabilitat i en els registres exigits per normes de naturalesa fiscal.

b) La utilització de comptes amb significat diferent del que els correspongui, segons la seva naturalesa, que dificulti la comprovació de la situació tributària.

c) La transcripció incorrecta en les declaracions tributàries de les dades que figuren en els llibres i registres obligatoris.

d) L'incompliment de l'obligació de tenidoria de la comptabilitat o dels registres establerts per les disposicions fiscals.

e) La tenidoria de comptabilitats diverses que, referides a una mateixa activitat i exercici econòmic, no permetin conèixer la veritable situació de l'empresa.

f) La falta d'aportació de proves i documents comptables o la negativa a la seva exhibició.

4. La falta de presentació de declaracions o relacions o el fet de no proporcionar les dades requerides individualment a què es refereixen els articles 111 i 112 d'aquesta Llei se sanciona amb tantes multes de 1.000 a 200.000 pessetes com dades hagin de figurar en aquelles o ser aportades en virtut dels requeriments efectuats, sense que la quantia total de la sanció imposada pugui excedir el 3 per 100 del volum d'operacions del subjecte infractor l'any natural anterior al moment en què es va produir la infracció.

Aquest límit màxim és de 5.000.000 de pessetes quan els anys naturals anteriors no s'hagin realitzat operacions, quan l'any natural anterior sigui el de l'inici de l'activitat o si el procés de producció és manifestament irregular. Si les dades requerides no es refereixen a una activitat empresarial o professional del subjecte infractor, la quantia total de la sanció imposada no pot excedir les 300.000 pessetes.

Si, com a conseqüència de la resistència del subjecte infractor, l'Administració tributària no pot conèixer la informació sol·licitada ni el nombre de dades que aquesta hagi de comprendre, la infracció simple inicialment comesa se sanciona amb una multa que no pot ser inferior a 150.000 pessetes, ni excedir el 5 per 100 del volum d'operacions del subjecte infractor l'any natural anterior al moment en què es va produir la infracció. Aquest límit màxim ha de ser de 8.000.000 de pessetes si els anys naturals anteriors no s'han realitzat operacions, o l'any natural anterior és el d'inici de l'activitat o si el procés de producció és manifestament irregular. Quan les dades no es refereixin a una activitat empresarial o professional del subjecte infractor, aquest límit màxim és de 500.000 pessetes.

5. La inexactitud o omisió de les dades requerides o de les que hagin de figurar en les declaracions o relacions presentades a què es refereixen els articles 111 i 112 d'aquesta Llei han de ser sancionades amb multes de 1.000 a 200.000 pessetes per cada dada falsejat, omès o incomplet, sense que la quantia total de la sanció imposada pugui excedir els límits assenyalats al paràgraf primer del número anterior.

Si, com a conseqüència de la resistència del subjecte infractor, l'Administració tributària no pot conèixer la

informació sol·licitada ni el nombre de dades omeses o inexactes, la infracció simple inicialment comesa se sanciona d'acord amb el que preveu el paràgraf segon del número anterior.

6. La resistència, excusa o negativa a l'actuació de la inspecció dels tributs per a l'examen de documents, llibres, fitxers, factures, justificants i assentaments de comptabilitat principal o auxiliar, programes, sistemes operatius i de control o qualsevol altre antecedent o informació, dels quals derivin les dades a presentar o a aportar i per a la comprovació o compulsació de les declaracions o relacions presentades, se sanciona amb una multa de 50.000 a 1.000.000 de pessetes.»

«Article 87.3

3. Quan el perjudici econòmic derivat per a la Hisenda Pública de la infracció tributària greu representi més del 50 per 100 del deute tributari o de les quantitats que s'haurien hagut d'ingressar i excedeixi les 500.000 pessetes, i es dona, a més, mala fe o bé resistència, negativa o obstrucció a l'acció investigadora de l'Administració tributària, per part dels subjectes infractors, aquests han de ser sancionats, a més, amb:

a) La pèrdua, durant un termini de dos a cinc anys, de la possibilitat d'obtenir subvenció pública o crèdit oficial i del dret a gaudir de beneficis i incentius fiscals.

b) Prohibició, durant un termini de fins a cinc anys, per subscriure contractes amb l'Estat o altres ens públics.»

Article 113. Número d'identificació fiscal i identificació de les operacions dels establiments de crèdit.

U. Tota persona física o jurídica, així com les entitats sense personalitat a què es refereix l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, té un número d'identificació fiscal per a les seves relacions de naturalesa o amb transcendència tributària.

Aquest número d'identificació fiscal ha de ser facilitat per l'Administració d'ofici o a instància de l'interessat.

S'ha de regular per reglament la composició del número d'identificació fiscal i la forma com s'ha d'utilitzar en les relacions de naturalesa tributària o amb transcendència tributària.

Dos. En particular, els qui lliurin o confiïn a entitats o establiments de crèdit fons, béns o valors en forma de dipòsits o altres d'anàlegs, o recullin d'aquells crèdits o préstecs de qualsevol naturalesa han de comunicar el seu número d'identificació fiscal a cada establiment de crèdit amb qui operin.

El número d'identificació fiscal ha de ser comunicat dins d'un termini que s'ha d'establir per reglament, a partir de la constitució del dipòsit, l'obertura del compte o la realització de l'operació.

Transcorregut aquest termini sense disposar del número d'identificació fiscal, l'establiment de crèdit, si es tracta d'un compte actiu, no hi ha de realitzar nous càrrecs; si es tracta d'un compte passiu, no hi ha d'admetre nous abonaments o, altrament, ha de procedir a la cancel·lació de les operacions o dipòsits afectats per l'omissió d'aquest deure de col·laboració.

L'incompliment de qualsevol d'aquests deures es considera, quant a cada compte o una altra operació, infracció tributària simple. Quan un establiment de crèdit incompleixi el que disposa el paràgraf anterior ha de ser sancionat amb una multa del 5 per 100 de les quantitats indegudament abonades o carregades, amb un mínim de 150.000 pessetes, o, si ha hagut de procedir a la cancel·lació de l'operació o el dipòsit, amb una multa d'entre 150.000 i 1.000.000 de pessetes.

Així mateix, les entitats o establiments de crèdit han de comunicar a l'Administració tributària, en la forma i

dins els terminis que es determinin per reglament, els comptes o altres operacions el titular dels quals, transcorregut el termini corresponent, no hagi facilitat el número d'identificació fiscal. Aquesta comunicació ha d'incloure els saldos o els imports d'aquells comptes o operacions.

Tres. Es consideren entitats o establiments de crèdit totes les persones o entitats esmentades a l'apartat segon de l'article 1r del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

Quatre. En els comptes a nom de persones menors o incapaçs, el número d'identificació fiscal del titular es pot substituir pel de persones que exerceixin la seva representació legal.

En els comptes a nom de diversos titulars hi ha de constar el número d'identificació fiscal de tots ells. No obstant això, quan siguin titulars d'un compte només els dos cònjuges, és suficient el número d'identificació fiscal d'un d'ells.

TÍTOL VII

Dels ens territorials

CAPÍTOL PRIMER

Corporacions locals

Article 114. Participació dels ajuntaments en els impostos de l'Estat.

U. Per a l'exercici de 1988 es fixa en 340.498 milions de pessetes la participació dels ajuntaments en la recaptació líquida que l'Estat obtingui pels conceptes tributaris no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes inclosos en els capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat.

Dos. L'import de la participació a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'ingressar al Fons Nacional de Cooperació Municipal i s'ha de distribuir de la manera següent:

A) La quantitat de 331.466 milions de pessetes s'ha de distribuir entre tots els ajuntaments d'acord amb els criteris següents:

Primer. A Madrid i Barcelona se'ls assigna una xifra igual a la participació definitiva en el Fons Nacional de Cooperació Municipal de cadascun d'ells per l'exercici de 1987, incrementada en un 11,63 per 100.

Els ajuntaments que, d'acord amb el que disposa l'article 25 de la Llei 5/1983, de 29 de juny, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, financera i tributària, hagin estat compensats en exercicis anteriors com a resultat de la minorització d'ingressos per l'aplicació de les noves tarifes de llicència fiscal d'activitats comercials i industrials, han de percebre la mateixa compensació en l'exercici de 1988 que l'establerta per a l'exercici de 1984.

Es reconeix a l'Ajuntament de València una participació extraordinària el 1988 com a compensació pels ingressos que deixi de percebre durant aquest any per la supressió dels recursos extraordinaris a què es refereix la lletra i) de la disposició final segona de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, com a conseqüència de l'entrada en vigor d'aquest. L'import de la compensació ha de ser igual al total que l'esmentada corporació va percebre el 1985 per aquells recursos.

Segon. La quantitat restant fins a 331.466 milions de pessetes s'ha de distribuir entre tots els ajuntaments, exclosos Madrid i Barcelona, d'acord amb els criteris següents:

a) El 70 per 100 en funció del nombre d'habitants de dret de cada municipi, segons el padró municipal corres-

ponent a l'exercici de 1986, ponderat pels coeficients multiplicadors, segons estrats de població:

Grup	Nombre d'habitants	Coefficient
1	De més de 500.000	1,85
2	De 100.001 a 500.000.....	1,50
3	De 20.001 a 100.000.....	1,30
4	De 5.001 a 20.000.....	1,15
5	Que no excedeixi els 5.000	1,00

b) El 25 per 100, igualment, en funció del nombre d'habitants de dret, però ponderat d'acord amb l'esforç fiscal mitjà de cada municipi en l'exercici de 1987.

A aquests efectes s'entén per esforç fiscal mitjà la recaptació líquida per habitant obtinguda pels conceptes tributaris inclosos als capítols I i II i per les taxes per prestació de serveis de recollida d'escombraries i clavegueram del pressupost d'ingressos de l'entitat corresponent o, si s'escau, per les tarifes recaptades per l'entitat gestora del servei en l'exercici de 1987.

c) El 5 per 100 restant, en funció del nombre d'unitats escolars d'educació general bàsica, preescolar i especial existents en centres públics en els immobles que pertanyin als ajuntaments, o tenint en compte les despeses de conservació i manteniment que han de ser a càrrec dels ajuntaments. Amb aquesta finalitat s'han de tenir en compte les unitats escolars en funcionament al final de l'any 1987.

B) Als ajuntaments que van percebre fins a 1981 la compensació del recàrrec a l'impost sobre el producte de les explotacions mineres se'ls reconeix aquesta compensació per a l'exercici de 1988, en una quantia igual a la percebuda per cadascun d'ells el 1981 incrementada en un 3 per 100.

C) Als ajuntaments integrats a l'Àrea Metropolitana de Madrid, excepte el de Madrid, i a la Corporació Metropolitana de Barcelona amb caràcter transitori mentre subsisteixi, i a la seva extinció definitiva als ajuntaments integrats en aquesta Corporació metropolitana, les quantitats de 1.423 i 3.529 milions de pessetes, respectivament, en concepte de dotació compensatòria de la diferència entre la suma total de quantitats que corresponguin als ajuntaments integrats en aquelles com a participació en el Fons Nacional de Cooperació Municipal d'acord amb els criteris establerts a la lletra a) de l'apartat segon anterior i la suma de les quals correspondrien en cas d'aplicar a cada ajuntament el coeficient corresponent a la població total de cadascuna d'aquelles entitats.

Les dotacions compensatòries s'han de distribuir entre els ajuntaments respectius en funció del nombre d'habitants de dret de cada municipi, segons el padró municipal corresponent a 1986 i ponderat pels coeficients multiplicadors, segons estrats de població:

Nombre d'habitants	Coefficient
De més de 1.000.000	2,85
De 500.001 a 1.000.000.....	1,85
De 100.001 a 500.000.....	1,50
De 20.001 a 100.000.....	1,30
De 5.001 a 20.000.....	1,15
Que no excedeixi els 5.000	1,00

D) La quantitat de 3.714 milions de pessetes s'ha de distribuir entre tots els ajuntaments amb una població superior als 50.000 habitants no inclosos a l'extingida Corporació Metropolitana de Barcelona o a l'Àrea Metropolitana de Madrid, en què els serveis de transport públic urbà de superfície hagin donat dèficit per 1986, en propor-

ció directa a l'esmentat dèficit, o, si s'escau, a la subvenció que hauria estat obligada a atorgar la Corporació.

Tres. La participació dels ajuntaments del País Basc, a través del Fons Nacional de Cooperació Municipal, en els tributs de l'Estat no concertats, es regeix pel que disposa l'article 46 de la Llei 12/1981, de 13 de maig, del Concert Econòmic.

Quatre. Els ajuntaments canaris participen en el Fons Nacional de Cooperació Municipal, de conformitat amb el que estableix l'article 28 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim fiscal de les Canàries. El percentatge de participació en el capítol II dels ingressos de l'Estat no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes per a 1988 no ha de ser inferior al 31 per 100.

Cinc. La participació dels ajuntaments de Navarra a través del Fons Nacional de Cooperació Municipal en els tributs de l'Estat, es fixa en el marc del conveni econòmic.

Article 115. Participació de les diputacions provincials, comunitats autònomes uniprovincials no insulars, cabildos i consells insulars en els impostos de l'Estat.

U. Per a l'exercici de 1988 es fixa en la quantitat de 21.245 milions de pessetes la participació de les diputacions provincials, comunitats autònomes uniprovincials no insulars, cabildos i consells insulars en la recaptació líquida que l'Estat obtingui pels conceptes tributaris no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes i inclosos en els capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat.

Dos. La participació establerta a l'apartat u d'aquest article s'ha de distribuir entre les entitats esmentades en aquest en proporció al nombre d'habitants de dret de la respectiva província o illa, segons els padrons municipals corresponents a 1986.

Tres. La participació de les diputacions forals del País Basc en els tributs de l'Estat no concertats es regeix pel que disposa l'article 45 de la Llei 12/1981, de 13 de maig, del Concert Econòmic.

Quatre. Als efectes de determinar la quantitat que han de percebre els cabildos insulars de les províncies de Santa Cruz de Tenerife i Las Palmas, s'ha de seguir el mateix criteri que s'estableix per als municipis de l'arxipèlag en relació amb el Fons Nacional de Cooperació Municipal.

Cinc. Els ajuntaments de Ceuta i Melilla participen de la distribució com si es tractés de diputacions provincials, en proporció al nombre d'habitants de dret del municipi respectiu.

Sis. Es reconeix a les entitats a què es refereix l'apartat u d'aquest article una participació extraordinària en els impostos de l'Estat, compensatòria dels ingressos que deixin de percebre el 1988 per la supressió del cànon sobre la producció d'energia elèctrica i dels recàrrecs provincials a l'impost sobre el trànsit de les empreses i en els impostos especials de fabricació, com a conseqüència de la implantació de l'impost sobre el valor afegit. La quantia de la compensació ha de ser igual, per a cada entitat, a la quantitat total percebuda per aquests conceptes el 1985 incrementada un 4 per 100.

Article 116. Assumpció pels ajuntaments de la recaptació dels tributs que s'especifiquen.

U. Els ajuntaments poden optar per assumir la recaptació voluntària i executiva dels tributs municipals la gestió dels quals és a càrrec de l'Estat, excepte les liquidacions d'ingrés directe per llicència fiscal d'activitats comercials i industrials i llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes, sempre que així ho acordin els òrgans competents dels ajuntaments. Aquest acord ha de ser comunicat a la corresponent delegació d'Hisenda abans

de l'1 de març de 1988. Aquesta opció inclou tots els tributs esmentats. La recaptació es pot exercir directament o convenint-ne l'execució amb les diputacions provincials, cabildos insulars o comunitats autònomes.

Dos. Les diputacions provincials, cabildos insulars o comunitats autònomes uniprovincials poden assumir la recaptació voluntària i executiva d'aquests tributs corresponents a tots els ajuntaments de la seva demarcació que no hagin optat per assumir-la segons l'apartat u d'aquest article, sempre que així ho acordi l'òrgan competent de l'entitat que assumeix la recaptació, la qual ho ha de comunicar a la corresponent delegació d'Hisenda abans del 15 de març de 1988.

Tres. Els ajuntaments compresos als apartats u i dos poden percebre lliuraments a compte fins al lliurament dels documents cobratoris.

Quatre. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les normes de desplegament i aplicació de tot el que estableix el present article.

Article 117. Lliuraments a compte i liquidacions definitives de les participacions.

U. Les participacions en els ingressos de l'Estat per a 1988 a què es refereix la lletra a) de l'apartat dos de l'article 114, excepte les compensacions per minoració o supressió d'ingressos, i l'article 115 han de ser abonades a les entitats locals mitjançant lliuraments trimestrals a compte per un import total, cadascuna d'aquestes, de la quarta part del 90 per 100 de les quantitats assenyalades a les esmentades normes. Excepcionalment, els lliuraments a compte als ajuntaments corresponents als trimestres primer i segon de l'exercici han de ser iguals per a cadascun d'ells a les abonades l'últim trimestre de l'any anterior.

Finalitzat l'exercici econòmic i conegudes les xifres definitives de recaptació per tributs de l'Estat, s'ha de practicar la liquidació definitiva de la participació.

Per al càlcul de l'esforç fiscal mitjà el 1987, als efectes previstos al paràgraf b), apartat segon de la lletra A) del número dos de l'article 114, els ajuntaments han de remetre a l'Administració de l'Estat, dins els tres primers mesos de l'exercici, un certificat de la recaptació líquida obtinguda durant l'exercici de 1987 pels conceptes tributaris inclosos als capítols I i II i per les taxes per prestació de serveis de recollida d'escombraries i de clavegueram, segons la liquidació del pressupost en què figurin o, si s'escau, els comptes d'explotació corresponents, degudament aprovats. Es considera esforç fiscal mitjà dels ajuntaments que incompleixin aquesta obligació el d'inferior quantia corresponent als ajuntaments que hagin tramès aquesta informació.

Dos. La dotació compensatòria a què es refereix la lletra c) del número dos de l'article 114 s'abona a aquestes entitats mitjançant lliuraments trimestrals, per import de la quarta part de les quantitats assenyalades en aquest precepte.

Tres. Les compensacions per minoració o supressió d'ingressos i la compensació als ajuntaments miners s'ha d'abonar d'un sol cop. El pagament de la dotació per dèficit de transport exigeix la comprovació prèvia, pels òrgans corresponents del Ministeri d'Economia i Hisenda, de la quantia d'aquell que es dedueixi de la informació facilitada per cada corporació.

Quatre. La participació extraordinària, a què es refereix el número sis de l'article 115, s'ha d'abonar a les corresponents entitats mitjançant lliuraments trimestrals per un import cadascuna d'aquestes de la quarta part de la quantitat assenyalada en el precepte esmentat.

CAPÍTOL II

Comunitats autònomes

Article 118. Participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat, als efectes de la liquidació de l'exercici de 1987.

En virtut del que preveu l'article 62, apartat quatre, regla 2a, de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987, els percentatges definitius de participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat per al quinquenni 1987-1991, aplicables a l'exercici de 1987 als efectes de la seva liquidació definitiva regulada a l'esmentat article, i que han estat fixats per les respectives comissions mixtes, són els següents:

Catalunya	1,3733442
Galícia	0,9293475
Andalusia.....	2,2916130
Astúries.....	0,0595791
Cantàbria	0,0533910
La Rioja	0,0325962
Múrcia.....	0,0506568
València	0,8234067
Aragó	0,1169892
Castella-la Manxa	0,2527626
Canàries.....	0,5838631
Extremadura.....	0,1706107
Balears.....	0,0308089
Madrid	0,4734955
Castella i Lleó	0,3433212

Article 119. Participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat durant el quinquenni 1987-1991, aplicables a partir de l'1 de gener de 1988.

U. De conformitat amb el que preveuen els paràgrafs a) i b) de número tres de l'article 13 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i l'apartat 3.3 de l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera, de 7 de novembre de 1986, pel qual s'aprova el mètode per a l'aplicació del sistema de finançament de les comunitats autònomes en el període 1987-1991, en els quals es regulen els supòsits de revisió del percentatge de participació del quinquenni i el procediment per efectuar-la, i d'acord amb la revisió dels percentatges de participació, recollits a l'article anterior, efectuada per les respectives comissions mixtes, es fixen els aplicables a partir de l'1 de gener de 1988, que són els següents:

Catalunya.....	1,1830774
Galícia	0,9696295
Andalusia.....	2,2175926
Astúries.....	0,0401571
Cantàbria	0,0436029
La Rioja	0,0271604
Múrcia.....	0,0351011
València	0,7534075
Aragó	0,0916733
Castella-la Manxa	0,2345944
Canàries.....	0,5560525
Extremadura.....	0,1626658
Balears.....	0,0129550
Madrid	0,4779158
Castella i Lleó	0,3205179

Dos. El finançament, que amb el caràcter de «a compte», resulta d'aplicar aquests percentatges de participació a les respectives previsions pressupostàries és, per a cada comunitat autònoma, la que s'inclou com a crèdit a la

secció 32, «Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials», «Participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat per a 1988», programa 911-B.

Tres. Amb càrrec als crèdits esmentats a l'apartat anterior i per dotzenes parts, fins a totalitzar un import igual al 95 per 100 dels esmentats crèdits, s'han d'efectuar mensualment a cada comunitat autònoma lliuraments a compte de la liquidació definitiva de la seva participació en els ingressos de l'Estat per a 1988.

Quatre. Liquidats els pressupostos generals de l'Estat per a 1988, s'ha de procedir a efectuar la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat per a 1988 de cada comunitat autònoma, d'acord amb les normes següents:

1a S'han de determinar els índexs d'increment que hagin experimentat els paràmetres següents entre els exercicis de 1986 i 1988:

a) La suma de la recaptació líquida pels capítols I i II de pressupost d'ingressos de l'Estat (exclosos els tributs susceptibles de cessió i els que constitueixen recursos de la CEE), més la recaptació líquida per cotitzacions a la Seguretat Social i a l'atur.

b) Les despeses equivalents de l'Estat, enteses tal com es defineixen en el «Mètode per a l'aplicació del sistema de finançament de les comunitats autònomes en el període 1987-1991», aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera el 7 de novembre de 1986 i ratificat per les diferents comissions mixtes.

A aquests efectes s'han d'utilitzar les xifres que en la liquidació dels pressupostos generals de l'Estat de 1986 i 1988 figurin en concepte d'«Obligacions reconegudes».

c) El PIB al cost dels factors en termes nominals, segons les dades proporcionades per l'Institut Nacional d'Estadística.

2a S'ha de calcular el finançament definitiu que correspon a cada comunitat autònoma en l'exercici de 1988, per aplicació de la fórmula següent:

$$F_{1988}^d = PPI_0 \cdot ITAE_{1986} \cdot IEP$$

on

PPI₀ — Percentatge definitiu de participació de cada comunitat autònoma fixat en el punt un anterior.

ITAE₁₉₈₆ — Valor el 1986 del paràmetre definit a l'apartat a) de la norma 1a precedent, segons el pressupost liquidat.

IEP — Índex d'evolució (o increment) que preval entre els tres definits a la norma 1a precedent, per aplicació de les regles o criteris d'evolució aprovades pel Consell de Política Fiscal i Financera el 7 de novembre de 1986.

3a S'ha de practicar la liquidació definitiva de la participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat per a 1988, per diferència entre el finançament definitiu que resulti per a cada comunitat, segons la norma 2a precedent i els lliuraments a compte fets efectius durant 1988 a què es refereix l'apartat tres anterior.

Cinc. L'import del saldo creditor a favor de cada comunitat que resulti de la liquidació definitiva s'ha de fer efectiu dins els quinze dies següents a la pràctica de la liquidació per l'Administració de l'Estat, amb càrrec als crèdits que per a això figurin en els pressupostos generals de l'Estat. A aquests efectes, el romanent que el 31 de desembre de 1988 figuri per a cada comunitat autònoma a la secció 32, «Participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat per a 1988», s'ha d'incorporar automàticament a l'exercici de 1989 i té la consideració d'ampliable fins a l'import de les obligacions que es reconguin com a conseqüència de les liquidacions definitives practicades d'acord amb les normes anteriors.

Sis. Si de les liquidacions definitives esmentades a l'apartat cinc anterior resulta per a alguna comunitat autònoma un saldo deutor li ha de ser compensat al primer lliurament a compte que se li efectui a aquella per la seva «participació en els ingressos de l'Estat per a 1989» i, si no és suficient, en els següents lliuraments fins a la seva cancel·lació total.

Set. A més de la participació regulada en el present article, les comunitats autònomes uniprovincials participen en els ingressos de l'Estat en els mateixos termes que les diputacions provincials, segons el que preveu l'article 115 d'aquesta Llei.

Vuit. Com a conseqüència dels serveis que s'han considerat transferits a les comunitats autònomes per a 1987, als efectes de la fixació per les respectives comissions mixtes dels percentatges de participació en els ingressos de l'Estat que figuren en el número u precedent, s'ha de procedir a practicar en els crèdits dels departaments ministerials les baixes que siguin procedents.

Article 120. Transferències a comunitats autònomes corresponents al cost de nous serveis traspassats.

Si a partir de l'1 de gener de 1988 s'efectuen noves transferències de serveis a les comunitats autònomes, els crèdits corresponents al seu cost efectiu s'han de situar a la secció 32, programa 911-A, «Transferències a comunitats autònomes per cost dels serveis assumits», en conceptes diferents dels corresponents als crèdits a què es refereix l'article anterior, que han de ser determinats al seu moment per la Direcció General de Pressupostos.

A aquests efectes, els reials decrets que aprovin les noves transferències de serveis han de complir els requisits següents:

a) Data en què la comunitat autònoma ha d'assumir efectivament la gestió del servei transferit.

b) El finançament, en pessetes, de l'exercici de 1988, per cada concepte del pressupost de despeses de l'esmentat exercici del departament o organisme que transfereix el servei, que correspongui des de la data fixada al paràgraf a) precedent fins al 31 de desembre de 1988. La quantia total d'aquest finançament ha de coincidir amb l'import del corresponent expedient de modificació pressupostària.

c) La valoració definitiva en pessetes de l'exercici de 1986, corresponent al cost efectiu anual d'aquest, l'import del qual ha de ser objecte de consolidació per a futurs exercicis econòmics.

Article 121. Fons de Compensació Interterritorial.

U. El Fons de Compensació Interterritorial, dotat per un import de 151.142 milions de pessetes per a l'exercici de 1988, a través dels crèdits que figuren a la secció 33 i amb els d'inversions que figuren en els pressupostos de despeses dels departaments ministerials i organismes autònoms que s'inclouen a l'annex en aquesta mateixa secció, s'ha de destinar a finançar els projectes que es troben a l'annex esmentat.

Dos. Si durant l'exercici de 1988 es transfereixen serveis a les comunitats autònomes que comportin assumptió per aquestes de competències d'execució de projectes del Fons, que inicialment figuraven com a projectes a executar pels departaments ministerials, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de procedir a transferir els crèdits que no hagin estat compromesos al concepte que sigui procedent per situar-los a disposició de la comunitat autònoma que correspongui.

Tres. Els romanents de crèdit del Fons de Compensació Interterritorial d'exercicis anteriors s'han d'incorporar al pressupost de 1988 a disposició de la mateixa administració a la qual corresponia l'execució dels projectes el 31 de desembre de 1987.

Article 122. Projectes d'inversió del Fons de Compensació Interterritorial cofinançats pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional.

Amb la finalitat de posar a disposició de les comunitats autònomes els crèdits necessaris per a la realització dels projectes d'inversions del Fons de Compensació Interterritorial cofinançats pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per realitzar les oportunes transferències de crèdit des del crèdit ampliable que a aquest efecte es dota a la secció 33, «Fons de Compensació Interterritorial», als corresponents serveis de l'esmentada secció, i es pot crear a aquest efecte els que siguin necessaris.

CAPÍTOL III

Normes de gestió de subvencions, liquidacions i avançaments

Article 123. Normes de gestió de subvencions, liquidacions i avançaments.

A la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, se li afegeix un títol IX, «Dels ens territorials» que comprèn els articles 152, 153 i 154, amb el contingut següent:

«Article 152. Participació en els ingressos de l'Estat.

U. Els crèdits per fer efectives les participacions dels ens territorials en els ingressos de l'Estat tenen la consideració d'ampliables fins a l'import de les obligacions que hagi de reconèixer en funció de l'aplicació de les regles del sistema de finançament aprovades per a cada exercici.

Dos. Els romanents, que hi hagi en finalitzar cada exercici econòmic, de crèdits corresponents a les participacions dels ens territorials en els ingressos de l'Estat, s'han d'incorporar automàticament al pressupost de l'exercici immediatament següent i tenen en aquest la consideració d'ampliables, als efectes de la liquidació definitiva de les esmentades participacions corresponent a l'exercici anterior.

En cas que, de la liquidació definitiva esmentada en el paràgraf anterior, en resulti un saldo deutor per a alguns o alguns ens territorials s'ha de procedir a l'anul·lació del seu romanent incorporat, sense perjudici de la compensació de l'esmentat saldo deutor.

Tres. Les participacions dels ens territorials en els ingressos de l'Estat de cada exercici econòmic s'han de fer efectives durant aquest mitjançant lliuraments a compte de la liquidació definitiva que es practiqui en el següent. La quantia i periodicitat dels lliuraments s'han de fixar per a cada exercici a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els saldos creditors a favor dels ens territorials que resultin de les liquidacions definitives de les seves participacions en els ingressos de l'Estat s'han de fer efectius en la seva totalitat una vegada practicades aquestes.»

«Article 153. Subvencions gestionades.

Quan com a conseqüència del traspàs de serveis estatals a les comunitats autònomes aquestes hagin de gestionar i administrar els crèdits de subvencions, s'han de tenir en compte les regles següents:

Primera. La gestió i administració s'ha de fer de conformitat amb la normativa estatal que reguli cada tipus de subvenció i, si s'escau, la de les comunitats autònomes en la mesura que siguin competents per fer-ho.

Segona. Els criteris objectius que serveixin de base per a la distribució territorial de les subvencions els han de fixar els respectius departaments ministerials, escolta-

des les comunitats autònomes, al començament de l'exercici econòmic i han de ser aprovats pel Govern. En qualsevol cas, la distribució territorial dels crèdits s'ha d'haver fixat abans del 15 de març de cada exercici.

Tercera. Sense perjudici del que disposa la regla segona precedent, es poden establir, en els casos en què això sigui justificat, reserves generals de crèdits no distribuïts en l'origen amb la finalitat de cobrir necessitats o demandes imprevisibles al llarg de l'execució del pressupost.

Quarta. Els crèdits que correspongui gestionar a cada comunitat autònoma se li han de lliurar i fer efectius per quartes parts, a la segona quinzena natural de cada trimestre, sense que es pugui produir cap altra excepció a aquesta regla que la del pagament corresponent al primer trimestre, que s'ha de fer efectiu tan aviat com s'hagi efectuat el repartiment territorial dels crèdits, regulat a la regla segona anterior.

Quan les subvencions tinguin per finalitat prestacions de caràcter personal i social s'han de lliurar a les comunitats autònomes per dotzenes parts, al començament del mes.

Cinquena. Els romanents de fons resultants en finalitzar cada exercici, que estiguin en poder de les comunitats autònomes, han de seguir mantenint la destinació específica per a la qual van ser transferits i s'han d'utilitzar en el següent exercici com a situació de tresoreria en l'origen per a la concessió de noves subvencions.

Si la subvenció a la qual correspongui el romanent resulta suprimida en el pressupost de l'exercici següent, s'ha de destinar aquell en primer lloc a fer efectives les obligacions pendents de pagament al final de l'exercici immediatament anterior i el sobrant que no estigui compromès s'ha de reintegrar a l'Estat.

Sisena. Finalitzat l'exercici econòmic, les comunitats autònomes han de remetre al departament ministerial corresponent un estat comprensiu de les obligacions reconegudes i els pagaments realitzats fins al tancament de l'exercici econòmic, per la subvenció o subvencions gestionades.»

«Article 154. Avançaments a les comunitats autònomes.

U. El Tresor pot efectuar avançaments a les comunitats autònomes a càrrec dels recursos que hagin de percebre dels pressupostos generals de l'Estat corresponents a la cobertura financera dels serveis transferits, perquè aquelles puguin fer front a desfasaments transitoris de tresoreria com a conseqüència de les diferències de venciment dels pagaments i ingressos derivats de l'execució del seu pressupost.

Dos. Els avançaments han de ser reemborsats abans de finalitzar l'exercici econòmic en el qual se satisfacin, excepte si es van concedir a càrrec de la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat de l'esmentat exercici, cas en què s'han de reemborsar simultàniament a la pràctica d'aquesta, en la qual han de constar com a assentament deutor.»

TÍTOL VIII

Disposicions sobre l'organització i els sistemes de gestió economicofinancera del sector públic

CAPÍTOL PRIMER

Modificacions en l'estructura juridicoorganitzativa del sector públic

Article 124. Concepte de societats estatals.

L'article 6 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, queda redactat de la manera següent:

«Article 6. U. Són societats estatals als efectes d'aquesta Llei:

a) Les societats mercantils en el capital de les quals sigui majoritària la participació, directa o indirecta, de l'Administració de l'Estat o dels seus organismes autònoms i altres entitats estatals de dret públic.

b) Les entitats de dret públic, amb personalitat jurídica, que per llei hagin d'ajustar la seva activitat a l'ordenament jurídic privat.

Dos. Les societats estatals es regeixen per les normes de dret mercantil, civil o laboral, llevat de les matèries en què els sigui aplicable aquesta Llei.

Tres. La creació de les societats, a què es refereix la lletra a) de l'apartat u anterior, i els actes d'adquisició i pèrdua de la posició majoritària de l'Estat o dels seus organismes autònoms i entitats de dret públic en les altres les ha d'acordar el Consell de Ministres.

Quatre. La gestió de les societats estatals s'ha de coordinar amb l'Administració de la Hisenda Pública en els termes previstos per aquesta Llei.

Cinc. La resta dels ens del sector públic estatal no inclosos en aquest article ni en els anteriors es regeix per la normativa específica.

En tot cas s'han d'aplicar a aquests ens les disposicions d'aquesta Llei que expressament s'hi refereixin i, amb caràcter supletori, les relatives a matèries no regulades a les seves normes específiques.»

Article 125. Reordenació d'organismes autònoms i entitats públiques.

Per tal de contribuir a la racionalització i reducció de la despesa pública, s'autoritza el Govern durant 1988 perquè, mitjançant real decret, a proposta conjunta dels ministeris per a les Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, i a iniciativa del departament interessat, procedeixi a:

a) Suprimir organismes autònoms i entitats públiques creades per llei si els seus fins s'han acomplert o si, tot i romandre els seus fins, aquests poden ser atribuïts a òrgans de l'Administració centralitzada.

b) Refondre o modificar la regulació dels organismes autònoms i entitats públiques creats per llei, respectant, en tot cas, els fins que tinguin assignats i els ingressos que tinguin adscrits, com a mitjans econòmics per a l'obtenció dels fins esmentats.

Article 126. Reordenació d'òrgans col·legiats.

S'autoritza el Govern perquè, mitjançant real decret aprovat en Consell de Ministres, a proposta del ministre per a les Administracions Públiques i iniciativa del ministeri interessat, pugui suprimir o modificar els òrgans col·legiats administratius creats per llei ordinària, regulant-ne, en cas de modificació, la composició, adscripció i competència. No obstant això, si l'òrgan col·legiat té representació d'altres administracions públiques diferents de l'Estat, la supressió o modificació de la seva composició que suposi una alteració del nombre o de la proporcionalitat de les representacions, només es pot portar a terme per llei.

Article 127. Institut de Crèdit Oficial.

U. 1. L'organisme autònom Institut de Crèdit Oficial, conservant la mateixa denominació, es configura com una societat estatal, de les previstes a l'apartat 1, b), de l'article sisè, de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària. Aquesta entitat continua adscrita al Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. La nova societat succeeix l'actual organisme autònom en totes les tasques, drets i obligacions, i manté

davant tercers, amb la garantia de l'Estat, en les mateixes condicions que en l'actualitat, els seus deutes i obligacions de qualsevol tipus continuant en la titularitat dels seus actius i passius.

3. L'Institut de Crèdit Oficial es regeix per aquest article i altres disposicions aplicables, i ha de dur a terme la seva activitat d'acord amb l'ordenament jurídic privat, de conformitat amb les normes de dret mercantil, civil i laboral, llevat d'aquelles matèries en què expressament li sigui aplicable la Llei general pressupostària, i sense que li siguin aplicables les lleis d'entitats estatals autònomes i de contractes de l'Estat.

Dos. El seu personal es regeix per les normes de dret laboral o privat que li siguin aplicables, però la contractació i retribucions d'aquest personal no ha de superar, en cap cas, les limitacions establertes per al personal laboral dels organismes autònoms a la legislació reguladora del règim del personal al servei de les administracions públiques i al títol III d'aquesta Llei.

El personal laboral que presta els seus serveis a l'organisme autònom Institut de Crèdit Oficial s'integra a l'entitat de dret públic de nova creació. Els funcionaris destinats a l'Institut de Crèdit Oficial poden optar per integrar-se a les plantilles de personal laboral de la nova entitat de dret públic, amb reconeixement, en tot cas, de l'antiguitat que li correspongui, i queden en els seus cossos d'origen en la situació d'excedència voluntària que preveu l'article 29.3, a), de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública.

Tres. L'Institut de Crèdit Oficial té la consideració d'entitat de crèdit, i li és aplicable el que preveuen per a aquestes el Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, i les disposicions que el despleguen.

Quatre. L'Institut de Crèdit Oficial assumeix, a partir de l'1 de gener de 1988, la titularitat de les accions representatives del capital del Banco de Crédito Agrícola, Sociedad Anónima, del Banco Hipotecario de España, Sociedad Anónima, del Banco de Crédito Industrial, Sociedad Anónima i del Banc de Crédito Local de España, Sociedad Anónima, la propietat de les quals se li transfereix en virtut d'aquesta Llei, amb exempció de qualsevol tribut, fins i tot els que puguin recaure sobre plusvàlua resultant d'assumpció d'accions.

L'Institut de Crèdit Oficial no pot alienar les accions representatives del capital de les societats a què es refereix l'apartat anterior sense que una llei l'autoritzi a fer-ho.

Cinc. El patrimoni de l'Institut de Crèdit Oficial està constituït per l'equivalent al 75 per 100 dels seus recursos propis més l'import dels avals atorgats. El patrimoni inicial és de 210.000 milions de pessetes que s'assoleix per la suma de:

a) L'actual patrimoni de l'Institut de Crèdit Oficial, més les seves reserves i beneficis no distribuïts existents a 31 de desembre de 1986, per un import equivalent a 17.830 milions de pessetes.

b) El contravalor de les accions esmentades a l'apartat quatre d'aquest article, valorades pel seu import efectiu a la vista de les reserves i beneficis no distribuïts de les corresponents entitats oficials, segons resulten dels balanços a 31 de desembre de 1986, per un import equivalent a 79.505 milions de pessetes.

c) L'aportació de 112.665 milions de pessetes que fa l'Estat per conversió d'un import equivalent del préstec de l'Estat a l'Institut de Crèdit Oficial resultant del que disposa el número sis de l'article 39 de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987. Aquesta aportació incorpora la compensació que l'Estat fa a l'Institut de Crèdit pels desfasaments d'interessos derivats del que disposa el número deu, 3, següent.

Sis. L'Institut de Crèdit Oficial pot realitzar tota classe d'operacions financeres o no, actives i passives, actes de

gestió i disposició, comercials o no, així com tota classe d'operacions amb tercers, acceptar diners en préstec, emetre obligacions, bons, o altres títols de qualsevol classe, sense altres limitacions que les establertes en aquesta Llei.

Set. Els beneficis de les entitats oficials de crèdit, una vegada deduïda la quantia de l'impost sobre societats corresponents, s'han d'aplicar d'acord amb el següent ordre de prioritat:

a) A amortitzar les pèrdues d'exercicis anteriors, si n'hi ha.

b) A constituir les reserves necessàries perquè la suma dels seus recursos propis assoleixin el nivell exigít per les disposicions legals que els siguin aplicables en la qualitat d'entitat de crèdit.

c) A remunerar, mitjançant dividendes, el capital social.

Vuit. L'excedent de l'Institut de Crèdit Oficial, minorat en la quantia de l'impost sobre societats corresponent, s'aplica d'acord amb el següent ordre de prioritat:

a) A atendre els mateixos fins previstos, per a les entitats oficials de crèdit, a les lletres a) i b) de l'apartat anterior.

b) A constituir una reserva especial que s'ha de destinar exclusivament a ampliar el capital o reposar pèrdues d'aquelles entitats oficials de crèdit que no hagin pogut assolir amb els seus propis beneficis, en la forma prevista a l'apartat anterior, el percentatge de recursos propis que els sigui legalment exigible.

c) A constituir les reserves voluntàries que, a proposta del Consell de l'Institut de Crèdit Oficial, autoritzi el ministre d'Economia i Hisenda.

d) A ingressar-los al Tresor Públic.

Abans de procedir a l'aplicació de l'excedent previst en aquest apartat, l'Institut de Crèdit Oficial ha de procedir a ajustar el valor de les seves participacions a les entitats oficials de crèdit, amb la finalitat que el seu valor reculli l'augment o la disminució de recursos propis experimentats per les esmentades entitats. Aquesta variació no té la consideració de resultat corrent de l'Institut de Crèdit Oficial i s'aplica directament a modificar els recursos propis de l'Institut. Les alteracions de patrimoni posades de manifest mitjançant els esmentats ajustos no s'integren a la base imposable de l'impost sobre societats de l'Institut de Crèdit Oficial.

Nou. 1. El Consell General de l'Institut de Crèdit Oficial dirigeix l'actuació del mateix Institut sota les directrius del Govern, i està integrat pel president de l'Institut de Crèdit Oficial, que n'exerceix la presidència, i deu membres més, designats tots ells pel Consell de Ministres a proposta del ministre d'Economia i Hisenda. El secretari és nomenat pel president de l'Institut de Crèdit Oficial entre el personal que hi presta serveis.

El mandat dels consellers, sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, és de quatre anys renovables per iguals períodes de temps.

2. El règim de constitució i funcionament del Consell es regeix pel que estableix el capítol segon del títol I de la Llei de procediment administratiu de 17 de juliol de 1958, amb exclusió del paràgraf primer de l'article 13 i sense perjudici de les normes de funcionament intern que el mateix Consell pugui adoptar per unanimitat.

3. En els casos a què es refereix l'article 15 de l'esmentada Llei, el president ha de ser substituït en les seves funcions per un vicepresident, nomenat pel Consell d'entre els seus membres, i el secretari per un suplent designat de la mateixa manera que aquest.

4. Les entitats oficials de crèdit han de complir les mateixes funcions que fins al present desenvolupaven i es regeixen per les normes que contenen la legislació de societats anònimes i aquesta Llei. Els consells d'adminis-

tració d'aquestes entitats estan integrats pels presidents respectius i per un nombre de consellers no inferior a set ni superior a onze, i no és possible que aquestes actuïn a través d'un administrador únic previst a la Llei de 17 de juliol de 1951 sobre règim jurídic de les societats anònimes. Els presidents de les entitats oficials de crèdit han de ser nomenats pel Consell de Ministres a proposta del ministre d'Economia i Hisenda.

5. Totes les transmissions, actes i operacions derivades del que estableix el present article estan exemptes de qualsevol tribut, sigui quina sigui la seva naturalesa. Igualment, l'Institut de Crèdit Oficial gaudeix d'exempció aranzelària per la intervenció de fedataris públics en aquestes operacions.

Deu. 1. Amb efecte d'1 de gener de 1988, l'Institut de Crèdit Oficial assumeix les obligacions de l'Estat com a emissor de les cèdules per a inversions que estiguin en circulació a 31 de desembre de 1987.

Correspon a l'Institut de Crèdit Oficial atendre el pagament dels interessos i l'amortització de dites cèdules que, a tots els efectes, s'entenen avalades per l'Estat.

2. L'assumpció d'obligacions a què es refereix el número anterior té com a contrapartida, tant en la comptabilitat de l'Estat com en la de l'Institut de Crèdit Oficial, la cancel·lació d'un import equivalent del préstec de l'Estat a l'Institut resultant del que disposa el número sis de l'article 39 de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

3. L'Institut de Crèdit Oficial ha d'atendre el pagament del venciment d'interessos de les cèdules per a inversions que es produirà l'1 de gener de 1988. La imputació a l'Institut d'aquests interessos meritats el 1987 i la contrapartida d'interessos de dotació del Tresor dels quals també corresponia pagar efectivament a l'Institut el 1987, es compensa mitjançant l'aportació de recursos esmentada a la lletra c) de l'apartat cinc d'aquest article.

Onze. L'Estat pot atorgar préstecs a l'Institut de Crèdit Oficial, sempre que aquest ho sol·liciti, per finançar la seva activitat dins els límits establerts a les respectives lleis de pressupostos. Els préstecs no poden ser afectats al finançament d'operacions actives específiques i s'han de reintegrar en el termini que es fixi, que no pot excedir els vint anys, i el seu tipus d'interès, fix o variable, ha de ser anàleg al cost, efectiu o estimat, del finançament de l'Estat, en similars condicions a les del préstec, en els mercats financers.

Dotze. Les dotacions que se subministren al Fons d'Ajuda al Desenvolupament s'han d'instrumentar a partir de l'1 de gener de 1988 mitjançant préstecs de l'Estat a l'esmentat Fons, a llarg termini i en condicions concessionals. La instrumentació i l'administració de les operacions amb càrrec al Fons d'Ajuda al Desenvolupament, l'ha de fer l'Institut de Crèdit Oficial amb comptabilització separada de la resta de les seves operacions.

Tretze. La Llei de pressupostos de cada any ha d'assenyalar l'increment net màxim que pugui experimentar, l'any de referència, el saldo viu dels préstecs de l'Estat a l'Institut de Crèdit Oficial als quals es refereixen els números onze i dotze anteriors. A efectes del càlcul d'aquest límit, s'han de computar en aquest saldo tant els préstecs que s'atorguin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, com els préstecs de l'Estat a l'Institut que resultin del que disposa el número sis de l'article 39 de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

Així mateix, a la Llei de pressupostos de cada any s'ha de fixar l'import màxim de l'endeutament total de l'Institut de Crèdit Oficial.

Catorze. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda perquè, dins el límit quantitatiu assenyalat per la Llei de pressupostos vigent, acordi les operacions de préstec de l'Estat a l'Institut de Crèdit Oficial, i fixi, amb caràcter

general o de manera específica, per a cada operació, les seves condicions.

Article 128. Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre.

U. La Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, organisme autònom adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda, es transforma en una entitat de dret públic, de les previstes a l'article 6.1, b), de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, i conserva la seva mateixa denominació.

El que disposa aquest paràgraf s'entén en tot cas sense perjudici de la seva actual adscripció a la Subsecretaria d'Economia i Hisenda, que continua en vigor fins que no sigui objecte de modificació mitjançant una disposició de rang suficient, de conformitat amb les normes vigents a cada moment.

Dos. La nova entitat de dret públic té personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment dels seus fins, i ha d'ajustar les seves activitats, encaminades a aquest compliment, a l'ordenament jurídic privat, i queda subrogada en els drets i les obligacions de l'organisme autònom que es transforma.

Les operacions societàries i patrimonials que derivin de la transformació d'aquest ens estan exemptes de qualsevol tribut estatal o local, sense que en aquest últim cas sigui procedent la compensació a què es refereix l'article 187.1 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril.

Tres. El seu personal es regeix per les normes del dret laboral o privat que li siguin aplicables, però la contractació i retribucions del personal no ha de superar, en cap cas, les limitacions establertes per al personal laboral dels organismes autònoms en la legislació reguladora del règim del personal al servei de les administracions públiques i el títol III d'aquesta Llei.

El personal laboral que presta serveis a l'organisme autònom Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre s'integra a l'entitat de dret públic de nova creació. Els funcionaris destinats a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre poden optar per integrar-se a les plantilles de personal laboral de la nova entitat de dret públic, amb reconeixement, en tot cas, de l'antiguitat que li correspongui, i queden en els seus cossos d'origen en la situació d'excedència voluntària que preveu l'article 29.3.a) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Quatre. Els fins i les funcions de l'entitat de dret públic Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre són els actualment atribuïts a l'organisme autònom del mateix nom, a l'article 1r de la Llei d'11 d'abril de 1942.

Cinc. En tot el que no preveuen els apartats anteriors s'apliquen a l'entitat de dret públic Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre les normes que contenen la Llei d'11 d'abril de 1942 i altres normes de desplegament o aplicació d'aquesta.

Sis. La nova entitat de dret públic pot participar en el capital d'entitats que adoptin la forma de societat mercantil. La titularitat d'aquestes participacions correspon a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, i l'exercici de les facultats a què es refereix l'article 100 de la Llei del Patrimoni de l'Estat als òrgans rectors de la nova entitat. L'adquisició de participants en el capital de les societats abans esmentades es regeix en tot el que no preveu aquest apartat pel que disposen els apartats tres i quatre de l'article 6è de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, i la Llei del Patrimoni de l'Estat, text articulat de 15 d'abril.

Set. El Govern, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que preveuen els números anteriors, i queda facultat, si s'escau, per introduir a la

normativa vigent aplicable a l'organisme autònom Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, les modificacions que resultin procedents en funció de la seva transformació en entitat de dret públic.

Article 129. «Minas de Almadén y Arrayanes».

U. L'article 2 de la Llei 38/1981, de 19 d'octubre, creadora de la societat estatal «Minas de Almadén y Arrayanes», queda modificat en els termes següents:

a) La investigació i explotació de jaciments minerals i roques.

b) La construcció i explotació de plantes metal·lúrgiques, de concentració i fosa.

c) La industrialització i comercialització dels productes enumerats en els apartats anteriors, així com dels seus derivats residus i els seus productes.

d) L'explotació agrícola, ramadera i forestal de les finques que en virtut de qualsevol títol jurídic, vàlid i legal, administri. La industrialització i comercialització dels recursos i productes obtinguts en aquestes.

e) L'establiment i la participació en totes les indústries mercantils que es concebin per a la reconversió econòmica d'aquesta societat, sigui quin sigui l'àmbit geogràfic en el qual es duguin a terme les seves activitats.

f) Qualsevol altres operacions que li siguin assignades per les lleis i els reglaments.»

Dos. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de fer una valoració dels actius administrats per l'esmentada societat estatal, a fi d'integrar en el patrimoni de la societat els béns i drets que siguin necessaris per al compliment del seu objecte social, i en el Patrimoni de l'Estat aquells que no tinguin relació directa amb aquest.

Tres. La societat estatal ha d'adequar el seu capital social a l'import que correspongui de la valoració dels actius efectuada en compliment del que disposa l'apartat anterior. El Ministeri d'Economia i Hisenda, a través de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, ha de subscriure la totalitat de les accions.

Les operacions societàries i patrimonials que derivin de l'esmentada valoració estan exemptes de qualsevol tribut estatal o local, sense que en aquest últim cas sigui procedent la compensació a què es refereix l'article 187.1 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril

CAPÍTOL II

Sistemes de gestió i control

Article 130. Intervenció prèvia i fiscalització.

Els articles 95 i 131 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, queden redactats de la manera següent:

«Article 95.

U. No estan sotmesos a intervenció prèvia les despeses de material no inventariable, subministraments menors, així com les de caràcter periòdic i altres de tracte successiu, una vegada intervinguda la despesa corresponent al període inicial de l'acte o contracte del qual derivin o les seves modificacions.

Dos. Per la via reglamentària poden ser excloses d'intervenció prèvia les subvencions amb assignació nominativa.

Tres. El Govern pot acordar, amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que la intervenció prèvia a cadascun dels ministeris, centres,

dependències o organismes, es limiti a comprovar els aspectes següents:

a) L'existència de crèdit pressupostari i que el proposat és l'adequat a la naturalesa de la despesa o obligació que es proposi contraure.

En els casos en què es tracti de contraure compromisos de despeses de caràcter plurianual s'ha de comprovar, a més, si es compleix el que preveu l'article 61 d'aquesta Llei.

b) Que les obligacions o despeses les genera l'òrgan competent.

c) Els altres aspectes que, per la seva transcendència en el procés de gestió, determini el Consell de Ministres a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Els interventors delegats poden formular les observacions complementàries que considerin convenientes, sense que aquestes tinguin, en cap cas, efectes suspensius en la tramitació dels expedients corresponents.

Quatre. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable respecte a les obligacions o despeses de quantia indeterminada i aquelles altres que hagin de ser aprovades pel Consell de Ministres.

Cinc. Les obligacions o despeses sotmeses a la fiscalització limitada a què es refereix l'apartat tres d'aquest article han de ser objecte d'una altra de plena amb posterioritat, exercida sobre una mostra representativa dels actes, documents o expedients que van donar origen a la referida fiscalització, mitjançant l'aplicació de tècniques de mostreig o auditoria, amb la finalitat de verificar que s'ajusten a les disposicions aplicables en cada cas i determinar el grau de compliment de la legalitat en la gestió dels crèdits.

Els interventors delegats que realitzin les fiscalitzacions amb posterioritat han d'emetre un informe escrit en el qual facin constar totes les observacions i conclusions que es dedueixin d'aquestes. Aquests informes s'han de remetre al cap del departament, perquè hi formuli, si s'escau, i en el termini de quinze dies, les al·legacions que consideri oportunes, i s'han d'eleva posteriorment a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de donar compte al Consell de Ministres i als centres directius que resultin afectats més importants de la fiscalització realitzada amb posterioritat i, si s'escau, ha de proposar les actuacions que resultin aconsellables per assegurar que l'Administració dels recursos públics s'ajusti a les disposicions aplicables en cada cas.

Sis. La fiscalització prèvia dels drets ha de ser substituïda per la inherent a la presa de raó en comptabilitat, i s'han d'establir les actuacions de comprovació posteriors que determini la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.»

«Article 131.

U. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" les dades mensuals següents:

a) Del moviment del Tresor per operacions pressupostàries i extrapressupostàries, i de la seva situació.

b) De les operacions d'execució del pressupost de l'Estat i de les seves modificacions.

c) De les altres que es considerin d'interès general.

Dos. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, amb periodicitat mensual, i la Intervenció General de la Seguretat Social, amb periodicitat trimestral, han de remetre a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat informació sobre l'execució dels respectius pressupostos».

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Bonificacions en el transport marítim i aeri als residents no peninsulars

Primera. U. Als ciutadans espanyols i dels altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, residents a les illes Canàries, Ceuta i Melilla, se'ls aplica una reducció en les tarifes dels serveis regulars de transport de viatgers, de la quantia següent:

a) El 33 per 100 de l'import per als trajectes directes entre l'arxipèlag canari, Ceuta i Melilla i la resta del territori nacional.

b) El 10 per 100 per als trajectes interinsulars a l'arxipèlag canari.

Dos. Els beneficis continguts a la Llei 46/1981, de 29 de desembre, que regula els corresponents a desplaçaments dels residents a les Illes Balears, es fan extensius als ciutadans dels altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea que tinguin la residència a l'arxipèlag balear.

Tres. El Govern ha de regular, en el termini de sis mesos, l'atorgament de la certificació, a aquests efectes, de la condició de resident i el procediment de liquidació, a les empreses concessionàries dels serveis de transport, de les bonificacions aplicades. Fins a l'aprovació de les esmentades normes, s'han d'aplicar les vigents actualment.

Repartiment de beneficis del Banc d'Espanya

Segona. El Banc d'Espanya ha d'ingressar en el Tresor, a càrrec dels resultats de cada exercici, en les dates que seguidament s'indiquen, les quantitats necessàries per assolir, per acumulació, els percentatges dels beneficis imputables al Tresor que també s'indiquen a continuació:

a) El primer dia hàbil del mes de novembre de cada any, el 70 per 100 dels beneficis imputables al Tresor generats fins al 30 de setembre de l'any esmentat.

b) El primer dia hàbil del mes de febrer següent, el 90 per 100 dels beneficis imputables al Tresor corresponents a tot l'any anterior.

Societats i fons de capital de risc

Tercera. Els articles 13.3 i 14 del Reial decret llei 1/1986, de 18 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals, queden redactats en els termes següents:

«Article 13.3

La participació directa o indirecta de qualsevol soci o partícip en les societats o fons de capital de risc no pot ser majoritària, i a aquest efecte s'han de computar els accionistes o partícips interposats.

Tenen la consideració de persones o entitats interposades:

a) Les entitats que pertanyin al mateix grup. S'entén per grup de societats el definit a l'article 4 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

b) Els consellers, administradors o directors de qualsevol dels accionistes o partícips, així com els cònjuges, ascendents o descendents de qualsevol d'ells.

Aquestes limitacions no afecten els accionistes o partícips que siguin entitats públiques o entitats oficials de crèdit o empreses públiques.»

«Article 14.

L'estructura de l'actiu de les societats i fons de capital de risc ha de ser la següent:

a) El 50 per 100, com a mínim, s'ha de materialitzar en accions o participacions de societats que no cotitzin en el primer mercat de les borses oficials de comerç, sense que la participació directa o indirecta superi el 45 per 100 del capital social desemborsat de cadascuna d'aquelles.

b) Fins a completar un mínim del 75 per 100 de l'actiu en fórmules de finançament aliè de les societats participades, amb un termini mínim de tres anys, sense excedir en cap cas el 45 per 100 dels recursos aliens del mateix termini obtinguts per cadascuna de les participades.

Als efectes del que disposen les lletres a) i b), són aplicables les normes generals sobre inversions previstes a la normativa reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.»

Interès legal del diner

Quarta. U. De conformitat amb el que disposa l'article 1r de la Llei 24/1984, de 29 de juny, sobre modificació del tipus d'interès legal del diner, aquest queda establert en el 9 per 100 fins al 31 de desembre de 1988.

Dos. Durant el mateix període, l'interès de demora a què es refereix l'article 58, apartat 2, de la Llei general tributària, de 28 de desembre de 1963, modificada per la Llei 10/1985, de 26 d'abril, és de l'11,50 per 100.

Assignació tributària a fins religiosos i altres

Cinquena. U. En execució del que preveu l'article II de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre assumptes econòmics, de 3 de gener de 1979, a partir de 1988, s'ha de destinar un percentatge del rendiment de l'impost sobre la renda de les persones físiques a fins religiosos i a altres fins d'interès social.

Dos. Aquest percentatge es fixa a la llei de pressupostos de cada any i s'aplica sobre la quota íntegra de l'impost resultant de les declaracions anuals presentades pels subjectes passius.

A aquests efectes, s'entén per quota íntegra de l'impost sobre la renda de les persones físiques la resultant d'aplicar sobre la base imposable del tribut, definida de conformitat amb l'article 13 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, la tarifa establerta a l'article 28 de la mateixa llei.

Tres. El percentatge aplicable a les declaracions corresponents al període impositiu de 1987 és el 0,5239 per 100.

Quatre. Els subjectes passius poden indicar a la declaració la voluntat que el percentatge corresponent a la seva quota íntegra es destini:

a) A col·laborar al sosteniment econòmic de l'Església Catòlica, o

b) Als altres fins que estableix l'apartat u d'aquesta disposició.

En cas que no manifestin expressament la seva voluntat en un sentit o en l'altre, s'entén que opten pels fins de la lletra b).

Cinc. Durant el període de tres anys a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat quatre de l'article II de l'Acord esmentat amb la Santa Seu, la dotació pressupostària a l'Església Catòlica es minorarà en la quantia de l'assignació tributària que aquella rebi en virtut del que preveu aquesta disposició. La minoració s'ha d'efectuar amb càrrec al rendiment de l'impost sobre la renda de les persones físiques en cada exercici.

Els recursos percebuts en virtut d'aquest sistema per l'Església Catòlica durant 1988, 1989 i 1990 no han de ser inferiors a la dotació pressupostària rebuda el 1987, actualitzada anualment.

Sis. A partir de 1991 i mentre operin les previsions de l'apartat cinc de l'article II de l'Acord amb la Santa Seu, el sistema de dotació pressupostària a l'Església Catòlica queda definitivament substituït pel d'assignació tributària. Cada any, l'Església Catòlica ha de rebre mensualment, en concepte de lliurament a compte, una dotzena part de l'assignació tributària corresponent al penúltim exercici pressupostari anterior. Aquesta quantitat s'ha de regularitzar definitivament en disposar de les dades definitives de l'impost sobre la renda de les persones físiques de l'exercici corresponent.

Set. El que estableix aquesta disposició s'entén sense perjudici del que estableixen la Llei 12/1981, de 13 de maig, de Concert Econòmic amb el País Basc, i el Decret llei 16/1969, de 24 de juliol, pel qual es regula l'aportació de Navarra al sosteniment de les càrregues de la Nació i l'harmonització del seu règim fiscal amb el de l'Estat.

Vuit. S'autoritza el Govern per dictar, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, les normes de desplegament i aplicació de tot el que estableix aquesta disposició.

Normes especials en matèria d'imposició indirecta

Sisena. U. L'impost sobre el petroli, els seus derivats i similars corresponents a les naftes autoconsumides com a combustibles en la producció d'amoniac o àcid nítric destinats a la fabricació de fertilitzants, s'exigeix al tipus impositiu d'1,20 pessetes per litre, pels períodes impositius pendents de liquidació definitiva o resolució ferma a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Dos. Els tipus efectius de l'impost general sobre el tràfic de les empreses aplicables a les vendes, lliuraments o transmissions de pinsos compostos en els exercicis de 1984 i 1985, són els establerts al Reial decret 1577/1983, de 23 de maig.

Ingrés en metàl·lic de la taxa d'inspecció de vehicles

Setena. La taxa, establerta a la disposició final primera de la Llei 16/1979, de 2 d'octubre, per anotació en el Registre de vehicles de les inspeccions tècniques verificades a aquests, s'ha de pagar en metàl·lic, i el que es recapti s'ha d'ingressar en el compte de la Direcció General de Trànsit, intervingut i obert al Banc d'Espanya, Caixa dels Serveis de Trànsit per Carretera.

Jurisdicció econòmicoadministrativa.

Vuitena. U. Els òrgans competents per conèixer de les reclamacions econòmicoadministratives i per resoldre-les són:

1. El ministre d'Economia i Hisenda.
2. El Tribunal Econòmicoadministratiu Central.
3. Els tribunals econòmicoadministratius regionals.
4. Els tribunals econòmicoadministratius locals de Ceuta i Melilla.

Dos. L'àmbit territorial dels tribunals econòmicoadministratius regionals coincideix amb el de les respectives comunitats autònomes.

Tres. Els tribunals econòmicoadministratius regionals i locals coneixen, en única o primera instància, de les reclamacions que s'interposen contra els actes dictats per:

a) Els òrgans perifèrics de l'Administració de l'Estat o de l'Administració pública institucional sotmesa a la seva tutela.

b) Els òrgans de l'Administració de les comunitats autònomes no compresos a l'apartat a) de l'article 5 del Reial decret legislatiu 2795/1980, de 12 de desembre, pel qual s'articula la Llei 39/1980, de 5 de juliol, de bases sobre procediment econòmicoadministratiu.

Quatre. Els tribunals econòmicoadministratius regionals i locals estan constituïts pel president i els vocals de les seccions que s'estableixin per reglament en funció del nombre i la naturalesa de les reclamacions.

El president i els vocals són nomenats per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

Cinc. Els tribunals econòmicoadministratius regionals funcionen en ple i en sales, amb la composició, competència i àmbit territorial que es fixi per ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Sis. La instrucció dels expedients de reclamacions l'han de portar a terme les secretaries delegades del secretari del tribunal econòmicoadministratiu regional a les delegacions d'Hisenda diferents de la de la seu de l'esmentat tribunal.

Set. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'adoptar les decisions oportunes per constituir els nous tribunals econòmicoadministratius regionals i locals, subsistint els tribunals econòmicoadministratius provincials, mentre no s'ultiemi aquesta mesura.

Vuit. Totes les mencions a tribunals econòmicoadministratius provincials que apareixen al Reial decret legislatiu 2795/1980, de 12 de desembre, no modificades en aquest article, s'entenen referides als nous tribunals econòmicoadministratius regionals o locals, segons sigui procedent.

Nou. Es deroguen els articles 2n, 6è, apartat 1) i 8è, apartats 1), 2) i 3), del Reial decret legislatiu 2795/1980, de 12 de desembre.

Règim de declaració consolidada

L'Institut de Crèdit Oficial i les entitats oficials de crèdit es poden acollir al règim de declaració consolidada de l'impost sobre societats, a partir de l'exercici econòmic de 1988, i s'han d'ajustar pel que fa a la resta al que disposen el Reial decret llei 15/1977, de 25 de febrer, sobre mesures fiscals i d'inversió pública; la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses, i les disposicions complementàries.

Exclusió de l'Institut de Crèdit Oficial de les entitats oficials de crèdit de la Caja Postal de Ahorros i de les caixes d'estalvis del torn de repartiment de fedataris públics

Desena.-L'Institut de Crèdit Oficial, les entitats oficials de crèdit, la Caja Postal de Ahorros i les caixes d'estalvis queden exclosos del torn de repartiment establert per l'article 4t de la Llei de 24 de febrer de 1941 respecte a les operacions borsàries i mercantils que tenen al seu càrrec i que requereixen la intervenció d'un agent de canvi i borsa o un corredor de comerç col·legiat.

També queden exclosos del torn de repartiment respecte a totes les operacions que exigeixen la intervenció d'un notari públic, col·legi oficial o junta sindical, sense perjudici de les disposicions internes que, sobre mecanismes compensatoris i mutualisme, estableixin els corresponents òrgans col·legials en relació amb aquesta matèria.

Operacions d'assegurances

Onzena.-U. Queda derogada la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

No obstant això, els contractes d'assegurança que a l'empara del que estableix la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, hagin estat subscrits fins al 31 de desembre de 1987, continuen en vigor, sense que a partir d'aquesta data puguin continuar realitzant-se aquesta mena d'operacions o prorrogar-se les que queden vigents, i queden subjectes a les normes previstes en aquella.

Dos. Les entitats de dipòsit i altres de privades diferents de les regulades per la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, en els estatuts de les quals s'hagi autoritzat expressament i directament, amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 13/1985, de 25 de maig, o expressament autoritzades pel Ministeri d'Economia i Hisenda abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la possibilitat d'efectuar operacions d'assegurances diferents de les de la Seguretat Social obligatòria, les poden seguir efectuant sense ampliar la seva activitat a noves modalitats i d'acord amb les següents normes que són aplicables a les realitzades a partir de l'1 de gener de 1988:

a) No estan subjectes, pel que fa a les operacions d'assegurances, als coeficients de caixa i inversió i qualsevol altre típic de les seves activitats com a entitats de dipòsit.

b) Han de portar les operacions d'assegurances amb absoluta separació comptable i economicofinancera respecte a la resta de les operacions que realitzin i constituir un patrimoni afecte exclusivament a les operacions d'assegurances, que ha d'estar jurídicament separat dels altres elements patrimonials de l'entitat, i respon només de les resultes d'aquestes operacions d'assegurament, sense que aquestes últimes tampoc puguin recaure sobre el restant patrimoni de l'entitat.

c) Els són de plena aplicació les normes específiques reguladores de les operacions d'assegurances i de l'activitat asseguradora, amb excepció de la relativa a la denominació i objecte social i al règim d'estatuts de l'entitat, per bé que no poden ser cessionàries en tot o en part de cartera d'assegurances a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tres. Les indemnitzacions satisfetes als assegurats o beneficiaris procedents d'operacions d'assegurances subscrites a partir de l'1 de gener de 1988 i practicades per entitats de dipòsit, tenen, en l'impost sobre la renda de les persones físiques, la consideració que correspongui a la seva verdadera naturalesa jurídica o econòmica.

Quatre. S'autoritza el Govern perquè, mitjançant reial decret, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, desplegui el que preveu aquesta disposició adicional.

Subvencions a empreses mineres

Dotzena. L'article 20.1 de la Llei 6/1877, de 4 de gener, sobre foment de la mineria, queda redactat en els termes següents:

«Article 20.1

El ministre d'Indústria i Energia, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, i dins les quantitats que per a aquesta finalitat se'ls assignin en els pressupostos generals de l'Estat, i sense perjudici del que estableixin les lleis de pressupostos sobre procediments de gestió pressupostària, pot atorgar:

a) Subvencions de capital a les empreses mineres fins al 20 per 100 de la inversió realitzada.

b) Subvencions a aquestes o, si s'escau, a les empreses transformadores, fins al límit que correspongui, en el supòsit previst per l'apartat b) del número 3 de l'article 18.»

Inembargabilitat d'ajudes a empreses siderúrgiques

Tretzena.-U. Les ajudes que es concedeixin a empreses siderúrgiques per al tancament, total o parcial, de la seva capacitat productiva han de ser destinades exclusivament a cobrir les despeses establertes a l'apartat 4 de l'annex al protocol 10 de l'Acta adicional al Tractat d'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees, i no poden ser objecte d'embargament, judicial o administratiu, ni ser incloses en procediments de fallida o en qualsevol

altre que tingui per objecte satisfer deutes que no responguin a les esmentades despeses.

Dos. La instal·lació, ampliació o trasllat de qualsevol indústria que pertanyi als sectors de siderúrgia i de construcció naval en els quals s'estan aplicant mesures de les lleis 21/1981, de 9 de juny, i 27/1984, de 26 de juliol, requereix l'autorització administrativa prèvia del Ministeri d'Indústria i Energia. A aquests efectes té la consideració d'ampliació d'indústria qualsevol inversió que suposi un augment de la capacitat productiva.

Construcció de centres penitenciaris

Catorzena.-Les obres de construcció de nous centres penitenciaris o les d'ampliació de les existents queden declarades d'utilitat pública, als efectes previstos a la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa i altres disposicions concordants.

Prestacions per desocupació

Quinzena. U. Es modifica el règim de finançament previst en els números 1 i 2 de l'article 20 de la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, que queden redactats en els termes següents:

«1. L'acció protectora regulada a l'article 4 d'aquesta Llei es finança mitjançant la cotització d'empresaris i treballadors i l'aportació de l'Estat.

2. La quantia de l'aportació de l'Estat ha de ser cada any la fixada a la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Dos. Els romanents de tresoreria que s'hagin produït a l'INEM fins al 31 de desembre de 1987 s'han d'aplicar, sigui quin sigui el seu origen, a cobrir les insuficiències produïdes en matèria d'acció protectora per desocupació i foment de l'ocupació fins a la data.

Data pagament de fórmules magistrals

Setzena.-A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'aportació del beneficiari de la Seguretat Social al pagament de receptes per fórmules magistrals incloses a la prestació farmacèutica és assimilada a la que correspongui a les especialitats farmacèutiques en general.

Institucions sanitàries de la Seguretat Social

Dissetena.-U. S'autoritza el Govern per incorporar a la xarxa d'institucions sanitàries de la Seguretat Social gestionada per l'Institut Nacional de la Salut l'Hospital de la Cruz Roja de Melilla, actualment administrat per aquest Institut.

Dos. De conformitat amb el que preveu la disposició final tercera dos de la Llei general de sanitat, el Govern, tenint en compte les necessitats assistencials i l'equipament sanitari públic existent, ha de determinar els criteris per a la integració patrimonial i del personal que derivin de la incorporació prevista al número anterior.

Diputats al Parlament Europeu

Divuitena.-Les Corts Generals es fan càrrec de les retribucions econòmiques bàsiques i dels consegüents drets socials dels diputats espanyols al Parlament Europeu, mentre no hi hagi un sistema de cobertura autònom d'aquests per part del Parlament Europeu.

Drets passius de funcionaris docents

Dinovena.-U. Els funcionaris pertanyents als diferents cossos i escales docents d'educació general bàsica i d'ensenyaments mitjans que, en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei tinguin cinquanta-cinc anys d'edat o més i estiguin en situació de servei actiu, tenen dret que

se'ls apliqui, als efectes de les pensions de classes passives de l'Estat que puguin causar al seu favor o a favor dels seus familiars, un abonament especial de cinc anys, que s'entenen prestats en el cos o l'escala docent a què pertanyin, sempre que no tinguin acreditats en el moment del fet causant dels drets passius més de vint-i-cinc anys de serveis efectius a l'Estat i la seva dedicació a la Funció Pública docent no s'hagi interromput per un espai superior a un any.

Dos. Els funcionaris dels mateixos cossos i escales que estiguin jubilats el 31 de desembre de 1987 i els dret-havents a efectes passius dels mateixos funcionaris que hagin mort abans d'aquesta data, en l'únic cas en què a uns o altres els sigui aplicable la normativa en matèria de classes passives que contenen la Llei 50/1984, de 30 de desembre, i el títol I del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, tenen dret que s'apliqui l'abonament especial esmentat al número anterior per a la determinació inicial de les seves pensions o com a millora del seu haver passiu, sempre que el causant dels drets s'hagi jubilat o hagi mort en situació de servei actiu en el cos o escala corresponent i sempre que aquest no tingui acreditats més de vint-i-cinc anys de serveis efectius a l'Estat i la seva dedicació a la Funció Pública docent no s'hagi interromput per un espai superior a un any.

Tres. L'abonament previst en els dos números anteriors no s'ha de fer als únics efectes de completar el període de carència establert a efectes passius.

Incompatibilitat de pensions

Vintena.—Queden derogats els articles 40 i 46 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Integració de cossos i escales de Seguretat Social

Vint-i-unena.—La disposició addicional setzena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública, queda redactada de la manera següent:

«U. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per personal funcionari de l'Administració de la Seguretat Social el comprès en els següents estatuts de personal:

– Estatut de personal de l'extingit Institut Nacional de Previsió, aprovat per l'Ordre ministerial de 28 d'abril de 1978.

Estatut de personal de l'extingit Mutualisme Laboral, aprovat per l'Ordre ministerial de 30 de març de 1977.

– Estatut de personal de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes, aprovat per l'Ordre ministerial de 5 d'abril de 1974.

– Estatut de personal de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball, aprovat per l'Ordre ministerial de 14 d'octubre de 1971.

– Estatut de personal de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics, aprovat per l'Ordre ministerial de 5 d'abril de 1974.

– Estatut de personal del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social, aprovat per l'Ordre ministerial de 16 d'octubre de 1978.

– Estatut de personal de l'Institut Social de la Marina, aprovat per l'Ordre ministerial de 22 d'abril de 1971.

– Estatut de personal del cos d'intervenció i comptabilitat de la Seguretat Social, aprovat per l'Ordre ministerial de 31 de gener de 1979.

– Estatut de personal de delegacions locals, cases del mar, centres docents i altres centres assistencials de l'Institut Social de la Marina, aprovat per l'Ordre ministerial de 30 de desembre de 1978.

Dos. Així mateix tenen la consideració de funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social el personal de les escales de metges inspectors, farmacèutics inspectors i ajudants tecnosanitaris visitadors del cos sanitari de l'extingit Institut Nacional de Previsió i inspectors mèdics del cos especial de l'Institut Social de la Marina, sense perjudici de la normativa específica que respecte a aquest es pugui dictar.

Tres. Els funcionaris de la Seguretat Social s'integren en la forma que a continuació s'estableix en els següents cossos i escales:

Tres. 1. Cossos del grup A.

Tres. 1.1 Cos tècnic de l'Administració de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de llicenciat, enginyer superior o arquitecte superior, pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

– Escala de titulats superiors del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.

– Cos tècnic, escala general, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

– Cos tècnic, escala general, de l'Institut Social de la Marina.

– Cos tècnic, escala tecnicoadministrativa, de l'extingit Mutualisme Laboral.

– Cos de titulats superiors, escala d'administració, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes de la Seguretat Social.

– Cos de lletrats de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball, llevat que sigui procedent la integració al cos de lletrats de l'Administració de la Seguretat Social.

– Assessor tècnic de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.

– Cos de titulats superiors, escales d'administració i d'assistència, formació i ocupació de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

– Escala tecnicoadministrativa del cos tècnic de l'Administració de la Seguretat Social, referida a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

– Escales de serveis assistencials i serveis especials del cos de titulats superiors de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.

– Escales de serveis especials del cos de titulats superiors de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

Tres. 1.2 Cos de lletrats de l'Administració de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei la titulació de llicenciats en dret, pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

– Cos de lletrats de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

– Cos especial, escala de lletrats, de l'Institut Social de la Marina.

– Cos de lletrats de l'extingit Mutualisme Laboral.

– Cos de lletrats de l'extingit Servei de Reassegurances d'Accidents de Treball, sempre que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin ocupant llocs de treball de lletrats, així classificats en l'estructura orgànica.

– Escala única del cos de lletrats referida a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

– Cos de lletrats a extingir de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.

Tres. 1.3 Cos d'actuaris. Estadístics i economistes de l'Administració de la Seguretat Social.

Tres. 1.3.1 Escala d'actuaris. S'hi integren els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei la titulació d'actuari d'assegurances o de llicenciat en ciències econòmiques i empresarials, especialitat actuarial o branca actuarial i de l'empresa financera, pertanyin a alguna de les escales següents:

- Escala d'assessors actuuarials, assessors estadístics i assessors econòmics, del cos d'assessors matemàtics, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Escala d'assessors actuuarials, del cos d'assessors, de l'extingit Mutualisme Laboral.

- Escala d'assessors actuuarials, del cos d'assessors, referida a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

Tres. 1.3.2 Escala d'estadístics i economistes. S'hi integren els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de llicenciat en ciències exactes o llicenciat en ciències econòmiques i empresarials, llevat de l'especialitat actuarial o branca actuarial i de l'empresa financera, pertanyin al cos d'assessors matemàtics, escales d'assessors actuuarials, assessors estadístics i assessors econòmics, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

Tres. 1.4 Cos d'intervenció i comptabilitat de l'Administració de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de llicenciat, enginyer superior o arquitecte superior, pertanyin a l'actual cos d'intervenció i comptabilitat de la Seguretat Social.

Tres. 1.5 Escala d'analistes d'informàtica de l'Administració de la Seguretat Social.

S'hi integren els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de llicenciat, enginyer superior o arquitecte superior, pertanyin a alguna de les escales següents:

- Escala d'analistes i programadors del cos d'informàtica de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Escala d'analistes i programadors del cos d'informàtica de l'extingit Mutualisme Laboral.

- Escala de programadors del cos d'informàtica esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

Tres. 2 Cossos del grup B.

Tres. 2.1 Cos de gestió de l'Administració de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de diplomad universitari, enginyer tècnic, arquitecte tècnic o formació professional de tercer grau, pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

- Cos de titulats mitjans, escala d'administració, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.

- Cos de titulats mitjans, escala d'administració, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

- Cos de titulats mitjans, escales de serveis assistencials i serveis especials, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.

- Cos de titulats mitjans, escales d'assistència, formació i ocupació i serveis especials, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

Tres. 2.2 Escala d'assistents socials de l'Administració de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei títol específic d'escola oficial d'assistents socials pertanyin a algun dels cossos o escales següents;

- Escala d'assistents socials del cos especial de l'Institut Social de la Marina.

- Cos d'assistents socials de l'extingit Mutualisme Laboral.

- Escala d'assistents socials del cos de serveis especials de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Escales de serveis assistencials i serveis especials del cos de titulats mitjans de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.

- Escales d'assistència, formació i ocupació i serveis especials del cos de titulats mitjans de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

Tres. 2.3 Escala de programadors d'informàtica de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que tinguin en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de diplomad universitari, enginyer tècnic, arquitecte tècnic o formació professional de tercer grau.

Tres. 3 Cossos i escales del grup C.

Tres. 3.1 Cos administratiu de l'Administració i de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de batxiller unificat polivalent, batxiller superior, formació professional de segon grau o equivalents, pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

- Escala d'administratiu del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.

- Cos administratiu, escala única, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Cos administratiu, escala única, de l'Institut Social de la Marina.

- Cos administratiu, escala única, de l'extingit Mutualisme Laboral.

- Cos d'executius, escala d'administració, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.

- Cos administratiu, escala d'oficials administratius, de l'extingit Servei de Reassegurances d'Accidents de Treball.

- Cos d'executius, escala d'administració, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

- Escala única del cos administratiu referida a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

- Escala de serveis assistencials i serveis especials del cos d'executius de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.

- Escala de serveis especials del cos d'executius de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

Tres. 3.2 Escala d'operadors d'ordinador d'informàtica de l'Administració de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de batxiller unificat polivalent, batxiller superior, formació professional de segon grau o equivalent, pertanyin a algun dels cossos, escales o classes següents:

- Cos d'informàtica, escala d'operadors d'ordinador, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Cos d'informàtica, classe d'operadors d'ordinador de l'escala d'operadors, de l'extingit Mutualisme Laboral.

- Cos d'informàtica, classe d'operadors d'ordinador de l'escala d'operadors, esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

Tres. 4. Cossos i escales del grup D:

Tres. 4.1 Cos auxiliar de l'Administració de la Seguretat Social. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei titulació de graduat escolar, batxiller elemental, formació professional de pri-

mer grau o equivalent, pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

- Escala d'auxiliars del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.
- Cos auxiliar, escala única, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos auxiliar, escala única, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos auxiliar, escala única, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos d'auxiliars, escala d'administració, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes de la Seguretat Social.
- Cos administratiu, escala d'auxiliars administratius, de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.
- Cos d'auxiliars, escala d'administració, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Escala única del cos auxiliar esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.
- Escales de serveis assistencials i serveis especials del cos auxiliar, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.
- Escala de serveis especials del cos auxiliar, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Escala d'operadors, classe d'operadors d'equip de preparació de dades, del cos d'informàtica de l'extingit Mutualisme Laboral.

Tres. 5. Cossos i escales del grup E:

Tres. 5.1 Cos subaltern de l'Administració de la Seguretat Social.

Tres. 5.1.1 Escala general. S'hi integren els funcionaris que, tenint en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei certificat d'escolaritat, pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

- Escala de subalterns del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.
- Cos subaltern, escala general, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos subaltern, escala d'oficis especials, classe de vigilants jurats, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos subaltern, escala única, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos subaltern, escala única, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos subaltern, escala d'ordenances, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.
- Cos de subalterns, escala de subalterns, de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.
- Cos de subalterns, escala d'ordenances, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Escala única del cos subaltern esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

Tres. 5.1.2 Escala d'oficis diversos. S'hi integren els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social que, tenint el certificat d'escolaritat en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, pertanyin a algun dels cossos, escales o classes següents:

- Cos subaltern, escala d'oficis especials, de l'extingit Institut Nacional de Previsió a excepció de la classe de vigilants jurats.
- Cos de serveis especials, escala d'oficis, de l'extingit Mutualisme Laboral.

Així mateix, s'hi integren els funcionaris del cos subaltern de l'Institut Social de la Marina que, de conformitat

amb el que estableix l'article 12 de l'Estatut de l'esmentat organisme, realitzen les funcions de conductor a 31 de desembre de 1979.

Quatre. Els funcionaris que, pel fet de no reunir els requisits de titulació exigits a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, no es poden integrar en els cossos o escales de l'Administració de la Seguretat Social esmentats, s'integren en les escales a extingir que a continuació es relacionen:

Quatre. 1. Cossos i escales a extingir del grup A:

Quatre. 1.1 Escala tècnica a extingir de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a alguns dels cossos o escales següents:

- Escala de titulats superiors del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.
- Cos tècnic, escala general, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic, escala general, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos tècnic, escala tecnicoadministrativa, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos de titulats superiors, escales d'administració, serveis assistencials i serveis especials, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.
- Assessor tècnic de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.
- Cos de titulats superiors, escales d'administració, assistència, formació i ocupació i serveis especials, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Cos tècnic, escala general a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic, escala d'intervenció i comptabilitat a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic, escala d'interventors d'empresa a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic a extingir, escala general, de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic a extingir, escala d'intervenció i comptabilitat de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic a extingir, de les entitats col·laboradores de l'assegurança obligatòria de malaltia, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Bibliotecaris a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Interventor delegat a extingir de l'assegurança obligatòria de malaltia de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Inspector general de l'assegurança escolar, a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Subinspectors de l'assegurança escolar, a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Subinspectors de serveis, a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Caps de secció tecnicoadministratius de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Delegats de gestió de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos de caixers de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic a extingir de la indústria tèxtil cotonera, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos tècnic a extingir de l'Institut de Medicina i Seguretat en el Treball, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Administrador central d'institucions sanitàries a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Grup directiu, a extingir, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos tècnic, escala de comptabilitat a extingir, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos tecnicoadministratiu, a extingir, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos tècnic, escala tecnicocomptable, a extingir, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Assessor tècnic a extingir de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos especial, a extingir, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Delegat adjunt o subdirector d'entitat, categories a o b, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Secretari d'entitat de categoria C, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Delegat o director de categoria D, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Secretari d'entitat de categoria D, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Secretari d'entitat de categoria E, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos tècnic a extingir de les entitats col·laboradores de l'assegurança obligatòria de malaltia, integrades a l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos de comptadors tècnics a extingir, de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.
- Cos de titulats superiors a extingir, de l'Associació Nacional d'Invàlids Civils, integrada a l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Cos de serveis especials, escala de traductors, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

Quatre. 1.2 Escala d'intervenció i comptabilitat a extingir de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin al cos d'intervenció i comptabilitat de la Seguretat Social.

Quatre. 1.3 Escala d'analistes d'informàtica a extingir de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a algun dels cossos i escales següents:

- Cos d'informàtica, escala d'analistes i programadors, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos d'informàtica, escala d'analistes i programadors, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos d'informàtica, escala de programadors, esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

Quatre. 1.4 Escala de controladors a extingir de l'Administració de la Seguretat Social, en la qual s'integren els funcionaris que no hagin exercit l'opció d'integrar-se al cos de controladors laborals de conformitat amb el que preveu el número tres de la disposició addicional novena de la Llei 30/1984 i pertanyin al cos de controladors de la Seguretat Social.

Quatre. 2. Cossos i escales a extingir del grup B:

Quatre. 2.1 Escala de titulats mitjans, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a alguns dels cossos i escales següents:

- Cos de titulats mitjans, escales d'administració, serveis assistencials i serveis especials de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.
- Cos de titulats mitjans, escales d'administració, assistència, formació i ocupació i serveis especials de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Infermeres centrals de serveis sanitaris, a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Infermeres agregades de serveis sanitaris, a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cossos de titulats mitjans, a extingir, de l'Associació Nacional d'Invàlids Civils, integrada a l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Grup de facultatius, títol mitja a extingir, de l'Institut Social de la Marina.
- Caps superiors de l'Obra Sindical 18 de Julio.
- Caps de primera de l'Obra Sindical 18 de Julio.
- Caps de segona de l'Obra Sindical 18 de Julio.

Quatre. 2.2 Escala d'assistents socials, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

- Cos especial, escala d'assistents socials, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos d'assistents socials de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos de serveis especials, escala d'assistents socials, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

Així mateix, s'integren a l'esmentada escala els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social que pertanyin al cos de serveis especials, escala d'assistents socials, de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'Institut Nacional de Previsió.

Quatre. 3. Cossos i escales a extingir del grup C:

Quatre. 3.1 Escala administrativa, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

- Escala d'administratiu del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.
- Cos administratiu, escala única, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos administratiu, escala única, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos administratiu, escala única, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos d'executius, escales d'administració, serveis assistencials i serveis especials, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.
- Cos administratiu, escala d'oficials administratius, de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.
- Cos d'executius, escales d'administració i serveis especials de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Escala única del cos administratiu, esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.
- Cos administratiu, a extingir, de la indústria tèxtil cotonera, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos administratiu, a extingir, de l'Institut Nacional de Medicina i Seguretat en el Treball, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos administratiu, a extingir, de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos administratiu, a extingir, de les entitats col·laboradores de l'assegurança obligatòria de malaltia, integrades en l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos administratiu, a extingir, d'entitats col·laboradores de l'assegurança obligatòria de malaltia, integrades en l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos d'executius, a extingir, de l'Associació Nacional d'Invàlids Civils, integrada a l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Oficials de primera de l'Obra Sindical 18 de Julio.

- Oficials de segona de l'Obra Sindical 18 de Julio.

Quatre. 3.2 Escala d'operadors d'ordinador d'informàtica, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a algun dels cossos, escales o classes següents:

- Cos d'informàtica, escala d'operadors d'ordinador, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos d'informàtica, classe d'operadors d'ordinador, de l'escala d'operadors, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos d'informàtica, classe d'operadors d'ordinador, de l'escala d'operadors, esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.

Quatre. 3.3 Escala de delineants, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris del cos de serveis especials, escala de delineants, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

Quatre. 4. Cossos i escales a extingir del grup D:

Quatre. 4.1 escala auxiliar, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a algun dels cossos, escales o classes següents:

- Escala d'auxiliars del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.
- Cos auxiliar, escala única, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos auxiliar, escala única, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos auxiliar, escala única, de l'extingit Institut Social de la Marina.
- Cos d'auxiliars, escales d'administració, serveis assistencials i serveis especials de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.
- Cos administratiu, escala d'auxiliars administratius, de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.
- Cos d'auxiliars, escales d'administració i serveis especials, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Escala única del cos auxiliar esmentada a l'Ordre ministerial de 4 de juliol de 1981.
- Cos d'informàtica, escala d'operadors, classe d'operadors d'equip de preparació de dades, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos auxiliar, a extingir, de la indústria tèxtil cotonera, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos auxiliar, a extingir, de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos auxiliar, a extingir, de l'Institut Nacional de Medicina i Seguretat en el Treball, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Classe, a extingir, d'operadors d'equip de preparació de dades de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos d'auxiliars, a extingir, de l'Associació Nacional d'Invàlids Civils, integrada a l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Grup de personal d'oficines inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut de personal de delegacions locals, cases del mar, centres docents i altres centres assistencials de l'Institut Social de la Marina, aprovat per l'Ordre de 30 de desembre de 1978.

Quatre. 4.2 Escala de telefonistes, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris de l'Administració de la Seguretat Social que pertanyin a algun dels cossos, escales o places següents:

- Escala de telefonistes de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.

- Escala de telefonistes de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.

- Escala de telefonistes de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Escala de telefonistes de l'extingit Mutualisme Laboral.

- Escala de serveis especials (telefonistes) de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.

- Telefonistes a extingir de l'Institut Nacional de Medicina i Seguretat en el Treball, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.

- Cos de serveis especials, a extingir, escala de telefonistes, de l'Obra Sindical "18 de Julio", integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.

Quatre. 5. Cossos i escales a extingir del grup E:

Quatre. 5.1 Escala de subalterns, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a algun dels cossos i escales següents:

- Escala de subalterns del suprimit Institut d'Estudis de Sanitat i Seguretat Social.
- Cos subaltern, escala general, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos subaltern, escala d'oficis especials, classe de vigilants jurats, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos subaltern, escala única, de l'Institut Social de la Marina.
- Cos subaltern, escala única, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos subaltern, escala d'ordenances, de l'extingit Servei d'Assistència a Pensionistes.
- Cos subaltern, escala de subalterns, de l'extingit Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.
- Cos subaltern, escala d'ordenances, de l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Serens, a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos subaltern, a extingir, de l'Institut Nacional de Medicina i Seguretat en el Treball integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos subaltern, a extingir, escala general de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió. Cos subaltern, a extingir, de les entitats col·laboradores de l'assegurança obligatòria de malaltia integrades en l'extingit Institut Nacional de Previsió.
- Cos subaltern, a extingir, de les entitats col·laboradores de l'assegurança obligatòria de malaltia, integrades en l'extingit Mutualisme Laboral.
- Cos subaltern, a extingir, de l'Associació Nacional d'Invàlids Civils, integrada a l'extingit Servei de Recuperació i Rehabilitació de Minusvàlids Físics i Psíquics.
- Grup de personal subaltern inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut de personal de delegacions locals, cases del mar, centres docents i altres centres assistencials de l'Institut Social de la Marina, aprovat per l'Ordre de 30 de desembre de 1978.

Quatre. 5.2 Escala d'oficis diversos, a extingir, de l'Administració de la Seguretat Social, en la qual s'integren els funcionaris que pertanyin a algun dels cossos o escales següents:

- Cos subaltern, escala d'oficis especials, de l'extingit Institut Nacional de Previsió, a excepció de la classe de vigilants jurats.
- Cos de serveis especials, escala d'oficis, de l'extingit Mutualisme Laboral.
- Els funcionaris del cos subaltern de l'Institut Social de la Marina que, de conformitat amb el que estableix l'ar-

ticle 12 de l'Estatut, realitzaven les funcions de conductors el 31 de desembre de 1979.

– Mecànics conductors, a extingir, de l'Institut Nacional de Medicina i Seguretat en el Treball, integrat a l'extingit Institut Nacional de Previsió.

– Cos subaltern, a extingir, escala de mecànics conductors de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.

– Netejadors, a extingir, de l'extingit Institut Nacional de Previsió.

– Netejadors, a extingir, de l'Obra Sindical 18 de Julio, integrada a l'extingit Institut Nacional de Previsió.

– Netejadors, a extingir, del Servei de Reassegurança d'Accidents de Treball.

– Grup de personal d'oficis diversos, inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut de personal de delegacions locals, cases del mar, centres docents i altres centres assistencials de l'Institut Social de la Marina, aprovat per l'Ordre de 30 de desembre de 1978.

Cinc. Les places de personal no docent i titulat no docent inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut de personal de delegacions locals, cases del mar, centres docents i centres assistencials de l'Institut Social de la Marina, aprovat per l'Ordre de 30 de desembre de 1978, es declaren a extingir. Aquestes places es classifiquen en els següents grups, previstos a l'article 25 d'aquesta Llei:

Grup A: places de professors que impartien ensenyaments de batxillerat i formació professional a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i places de titulats superiors docents.

Grup B: places de professors no inclosos en el grup A i places de mestres de taller, monitors i titulats mitjans no docents.

Les places de funcionaris de l'Institut Social de la Marina que, sobre la base de l'article 12.2 de l'Estatut de personal de l'esmentada entitat, constituïen la plantilla de personal d'informàtica d'aquesta, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, es declaren a extingir. Les esmentades places es classifiquen en els grups següents:

Grup A: places que en la data indicada en el paràgraf anterior constituïen la plantilla d'analistes i programadors.

Grup C: places que en la mateixa data constituïen la plantilla d'operadors d'ordinador.

Sis. Els funcionaris ingressats en cossos o escales de l'Administració de la Seguretat Social, en virtut de les convocatòries realitzades a l'empared de les ofertes d'ocupació pública, posteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'integren en els cossos o escales corresponents dels esmentats en aquesta disposició.

Set. S'autoritza el Govern per assimilar i homologar el règim del personal funcionari de l'Administració de la Seguretat Social al de l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms.

Vuit. Han de rebre informe de la Comissió Superior de Personal les disposicions que es dictin en matèria de personal funcionari de l'Administració de la Seguretat Social.

Nou. S'inclouen en els grups de classificació de l'article 25 els funcionaris que pertanyin a les següents escales de l'INEM:

Al grup A, els funcionaris que pertanyin a l'escala tècnica superior, que es declara a extingir.

Al grup B, els funcionaris que pertanyin a les escales mitjanes de formació ocupacional i de gestió d'ocupació.

Al grup C, els funcionaris que pertanyin a l'escala de delimitació i mitjans audiovisuals."

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Retribucions de funcionaris subjectes a règim retributiu anterior a la Llei 30/1984

Primera.–U. Els funcionaris inclosos a l'àmbit d'aplicació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, que ocupin llocs de treball per als quals encara no s'hagi aprovat l'aplicació del règim retributiu previst a l'esmentada Llei, i fins que no es disposi el contrari en els acords del Consell de Ministres que aprovin l'esmentada aplicació, perceben les retribucions corresponents a 1987, amb la mateixa estructura retributiva i amb subjecció a la normativa vigent en l'esmentat exercici, incrementada la quantia de les diferents retribucions bàsiques i complementàries en un 4 per 100, a igualtat de llocs de treball, tenint en compte que les retribucions que tinguin el caràcter d'absorbibles per millores o increments es regeixen per la seva normativa específica fins a l'aplicació del nou règim retributiu.

Les pagues extraordinàries es meriten d'acord amb el que preveu l'article trenta-tres d'aquesta Llei.

Dos. Els complements de dedicació exclusiva que es meritin s'abonen amb càrrec als crèdits que per a l'incen-tiu al rendiment s'inclouen en els pressupostos de despeses.

Tres. Quan s'apliqui el règim retributiu establert a la Llei 30/1984, de 2 d'agost, als funcionaris a què es refereix aquesta disposició transitòria els és aplicable el que disposa l'article 13 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, referent a l'homogeneïtzació del sistema i complement personal i transitori, de manera que en la determinació de les quanties dels esmentats complements personals i transitoris no hi tingui incidència diferencial la circumstància que aquest règim retributiu no s'hagi aplicat en l'exercici de 1985, i s'autoritzen els ministeris d'Economia i Hisenda i per a les Administracions Públiques a dictar conjuntament les instruccions que, si s'escau, siguin necessàries per a la determinació d'aquestes quanties.

Quatre. Les relacions de llocs de treball de personal funcionari corresponents als centres gestors en els quals s'apliqui el règim retributiu a què es refereix el número anterior s'han d'aprovar d'acord amb el que disposa l'article quaranta-cinc d'aquesta Llei.

Retribucions del personal contractat administratiu

Segona.–Les retribucions del personal contractat administratiu a què es refereix la disposició transitòria sisena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, fins que no conclougui el procés d'extinció previst a l'esmentada Llei, experimenten un increment del 4 per 100 respecte a les establertes el 1987.

Relacions de llocs de treball

Tercera.–Fins que no s'aprovin les relacions de llocs de treball de l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, es mantenen en vigor els catàlegs de llocs de treball, les modificacions del qual s'han de fer de conformitat amb el procediment assenyalat a l'article quaranta-cinc d'aquesta Llei.

Règim especial de Seguretat Social de les Forces Armades

Quarta.–El personal a què es refereix la lletra b) del número u de la disposició addicional primera de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1986, que l'1 de febrer de 1986 estigui ocupant un lloc de treball a l'Administració militar o als seus organismes autònoms, continua inclòs en el camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades, fins a la data en què obtingui destinació

definitiva en un lloc de treball no pertanyent a l'esmentada administració militar o els seus organismes autònoms.

Sistema de protecció social de funcionaris públics de l'Administració local

Cinquena.—U. Base de cotització.

A) La base de cotització anual del personal assegurat a la Mutuïtat Nacional de Previsió de l'Administració Local, que el 31 de desembre de 1986 estava en situació de servei actiu, és la que fixa per a 1987 la disposició transitòria cinquena de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, incrementada en el 4 per 100.

B) La base de cotització anual dels funcionaris ingressats en el servei actiu a partir de l'1 de gener de 1987 és igual a l'haver regulador que els correspongui per pertinença al grup respectiu d'entre els continguts a l'article cinquanta-tres d'aquesta Llei, per al nou sistema de classes passives.

C) La base de cotització anual establerta als apartats anteriors, i que inclou les pagues extraordinàries, s'ha de dividir per 12 als efectes de determinar la base de cotització mensual, sense que sigui procedent abonar, per tant, una cotització doble els mesos de juny i desembre.

Dos. Base o haver regulador per a la determinació de les pensions.

A) La base o haver regulador de les prestacions s'obté dividint per 14 la base anual de cotització definida de conformitat amb el que preveu el número u anterior per als respectius supòsits.

B) Les quanties dels havers reguladors de les millores de les prestacions bàsiques i dels que determinin el valor del capital de l'assegurança de vida són les que corresponguin al causant en el moment del seu cessament en el servei actiu, però sense que, en cap cas, puguin ser superiors als vigents a 31 de desembre de 1982.

C) Per al personal ingressat en l'Administració local a partir de l'1 de gener de 1987 les regles de càlcul per a les prestacions bàsiques són les que conté l'article 31 del Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.

Tres. Meritació i abonament de les pensions.

Les pensions es meriten mensualment, llevat dels mesos de juny i desembre, en què, amb referència a la situació i drets del titular el dia u dels esmentats mesos, es merita una paga extraordinària per import, cadascuna d'elles, d'una mensualitat ordinària de pensió, excepte en els casos següents:

A) En el de la primera paga extraordinària a partir dels efectes inicials de la pensió i en el de la primera paga extraordinària a partir de la rehabilitació en el cobrament de la pensió per part del pensionista que hagi cessat en aquest per qualsevol circumstància; aquesta paga s'abona per raó d'una sisena part per cadascun dels mesos que hi hagi entre el primer dia d'aquell en què es comptin els efectes inicials de la pensió o de la rehabilitació del dret al cobrament i el 31 de maig o el 30 de novembre següent, segons correspongui.

B) Igualment, en el supòsit de mort del pensionista o de pèrdua per aquest del dret al cobrament de la pensió per qualsevol circumstància, la paga extraordinària següent a l'última percebuda s'entén meritada el primer dia del mes en què s'esdevingui l'òbit o la pèrdua del dret al cobrament i s'ha d'abonar, juntament amb l'última mensualitat de la pensió, als seus hereus per dret civil, com a havers meritats i no percebuts, o a ell mateix, per raó d'una sisena part per cadascun dels mesos que hi hagi entre el

dia de la meritació de la paga extraordinària i el 31 de maig o el 30 de novembre anterior, segons correspongui.

Revisió de pensions del règim de classes passives

Sisena.—Les pensions del règim de classes passives causades des de l'1 de gener de 1985 fins al 31 de desembre de 1987 per personal comprès a les lletres a) i e) del número u de l'article tercer del text refós per la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, que tingui acreditats més de quaranta anys de serveis efectius a l'Estat, s'han de revisar durant 1988 als efectes d'adaptar el seu import al que resultaria de l'aplicació de l'escala de percentatge de càlcul prevista al número tres de l'article seixanta-dos d'aquesta Llei. Els efectes econòmics d'aquesta revisió es compten des de la data d'inici del dret passiu.

Número d'identificació fiscal

Setena.—U. Les obligacions a què es refereix l'article cent tretze d'aquesta Llei s'exigeixen una vegada en vigor les disposicions reglamentàries que regulin la composició del número d'identificació fiscal.

Dos. Els titulars de comptes bancaris o dipòsits de valors en establiments de crèdit, el dia en què comencin a ser exigibles aquestes obligacions, han de facilitar el número d'identificació fiscal dins el termini que s'estableixi per reglament a cada establiment de crèdit amb el qual operin, si aquest no en té.

Transcorregut aquest termini sense disposar de l'esmentat número d'identificació fiscal, l'establiment de crèdit ha de procedir de conformitat amb el que estableix el paràgraf tercer de l'apartat segon de l'article cent tretze d'aquesta Llei.

Tres. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, continuen sent aplicables en el seu àmbit específic les disposicions reglamentàries actualment en vigor que al·ludeixin al número d'identificació fiscal.

Impostos especials

Vuitena.—Durant l'any 1988, les misteles i els vins especials que, segons la Llei 25/1970, de 2 de desembre, Estatut de la vinya, del vi i dels alcoholos, necessiten l'addició d'alcohol, tenen la consideració de begudes derivades, als efectes exclusius de l'exigibilitat del pagament de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades regulat per la Llei 45/1985, de 23 de desembre, dels impostos especials.

Pròrroga de disposicions de la Llei 21/1986, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987

Novena.—Sense perjudici del que disposa l'article quaranta-sis d'aquesta Llei, es prorroga per a l'any 1988 el que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

Amortització de deute de l'Estat

Desena.—Les emissions de deute de l'Estat realitzades fins al 31 de desembre de 1986 amb fins de política monetària i el producte del qual va quedar ingressat en compte al Banc d'Espanya afectat inicialment a aquesta amortització s'han d'amortitzar, fins a la seva total extinció, amb càrrec als pressupostos de l'Estat.

Termini de desenvolupament dels nous ens públics

Onzena.—Tots els actes derivats del que disposen els articles cent vint-i-set i cent vint-i-vuit d'aquesta Llei, incloent-hi l'exercici de la facultat d'opció concedida al personal de l'Institut de Crèdit Oficial i Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, s'han de portar a terme en el termini de

tres mesos a partir de l'1 de gener de 1988 o, si s'escau, des de la data en què sigui possible l'exercici d'aquesta opció.

Fons de solidaritat

Dotzena.—Els romanents de crèdit que puguin derivar del Fons de Solidaritat, creat per la disposició addicional dinovena de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985, s'apliquen, fins al seu total esgotament, als programes de suport a l'ocupació i a la formació professional que determini el Govern, a proposta del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Cabildos insulars

Tretzena.—El Govern ha de compensar als cabildos insulars de les Canàries la minoració d'ingressos produïda durant els anys 1986, 1987 i la que es produeixi el 1988 en relació amb el que hagin recaptat el 1985, com a conseqüència de la reducció de l'arbitri a l'entrada de mercaderies, motivada per l'ingrés d'Espanya a la CEE. Les quantitats les han de determinar els òrgans corresponents del Ministeri d'Economia i Hisenda, i s'han de distribuir entre les corporacions locals de les Canàries d'acord amb la legislació vigent per al repartiment d'arbitris.

Avançaments de caixa fixa

Catorzena.—S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda per crear dins el capítol VIII dels diferents programes del pressupost de despeses un concepte que permeti el compliment del que preveu l'article 2n, apartat 4, del Reial decret 640/1987, de 8 de maig.

Amb càrrec a aquest concepte s'han de lliurar els avançaments de caixa fixa que es realitzin de conformitat amb el que estableix la disposició addicional 16a, 2, de la Llei 46/1985, de 27 de desembre. El saldo negatiu d'aquest concepte s'ha de compensar a final d'exercici amb càrrec a les aplicacions pressupostàries en què efectivament s'hagin invertit els avançaments i pels imports corresponents a cadascun d'ells.

DISPOSICIONS FINALS

Refosa de la Llei general pressupostària

Primera.—Es prorroga durant la totalitat de l'exercici de 1988 l'autorització al Govern continguda a la disposició final tercera de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987, i es fa extensiva a les modificacions introduïdes en aquesta Llei, així com l'adaptació del nou text refós a la Constitució i a les lleis promulgades amb posterioritat al 4 de gener de 1977.

Assegurança obligatòria de viatgers

Segona. U. S'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, modifiqui en el termini d'un any el sistema establert en els reials decrets llei de 13 d'octubre de 1928 i 26 de juliol de 1929 relatius a l'assegurança obligatòria de viatgers. Aquesta modificació s'ha d'efectuar en els termes següents:

1r Es manté l'obligatorietat de l'assegurança per a qualsevol viatger que utilitzi mitjans de locomoció destinats al transport públic col·lectiu de persones. Per tant, qualsevol transportista autoritzat per exercir aquesta activitat ha de tenir concertada l'assegurança d'accidents que s'estableixi, amb qualsevol de les entitats asseguradores que estiguin autoritzades pel Ministeri d'Economia i Hisenda per operar en el ram d'accidents individuals.

El transportista, que actua com a prenedor de l'assegurança, assumeix les obligacions que, de conformitat amb la Llei de contracte d'assegurances de 8 d'octubre de

1980, prevegi la legislació que es dicti per regular aquesta assegurança:

Així aquell està obligat a pagar, a l'assegurador, la prima de l'assegurança l'import de la qual ha de repercutir en el viatger incorporant-lo al preu del transport.

2n Per l'assegurança obligatòria de viatgers, els assegurats tenen dret a les indemnitzacions pecuniàries que es prevegin de conformitat amb la normativa actual, si, com a conseqüència d'un accident emparat per l'assegurança, es produeix la mort, invalidesa permanent o incapacitat temporal.

3r Aquesta assegurança obligatòria s'estén, a més dels transports previstos actualment a la legislació aplicable, al transport públic col·lectiu de persones que es realitzi dins el nucli urbà de les poblacions espanyoles, així com els viatges que per via terrestre o marítima s'efectuïn en mitjans de transport de nacionalitat espanyola i tinguin el seu principi en el territori nacional, encara que sense cap limitació de destinació.

4t El Consorci de Compensació d'Assegurances, amb els límits i les condicions d'aquesta assegurança obligatòria, ha de cobrir, a canvi d'una prima que s'incorpora a totes les pòlisses que les entitats asseguradores emetin, els danys corporals produïts amb motiu del transport objecte d'aquesta assegurança quan:

a) El transportista, incomplint el mandat legal, no tingui subscripta l'oportuna pòlissa d'assegurança obligatòria de viatgers, llevat dels danys produïts a les persones que ocupaven el mitjà de transport i el Consorci provi que coneixien aquesta circumstància.

b) El transportista, incomplint les normes, no estigui autoritzat per realitzar viatges públics col·lectius de persones.

c) L'entitat asseguradora que hagi subscrit la pòlissa hagi estat declarada en fallida, suspensió de pagaments o estant en una situació d'insolvència estigui subjecta a un procediment de liquidació intervinguda o aquesta hagi estat assumida per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.

Igualment el Consorci assumeix en l'àmbit de l'assegurança obligatòria de viatgers, a canvi d'una prima, els riscos no acceptats per les entitats asseguradores.

El Consorci de Compensació d'Assegurances, una vegada indemnitzades les víctimes o els seus beneficiaris, pot repetir recobrant el que hagi pagat contra el transportista, en els supòsits de les lletres a) i b) anteriors, o contra l'entitat asseguradora descrites a l'apartat c), incorporant el seu crèdit en aquest cas en la massa de creditors.

Dos. Queden derogats els reials decrets llei de 13 d'octubre de 1928 i 26 de juliol de 1929. No obstant això, fins que no es porti a terme l'esmentada reforma, es manté vigent l'actual sistema de cobertura establert en relació amb l'assegurança obligatòria de viatgers.

Delegació en matèria de límit de creixement de pensions públiques

Tercera.—S'autoritza el Govern per dictar durant 1988 un reglament per a l'aplicació de les normes limitatives del creixement i la percepció de pensions públiques, recollint i desenvolupant els criteris establerts als articles 53, 56 i 57 d'aquesta Llei.

Retribucions del personal de les forces i cossos de seguretat de l'Estat

Quarta.—Sense perjudici del que disposen els articles 37 i 40 d'aquesta Llei, s'autoritza el Govern per adequar el sistema retributiu del personal de les forces i cossos de seguretat de l'Estat a la singular dedicació, responsabili-

tat, perillositat i penositat inherents a la funció que exerceixen.

Retribucions complementàries del personal docent universitari

Cinquena.—No obstant el que estableixen l'article 28.1 i l'article 31 d'aquesta Llei, s'autoritza el Govern per determinar les retribucions complementàries del personal docent universitari que resultin adequades al seu específic règim de dedicació.

Integració en el règim general de la Seguretat Social

Sisena.—S'autoritza el Govern perquè, mitjançant reial decret, procedeixi a la integració en el règim general de la Seguretat Social del personal interí al servei de l'Administració de justícia.

Delegació al president del Govern en matèria de reestructuracions administratives

Setena.—S'autoritza el president del Govern per variar mitjançant reial decret, dictat a proposta d'aquest, el nombre, la denominació i les competències dels departaments ministerials.

Modificacions orgàniques a les estructures dels Exèrcits

Vuitena.—S'autoritza el Govern a fer les modificacions orgàniques necessàries en les estructures dels exèrcits a fi d'adaptar-les al Reial decret 1/1987, d'1 de gener, pel qual es determina l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Defensa.

Pla d'ocupació rural

Novena.—S'autoritza el Govern per afectar al Pla d'ocupació rural crèdits destinats al finançament del programa d'inversions públiques, i també a fixar les condicions de contractació i les característiques del col·lectiu de treballadors que han d'ocupar en l'execució dels projectes.

Finançament del Consell Superior d'Esports

Desena.—El Govern, durant l'exercici de 1988, ha d'establir un nou sistema de finançament del Consell Superior d'Esports que desvinculi el finançament de la cultura física i de l'esport a la recaptació de les apostes mútues esportives benèfiques de conformitat amb l'article 28 i la disposició transitòria 4a, paràgraf primer, de la Llei 13/1980, de 31 de març, general de la cultura física i de l'esport.

Fusió de Ràdio Nacional d'Espanya i de Radio Cadena Española

Onzena.—A fi de millorar l'oferta de la radiodifusió pública, així com la gestió conjunta dels recursos generats i dels mitjans al seu abast, s'autoritza el Govern a dictar les normes necessàries per a la fusió de RNE i RCE, mitjançant l'absorció de la segona per la primera.

Les freqüències i potències utilitzades per la societat resultant són les que li corresponguin a la normativa vigent en el moment de la fusió.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Derogació de disposicions addicionals de la Llei 21/1986

Primera.—Queden derogades les disposicions addicionals 2a i 29a de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

Derogació de disposicions reguladores del patrimoni de la Seguretat Social

Segona.—Queden derogades la disposició addicional 22a de la Llei 46/1985, de pressupostos generals de l'Estat per a 1986, i la disposició addicional 39a de la Llei 21/1986, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.

Derogació de disposició addicional de la Llei 46/1985

Tercera.—Queda derogat el paràgraf segon de la disposició addicional 16a, dos, de la Llei 46/1985, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1986.

ANNEX I

Crèdits ampliables

Es consideren ampliables fins a una suma igual a les obligacions que es reconeixin, previ compliment de les formalitats legalment establertes o de les que s'estableixin, els crèdits que, inclosos en el pressupost de l'Estat, en els dels organismes autònoms i/o en els dels altres ens públics aprovats per aquesta Llei, es detallen a continuació:

Primer. Aplicable a totes les seccions i programes.

U. Els destinats a satisfer:

a) La indemnització per residència que meriti el personal en els punts en què s'hagi reconegut aquest dret, de conformitat amb la legislació.

b) Els referents a les disposicions financeres de la CEE, en matèria d'avançaments de fons i de l'aportació espanyola que determini el pressupost definitiu de la CEE.

c) Les quotes de la Seguretat Social i el complement familiar (ajuda o indemnització familiar) d'acord amb els preceptes en vigor, el subsidi familiar del personal adscrit als serveis de l'Estat amb dret a la seva percepció, així com l'aportació de l'Estat al règim de previsió social dels funcionaris públics, civils o militars, establert per les lleis 28/1975 i 29/1975, de 27 de juny, i el Reial decret llei 16/1978, de 7 de juliol, l'aportació de l'Estat per atendre les obligacions derivades del que disposen els reials decrets llei 23/1977, d'1 d'abril, i 31/1977, de 2 de juny, així com les obligacions que derivin per a l'Estat del compliment de la disposició addicional 21a de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985.

d) Els triennis derivats del còmput del temps de serveis realment prestats a l'Administració.

e) Els crèdits destinats al pagament del personal laboral quan requereixin ser incrementats com a conseqüència d'elevacions salarials disposades durant l'exercici o en exercicis anteriors, per modificació del salari mínim interprofessional o estiguin imposats per regulació estatal o per decisió ferma jurisdiccional.

f) Els crèdits la quantia dels quals es moduli per la recaptació obtinguda en taxes o exaccions parafiscals que dotin conceptes integrats en els respectius pressupostos, així com els crèdits la quantia dels quals estigui determinada en funció dels recursos finalistes efectivament obtinguts, o que s'hagin de fixar en funció dels ingressos realitzats.

g) Els crèdits destinats a satisfer obligacions derivades del deute públic en les diferents modalitats, emès o assumit per l'Estat i els seus organismes autònoms, tant per interessos i amortitzacions de principal, com per despeses derivades de les operacions d'emissió, conversió, bescanvi o amortització, excepte els de personal.

h) Els crèdits de transferència a favor de l'Estat que figurin en els pressupostos de despeses dels organismes

autònoms, fins a l'import dels romanents que resultin com a conseqüència de la seva gestió.

i) Els crèdits destinats a la satisfacció dels avals compromesos per l'Institut Nacional d'Indústria i l'Institut Nacional d'Hidrocarburs, com a conseqüència de les autoritzacions contingudes en l'articulat d'aquesta Llei.

j) Les obligacions de caràcter periòdic contretes a l'exterior els pagaments de les quals s'hagin de realitzar en divises. Aquests crèdits són ampliables com a màxim, per un import igual a la diferència existent entre el preu de les divises previst i el cost real d'aquestes, en el moment del pagament.

k) Els crèdits necessaris per finançar les operacions d'endeutament realitzades pel Govern, en virtut de les autoritzacions contingudes en el títol V d'aquesta Llei.

Dos. Els crèdits que siguin necessaris en els pressupostos dels organismes i dels ens públics per reflectir les repercussions que en aquests tinguin les modificacions dels crèdits de transferència, que figuren en el pressupost de despeses de l'Estat.

Els crèdits que siguin necessaris en els pressupostos dels organismes i ens públics, com a conseqüència de les operacions financeres que es detallen a l'annex II.

Segon. Aplicables a les seccions i als organismes que s'indiquen:

U. A la secció «Classes passives», els relatius a obligacions de «Classes passives», tant per meritacions corresponents a l'exercici corrent com a exercicis anteriors.

Dos. A la secció 12, «Ministeri d'Afers Exteriors», el crèdit 12.06.132-B.491, que, amb caràcter de transferències corrents i dins dels recursos pressupostaris, es dedica al pagament de les quotes i contribucions a organitzacions internacionals en les quals Espanya participi.

Tres. A la secció 12, «Ministeri d'Afers Exteriors», el crèdit 12.03.134-A.494, que, amb caràcter de transferències corrents i dins dels recursos pressupostaris, es dedica com a contribució a les accions compreses dins el Conveni internacional d'ajuda alimentària.

Quatre. A la secció 13, «Ministeri de Justícia», el crèdit 13.03.142-A.22603, per al pagament de les obligacions que deriven del títol tercer del llibre quart de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, així com de les obligacions que deriven de l'article 56.5 de la Llei 8/1980, de l'Estatut dels treballadors.

Cinc. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», els destinats al pagament dels premis de cobrança de les contribucions, impostos i arbitris la recaptació dels quals és a càrrec de la Hisenda Pública i al de premis o participacions en funció de la recaptació, en les condicions que els mateixos conceptes determinin, així com el dels efectes timbrats, bitllets, llistes i altres documents que pugui requerir l'Administració i cobrança de contribucions i taxes de l'Estat, les despeses per transferències, girs i remeses del Tresor i els que originin la venda de plata per a la seva inversió en or.

Sis. El crèdit de la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», 15.04.612-F.844, per al pagament dels preus justos que puguin derivar de l'aplicació de la Llei 7/1983, de 29 de juny.

Set. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», els destinats al pagament de les obligacions que deriven de l'article 2, apartat 1, de la Llei 53/1980, de 20 d'octubre, i de l'article 4 de la Llei 10/1970, de 4 de juliol.

Vuit. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», els conceptes destinats a despeses del servei de tresoreria interior i exterior, inclòs diferències de canvis, així com els d'administració de la plata i el crèdit 15.39.613-A.226.02.

Nou. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», el crèdit 15.29.631-A.431, destinat a compensació de per-

dues, de les seccions de riscos comercials i agraris del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Deu. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», els destinats a efectuar el pagament de formalitzar i cancel·lar els corresponents deutes tributaris derivats del pagament de determinats impostos, mitjançant el lliurament de béns del Patrimoni històric espanyol (crèdit 15.04.612-F.66).

Onze. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», el crèdit 15.23.724-C.771, «Subvenció a empreses localitzades en grans àrees d'expansió industrial i altres zones acordades pel Govern».

Dotze. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», els crèdits 15.20.632-A.441, 15.20.632-A.442, 15.20.632-A.443, 15.20.632-A.444 i 15.28.632-A.822.01, destinats a subvencionar l'Institut de Crèdit Oficial per operacions derivades del Reial decret llei 6/1982, compensació de menyscapes per avals i préstecs de reconversió industrial, atenció de les finalitats previstes als reials decrets lleis 20 i 21/1982 i 5 i 7/1983 i per operacions autoritzades a la Llei 11/1983 i a la Llei de pressupostos per a 1988, respectivament.

Tretze. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», el crèdit 15.28.632-A.822.00, destinat al finançament, via préstecs de l'Estat, a l'Institut de Crèdit Oficial, fins al límit màxim d'increment previst a l'article 79 d'aquesta Llei.

Catorze. A la secció 15, «Ministeri d'Economia i Hisenda», el crèdit 15.04.612-F.847, per a l'adquisició de participacions internacionals.

Quinze. A la secció 16, «Ministeri de l'Interior», els destinats al pagament d'indemnitzacions, en aplicació del que disposa l'article 64.1 d'aquesta Llei, així com les que deriven dels danys a tercers, en relació amb els articles 40 i 41 de la Llei de règim jurídic de l'Administració de l'Estat, Llei 52/1984 i de l'aplicació pressupostària 16.01.463-A.485.02.

Setze. A la secció 16, «Ministeri de l'Interior», els crèdits del servei 08 per al pagament de les obligacions que deriven de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, i del Reial decret 230/1982, d'1 de juny, en relació amb la segona activitat, i els del servei 09, per a pagament de les obligacions derivades de l'aplicació de la Llei 20/1981, de 6 de juliol, de creació de la reserva activa.

Disset. A la secció 16, «Ministeri de l'Interior», el crèdit del servei 01, «Ministeri, Subsecretaria i Serveis Generals», programa 221-A, «Direcció i Serveis Generals de Seguretat i Protecció Civil», subconcepte 226.07, «Despeses de reintegració d'estrangers als seus països d'origen».

Divuit. A la secció 16, «Ministeri de l'Interior», els crèdits del servei 04, «Direcció General de Protecció Civil», programa 223-A, «Protecció civil», conceptes 482, 761 i 782 per a «Atencions de qualsevol ordre motivades per sinistres, catàstrofes o altres de reconeguda urgència».

Dinou. A la secció 17, «Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme», el crèdit 17.07.431-A.752, «Subvencions per a adquisició i rehabilitació d'habitatges de promoció pública i privada, i fins i tot els previstos al Reial decret 709/1986, de 4 d'abril».

Vint. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», els destinats a subvencionar a l'organisme autònom Institut Nacional d'Ocupació, per completar els recursos aportats per l'Estat per a foment de l'ocupació i per a les prestacions de desocupació, segons la participació que a aquest correspon en els pagaments que hi hagi hagut en aquesta contingència, facultat que és extensiva quant a la repercussió que el pressupost de l'indicat organisme hagi de tenir la percepció d'aquestes subvencions i de tots els recursos que rebí per a la mateixa finalitat en funció de la legislació vigent.

Vint-i-u. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», els destinats a finançar les prestacions econò-

miques de la Llei d'integració social de minusvàlids, quan es refereixin als subsidis de garantia d'ingressos mínims, de mobilitat i ajuda a tercera persona.

A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», el crèdit de l'aplicació pressupostària 19.12.313-A.485, destinat a finançar pensions assistencials a ancians i malalts incapacitats per al treball en estat de necessitat.

Vint-i-dos. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», el crèdit de l'aplicació pressupostària 19.01.311-A.161.00, per atendre el pagament de diferències de pensions de la mutualitat de l'extingida AISS.

Vint-i-tres. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», el crèdit de l'aplicació pressupostària 19.01.313-C.485, destinat a finançar el Pla de la síndrome tòxica.

Vint-i-quatre. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», el crèdit de l'aplicació pressupostària 19.08.723-B.421, destinat a finançar ajudes equivalents a pensions de jubilació de treballadors d'empreses en reconversió.

Vint-i-cinc. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», el crèdit de l'aplicació pressupostària 19.11.311-C.425, destinat a finançar el capital cost de pensions recalculades de funcionaris AISS.

Vint-i-sis. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», el crèdit de l'aplicació pressupostària 19.08.315-A.422, destinat a finançar ajudes equivalents a pensions de jubilació de treballadors d'empreses no afectes a plans de reconversió.

Vint-i-set. A la secció 19, «Ministeri de Treball i Seguretat Social», el crèdit de l'aplicació pressupostària 19.01.723-B.486, destinat a finançar els fons de protecció d'ocupació.

Vint-i-vuit. A la secció 20, «Ministeri d'Indústria i Energia», el crèdit de l'aplicació pressupostària 20.01.723-B.772, per finançar les primes a la construcció naval.

Vint-i-nou. A la secció 20, «Ministeri d'Indústria i Energia», el crèdit de l'aplicació pressupostària 20.01.723-B.774, per finançar les subvencions per a reconversió siderúrgica fins al límit i en les condicions fixades per l'Acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics de 23 d'abril de 1987, pel qual s'aproven mesures addicionals per completar la reestructuració de determinades empreses siderúrgiques espanyoles.

Trenta. A la secció 20, «Ministeri d'Indústria i Energia», el crèdit de l'aplicació pressupostària 20.06.741-F.441, per finançar la subvenció a la producció i transport de l'hulla coquitzeable d'acord amb les liquidacions efectuades segons la normativa vigent.

Trenta-u. A la secció 20, «Ministeri d'Indústria i Energia», el crèdit de les aplicacions pressupostàries 20.06.741-F (442), (443) i (471) per finançar les subvencions a l'Empresa Nacional Hulleras del Norte, Sociedad Anónima (HUNOSA), Minas de Figaredo, Sociedad Anónima, i Minero Siderúrgica de Ponferrada, Sociedad Anónima (La Calmocha), respectivament, en funció de les liquidacions que si s'escau es determinin d'acord amb els respectius contractes programa.

Trenta-dos. A la secció 22, «Ministeri per a les Administracions Públiques», els crèdits dels capítols III i IX del servei 01, programa 313-E, destinats a atendre els venciments d'interessos i amortitzacions de préstecs concertats amb entitats financeres per l'oficina liquidadora dels extingits patronats de cases.

Trenta-tres. A la secció 23, «Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions», els destinats a les atencions següents:

- a) Despeses de transferències, certificacions, segells, girs i altres d'anàlegs dels serveis de gir nacional.
- b) Indemnitzacions reglamentàries per pèrdues o sostraccions de correspondència, certificada o assegura-

rada, de fons i efectes del gir i altres derivats amb relació a expedients que es resolen dins de l'exercici.

c) Comptes de vals respostes i pagaments de saldos de correspondència internacional i dels drets per expedició de girs internacionals, les garanties dels quals es tanquin o es liquidin dins l'exercici.

d) Salos de la correspondència telegràfica, radiotelegràfica o telefònica internacional o interior, els comptes dels quals es liquidin durant l'exercici.

e) Anivellament del capital del gir pels menyscapes soferts a causa d'extraviaments, frau, robatori o incidència del servei.

Trenta-quatre. A la secció 24, «Ministeri de Cultura», el crèdit 24.04.458-D.62, en funció de:

1. La diferència entre la consignació inicial per a inversions producte de l'«1 per 100 Cultural» (article 68 de la Llei 16/1985, del Patrimoni històric espanyol) i les retencions de crèdit no anul·lades a què es refereix l'apartat tres de l'article 20 d'aquesta Llei.

2. La recaptació que el Tresor realitzi per la taxa per permís d'exportació de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol establerta a l'article 30 de la Llei 16/1985.

Trenta-cinc. A la secció 26, «Ministeri de Sanitat i Consum», els crèdits corresponents al programa 413-E del Ministeri de Sanitat i Consum, referits a l'adquisició de medicaments, material de cura, estupefaents i altres productes sanitaris, fins i tot medicació estrangera i urgent per subministrar als laboratoris farmacèutics, centres i institucions sanitàries, es consideren ampliables fins a l'import dels ingressos per la venda d'aquells.

Trenta-sis. A la secció 31, «Despeses de diversos ministeris»:

a) El crèdit 31.02.633-A.61, «Projectes d'inversió de reposició», crèdit especial per a inversions.

b) El crèdit 31.02.633-A.411, «Aportació de l'Estat a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat», a l'empara de la disposició addicional 5a, 8, de la Llei 74/1980, de 28 de desembre, a l'Institut Social de les Forces Armades sobre la base de la disposició transitòria 2a, 1, de la Llei 28/1975, de 27 de juny, i per atendre les obligacions de l'Estat derivades de la disposició addicional 21 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre.

c) El crèdit 31.08.612-D.822.01, «A les societats concessionàries d'autopistes de peatge», en el capital de les quals participi el sector públic, directament o indirectament, de forma majoritària o hi tingui facultat de decisió.

d) El crèdit 31.07.632-A.440, «Cobertura de pèrdues en els préstecs excepcionals concedits a l'empara de l'article 37 de la Llei de crèdit oficial».

e) El crèdit 31.07.632-A.441, «Cobertura de pèrdues en els crèdits per al desenvolupament ramader a l'empara dels convenis amb el BIRD».

Trenta-set. A la secció 32, «Ens territorials»:

a) Els crèdits de participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat, originats com a conseqüència de la incorporació automàtica dels romanents de l'exercici de 1987 en els termes que derivin de la Llei per la qual es fixin els percentatges de participació de les comunitats autònomes en els ingressos de l'Estat per a 1987, amb la finalitat de practicar la liquidació definitiva corresponent a l'esmentat exercici, quedant exceptuats els esmentats crèdits de les limitacions previstes a l'article 70.1 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària.

b) Els crèdits que, si s'escau, s'habilitin en el programa 911-A, «transferències a les comunitats autònomes per cost de serveis assumits», per l'import de la valoració provisional o definitiva del cost efectiu dels serveis trans-

ferits, en pessetes de 1988, quan aquesta diferència no aparegui dotada, formant part dels crèdits del departament o organisme del qual procedeixin les competències.

c) Els crèdits del programa 912-A, «Transferències a corporacions locals per participació en els ingressos de l'Estat», en la mesura que ho exigeixi la liquidació definitiva de l'exercici de 1987.

d) Els crèdits del programa 912-C, per raó d'altres drets legalment establerts o que s'estableixin a favor de les corporacions locals, habilitant, si és necessari, els conceptes corresponents.

e) En els crèdits inclosos al programa 011-A, el sub-concepte 320.02, en funció del tipus d'interès variable.

f) Els crèdits que figuren en el servei 13, «Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials. Navarra», programa 911-D, per l'import de les obligacions que, si s'escau, derivin de la liquidació definitiva regulada a l'article 8è de la Llei 18/1986, de 5 de maig, d'adaptació del Conveni Econòmic amb Navarra al nou règim de la imposició indirecta.

g) El crèdit corresponent del programa 912-C, article 46, concepte 04 (nou), per atendre en la quantitat corresponent a la minoració d'ingressos dels cabildos insulars de les Canàries, produïda durant els anys 1986, 1987 i 1988, com a conseqüència de les disminucions en els arbitris a l'entrada de mercaderies des de l'ingrés a la CEE, que han de determinar els òrgans corresponents del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Trenta-vuit. A la secció 33, «Fons de Compensació Interterritorial»:

En el servei 20, «Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials-FCI-FEDER», el concepte 33.20.911-E.756, «Per al finançament de projectes FEDER relatius a competències assumides per les comunitats autònomes».

Trenta-nou. A la secció 34, «Relacions financeres amb la Comunitat Europea», els crèdits següents:

a) Els del programa 921-A, «Relacions financeres amb les Comunitats Europees», ampliables en funció de la cotització de l'ecu.

b) Els del programa 922-A, «Transferències a les Comunitats Europees», ampliables tant en funció dels compromisos que hagi adquirit o que pugui adquirir l'Estat espanyol amb la comunitat, com en funció de la recaptació efectiva dels drets agrícoles compensadors, drets de duanes per la part subjecta a l'aranzel exterior comunitari i cotitzacions del sucre i isoglucosa.

Tercer. Tots els crèdits d'aquest pressupost en funció dels compromisos de finançament exclusiu o de cofinançament que s'obtinguin de les Comunitats Europees.

Quart. Crèdits ampliables en el pressupost de la Seguretat Social.

1. La indemnització per residència que meriti el personal en els punts en què s'hagi reconegut aquest dret de conformitat amb la legislació vigent.

2. Les quotes de la Seguretat Social.

3. Els crèdits destinats al pagament de retribucions, quan requereixin ser incrementats com a conseqüència d'elevacions salarials disposades per modificacions del salari mínim interprofessional establert amb caràcter general, per l'aplicació de les reglamentacions de treball o convenis col·lectius que siguin d'aplicació al personal de caràcter laboral.

4. Els que es regulin en funció de la recaptació obtinguda i que dotin conceptes específics en el pressupost de despeses.

ANNEX II

Operacions de crèdit autoritzades a organismes autònoms i ens públics

	Pessetes
<i>Ministeri de Defensa</i>	
Servei Militar de Construccions	310.000.000
<i>Ministeri de l'Interior</i>	
Patronat d'Habitatges de la Guàrdia Civil	305.000.000
<i>Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme</i>	
Mancomunitat dels Canals del Taibilla ...	231.500.000
Junta del Port i Ria d'Avilés.....	500.000.000
<i>Ministeri d'Economia i Hisenda</i>	
Consorci de Compensació d'Assegurances	100.000.000
Institut de Crèdit Oficial.....	287.700.000.000
<i>Ministeri d'Indústria i Energia</i>	
Institut Nacional d'Indústria.....	184.000.000.000
(Les variacions de passiu circulat derivades d'operacions de Tresoreria concertades per l'Institut Nacional d'Indústria amb les empreses en què participi majoritàriament no es consideren a efectes de computar el límit d'operacions de crèdit que estableix el present apartat.)	
<i>Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació</i>	
Institut de Reforma i Desenvolupament Agrari	11.959.000.000
(L'endeutament únicament el pot concertar amb el Fons de Reinstal·lació del Consell d'Europa.)	

ANNEX III

Assumpció del deute de l'INI amb efectes d'1 de gener de 1988

Crèdits, préstecs i obligacions - Data de contracte o reial decret	Capital viu l'1-1-1988 - Milers de pessetes	Interès	Durada del deute - Període d'amortització
Emissió INI, 1972. Títols números: del 37.165 al 104.967, tots dos inclosos; del 819.302 al 1.044.385, tots dos inclosos; del 1.216.668 al 1.331.232, tots dos inclosos; del 1.431.425 al 1.755.400, tots dos inclosos. Decrets 799/1972, de 23 de març, i 3418/1972, de 7 de desembre.	7.314.280	6,25 per 100	Fins a 1992: des de 1988 fins a 1992.
Emissió INI, 1974. Totalitat de l'emissió, pendent decrets 443/1974, de 7 de febrer, i 2587/1974, de 9 d'agost.	8.685.720	6,25 per 100	Fins a 1994: des de 1988 fins a 1994.
Emissió INI, 1985. Totalitat de l'emissió. Reial decret 1004/1985, de 19 de juny.	40.000.000	12,5 per 100	Fins a 1997: des de 1990 fins a 1997.
Banco de Vizcaya, préstec de 31-10-1986.	15.000.000	Primer tram: 5.000 milions Míbor més 0,125 punts, o preferencial. Segon tram: 10.000 milions Míbor més 0,25 punts, o preferencial.	Fins a 1995: un sol pagament l'octubre de 1995.
Banc Central, préstec de 28-10-1986.	15.000.000	Míbor més 0,25 punts, o preferencial	Fins a 1998: tres anualitats el 1996, 1997 i 1998.
Banco de Bilbao, préstec de 17-12-1986.	4.000.000	Míbor més 0,25 punts, o preferencial	Fins a 1996: Quatre pagaments semestral. Des de juny de 1995 fins a desembre de 1996.
BNP España, préstec de 19-12-1986.	4.000.000	Míbor més 0,25 punts, o preferencial	Fins a 1995. Un sol pagament el desembre de 1995.
Cajamadrid, préstec de 19-12-1986.	4.000.000	Míbor més 0,20 punts, o preferencial en els sis primers anys; Míbor més 0,25 punts, o preferencial en els sis últims anys.	Fins a 1998. Vuit pagaments semestral. Des de juny de 1995 fins a desembre de 1998.
Sumitomo, crèdit de 22-12-1986.	2.000.000	Míbor més 0,125 punts.	Fins a 1996: un sol pagament el desembre de 1996.

ANNEX IV

Pessetes

Mòduls econòmics de distribució de fons públics per a sosteniment de centres concertats

De conformitat amb el que disposa l'article 14 d'aquesta Llei, els imports anuals i el desglossament dels mòduls econòmics per unitat escolar en els centres concertats dels diferents nivells i modalitats educatives queden establerts de la manera següent:

	Pessetes
Educació general bàsica:	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials	2.033.642
Altres despeses (mitjana)	519.629
Despeses variables	406.003
Import total anual	2.959.274

Educació especial (nivells obligatoris i gratuïts):

Disminuïts psíquics:

Salaries de personal docent, incloses càrregues socials	2.033.642
Altres despeses (mitjana)	519.629
Despeses de personal complementari (logopedes, fisioterapeutes i cuidadors)	944.962
Despeses variables	406.003
Import total anual	3.904.236

Disminuïts físics:

Salaries de personal docent, incloses càrregues socials	2.033.642
Altres despeses (mitjana)	519.629

	Pessetes
Despeses de personal complementari (logopedes, fisioterapeutes i cuidadors)	2.019.962
Despeses variables.	406.003
Import total anual	4.979.236
Autistes:	
Salaries de personal docent, incloses càrregues socials	2.033.642
Altres despeses (mitjana).	519.629
Despeses de personal complementari (logopedes, fisioterapeutes i cuidadors)	1.288.428
Despeses variables.	406.003
Import total anual	4.247.702
Formació professional de primer grau:	
Branques industrial i agrària:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials	2.497.746
Altres despeses (mitjana).	750.305
Despeses variables.	417.264
Import total anual	3.665.315
Branca serveis:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials	2.497.746
Altres despeses (mitjana).	656.262
Despeses variables.	417.264
Import total anual	3.571.272
Formació professional de segon grau:	
Branques administratives i delimitació:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials	2.631.528
Altres despeses (mitjana).	659.213
Despeses variables.	478.304
Import total anual	3.796.045
Altres branques:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials	2.631.528

	Pessetes
Altres despeses (mitjana).	753.256
Despeses variables.	478.304
Import total anual	3.863.088
Centres de batxillerat unificat i polivalent i curs d'orientació Universitària procedents d'antigues seccions filials:	
Despeses de personal docent, incloses càrregues socials	2.383.817
Altres despeses (mitjana).	708.462
Despeses variables.	449.464
Import total anual	3.541.743

ANNEX V

Costos de personal de les universitats de competència de l'Administració de l'Estat

De conformitat amb el que disposa l'article 15 d'aquesta Llei, el cost de personal funcionari docent i no docent i contractat docent té el següent detall per universitats, en milers de pessetes, sense incloure triennis ni Seguretat Social:

Universitats	Personal docent Funcionari i contractat	Personal no docent Funcionari
Alcalá de Henares	1.080.602	247.224
Balears	790.948	183.470
Cantàbria	1.238.450	271.132
Extremadura	1.558.462	278.020
Lleó	1.040.372	255.011
Madrid Complutense	9.184.141	1.328.476
Madrid Autònoma	3.320.473	575.333
Madrid Politècnica	5.547.814	1.221.384
Múrcia	2.216.434	365.807
Oviedo	2.628.537	481.660
Salamanca	2.701.744	370.411
Valladolid	2.969.862	466.686
Saragossa	3.540.956	506.443
UNED	1.637.249	502.055

ANNEX VI

Compromisos de despeses que s'estenen a exercicis futurs

D'acord amb el que disposa l'article 61.4 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, en la redacció que en fa aquesta Llei, s'especifiquen a continuació els programes i projectes d'inversió respecte als quals es poden adquirir compromisos de despeses que s'estenguin a exercicis futurs.

SECCIÓ 13. MINISTERI DE JUSTÍCIA

Servei o organisme: 03. Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia.
Programa: 142.A. «Tribunals de justícia».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports			
		1989	1990	1991	Màxim de compromisos en el període
86.13.003.9001	Nova construcció d'edificis per a seu d'òrgans judicials unipersonals	4.152.000	2.078.000	1.000.000	7.230.000
86.13.003.9002	Nova construcció d'edificis per a seu d'òrgans judicials col·legiats	345.000	—	—	345.000

SECCIÓ 19. MINISTERI DE TREBALL I SEGURETAT SOCIAL

Servei o organisme: 101. Institut Nacional d'Ocupació.
Programa: 322.B. «Actuacions en el mercat de treball».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports	Màxim de compromisos en el període		
		1989	1990	1991	
88.19.101.9009	Superprojecte. Equipaments de sistemes informàtics - ofimàtics	1.530.200	846.900	31.400	2.408.500

SECCIÓ 23. MINISTERI DE TRANSPORTS, TURISME I COMUNICACIONS

Servei o organisme: 03. Direcció General d'Infraestructura del Transport.
Programa: 513.A. «Infraestructura del transport ferroviari».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports	Màxim de compromisos en el període		
		1989	1990	1991	
87.23.003.0405	Nou accés al Nord i Nord-oest d'Espanya	3.000.000	3.000.000	3.000.000	9.000.000
87.23.003.0415	València-Tarragona: Alcanar-Tarragona (122 krn) . . .	3.670.000	3.670.000	3.670.000	11.010.000
87.23.003.0420	Madrid-València. La Encina -Xàtiva (57 km)	1.500.000	1.500.000	1.500.000	4.500.000
87.23.003.0565	Pla de supressió de passos a nivell (96 passos)	1.500.000	1.500.000	1.500.000	4.500.000

SECCIÓ 25. MINISTERI DE RELACIONS AMB LES CORTS I SECRETARIA DEL GOVERN

Organisme: 201. Butlletí Oficial de l'Estat.
Programa: 126.C. «Butlletí Oficial de l'Estat».

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports	Màxim de compromisos en el període		
		1989	1990	1991	
88.25.201.0025	Construcció d'un edifici industrial per a la instal·lació del diari oficial	600.000	700.000	300.000	1.600.000

SECCIÓ 17. MINISTERI D'OBRES PÚBLIQUES I URBANISME

El límit de compromís de despesa es fixa a nivell de programa amb el detall següent:
Secció 17. Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Anualitats i imports	Màxim de compromisos en el període		
		1989	1990	1991	
512.A	Gestió i infraestructura de recursos hidràulics . .	52.293.502	54.104.132	53.147.810	159.545.444
512.D	Creació d'infraestructura de carreteres	109.238.300	111.434.900	125.079.800	345.753.000

SECCIÓ 18. MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

Servei o organisme: 202. Consell Superior d'Investigacions Científiques.
 Programa: 541.A. Investigació científica.

(En milers de pessetes)

Número de projecte	Denominació	Aualitats i imports	Màxim de compromisos en el període	
		1989	1990	
88.18.202.0001	Construcció d'un vaixell oceanogràfic de caràcter polar	4.441.600	3.901.500	8.343.100

Per tant,
 Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 23 de desembre de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
 FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ